

வரலாறு

7

வரலாறு

7 ஆம் ஆண்டு

கல்வி வெளியீட்டுத் திணைக்களம்

முதலாம் பதிப்பு	1991
இரண்டாம் பதிப்பு	1992
மூன்றாம் பதிப்பு	1993
நான்காம் பதிப்பு	1994
ஐந்தாம் பதிப்பு	1995
ஆறாம் பதிப்பு	1996
ஏழாம் பதிப்பு	1997

எல்லா உரிமையும் இலங்கை அரசினர்க்கே

கல்வி வெளியீட்டுத் திணைக்களத்தினால்

கொழும்பு 10, ஸமயவர்தன அச்சகத்தில் அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

தேசிய கீதம்

சிநீ லங்கா தாயே - நம் சிநீ லங்கா
நமோ நமோ நமோ நமோ தாயே

நல்லெழில் பொலி சீரணி
நலங்கள் யாவும் நிறை வான்மணி லங்கா
ஞாலம் புகழ் வள வயல் நதி மலை மலர்
நறுஞ்சோலை கொள் லங்கா
நமதுறு புகலிடம் என ஒளிர்வாய்
நமதுதி ஏல் தாயே
நம தலை நினதடி மேல் வைத்தோமே
நமதுயிரே தாயே நம் சிநீ லங்கா
நமோ நமோ நமோ நமோ தாயே

நமதாரருள் ஆனாய்
நவை தவிர் உணர்வானாய்
நமதோர் வலியானாய்
நவில் சுதந்திரம் ஆனாய்
நமதிளமையை நாட்டே
நகு மடி தனையோட்டே
அமைவுறும் அறிவுடனே
அடல்செறி துணிவருளே - நம் சிநீ லங்கா
நமோ நமோ நமோ நமோ தாயே

நமதார் ஒளி வளமே
நறிய மலர் என நிலவுழ் தாயே
யாமெலாம் ஒரு கருணை அனையந்த
எழில்கொள் சேய்கள் எனவே
இயலுறு பிளவுகள் தமை அறவே
இழிவென நீக்கிடுவோம்
ஈழ சிரோமணி வாழ்வுறு பூமணி
நமோ நமோ தாயே - நம் சிநீ லங்கா
நமோ நமோ நமோ நமோ தாயே

நல்லறம் அறிவான்ற தலைமுறை
நம் நாட்டிலே தோன்றிட
நம் மரசளிக்கும் கொடையிது
நல்வழி காட்டும் நல்லொளியாம்!

உங்கள் பின்வரும்
உடன்பிறவிகள் பொருட்டும்
உணர்வுடன் இதைப்பேணல்
உங்கள் கடனெனக் கொள்வீர்!

அறிவை வளர்த்திடச் சமவுரிமை
அனைவர்க்கும் வழங்கும் நோக்கில்
அரசு தரும் ஏடிதை
அக மகிழ்ந்து ஏற்றிடுவீர்!

றிச்சுட் பதிறண
கல்வி, உயர்கல்வி அமைச்சர்.

சிறிது காலம் எமது இடைநிலைப் பாடசாலைப் பாடவிதானத்திலிருந்து நீக்கப்பட்டிருந்த "வரலாறு" மீண்டும் பாடசாலைகளிற் கற்பிக்கப்பட வேண்டுமெனக் கல்வி அமைச்சு தீர்மானித்துள்ளது. இத்தீர்மானத்தைச் செயற்படுத்தும் பொருட்டு 6 ஆம் ஆண்டு முதல் 11 ஆம் ஆண்டு வரை மாணவருக்கு வேண்டிய வரலாற்று நூல்களை வெளியிடும் பணி கல்வி வெளியீட்டுத் திணைக்களத்திடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. இது இந்நூல் வரிசையில் 7 ஆம் ஆண்டுக்கென இந் நூல் 1991 ஆம் ஆண்டு தயாரிக்கப்பட்டு வெளியாகியது.

ஒரு பிரசை குறைந்தது அவருடைய சொந்த நாட்டின் வரலாறு பற்றியாதல் அறிந்திருக்க வேண்டியது முக்கியம். வரலாற்றில் வரும் விடயங்களுள் நாடுகளைக் கைப்பற்றுவதற்கு மேற்கொள்ளப்பட்ட போர்கள் பற்றியும் நாட்டின் பொருளாதாரத்தைக் கட்டியெழுப்புவதற்கு அமைக்கப்பட்ட குளங்கள், கால்வாய்கள், அணைக்கட்டுகள் முதலியன பற்றியும்; சமய கலாசார அபிவிருத்தியின் பொருட்டு அமைக்கப்பட்ட விகாரைகள், கோவில்கள், பள்ளிவாசல்கள் ஆகியன பற்றியும், கலைப்படைப்புகள் பற்றியும் கற்கிறோம். இவை பற்றிக் கற்கும்போது போர்களின் பெறுபெறுகள் நிலையில்லாதன என்பதையும், ஏனைய கருமங்களின் பெறுபெறுகள் ஓரளவுக்கு நிலையானவை என்பதையும் நாம் விளங்கிக் கொள்ளுகின்றோம். போர்களில் தோல்வியடைந்தவர்கள் போலவே வெற்றி பெற்றவர்களும் ஒருநாள் இறக்கின்றனர். ஆயின் அமைதியும் ஒற்றுமையும் நிலவும் காலங்களில் அமைக்கப்படும் குளங் குட்டைகள் ஆகியனவும் சமயக் கட்டடங்களும் ஒற்றுமையின் பெறுமதியை உலகுக்கு எடுத்துக் காட்டுவதுடன், பல நூற்றாண்டு காலம் நிலைத்திருந்து நம் முன்னோர்களுடைய சேவைகளைப் பரம்பரை பரம்பரையாக ஞாபகப்படுத்துகின்றன. பூசல்கள் சூழ்ந்த உலகிலே வாழுகின்ற மாணவருக்கு ஒற்றுமையின் முக்கியத்துவத்தை விளங்க வைப்பதே பாடசாலைகளில் வரலாற்றினைக் கற்பிப்பதன் முக்கிய நோக்கமாகும். மேலும், இன்று சிங்களவர், தமிழர், சோனகர் என நாம் வேறுபட்டுள்ளோமாயினும், மிகப்பழைய காலத்திலிருந்தே நாம், ஒன்று சேர்ந்து இலங்கை மக்களாக வாழ்ந்து வருகின்றோம் என்பதை இந்நூல், சிறிய தாயினும், மாணவருக்கு விளங்கவைக்கும். அது தேசிய ஒற்றுமையை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்ற எமது முக்கியமான குறிக்கோளுக்கு ஓர் ஊன்றுகோலாக அமையும்.

மறுபதிப்பாயினும் இந்நூலிலே குறைபாடுகள் இருக்கக்கூடும். குறைபாடுகள் காணப்பட்டவிடத்து அவற்றை எமக்கு அறிவித்தால் அடுத்த பதிப்பில் அவற்றைத் தவிர்த்து நல்ல நூல் ஒன்றினை நாம் மாணவருக்கு வழங்கக் கூடியதாக இருக்கும். அப்படியான கருத்துக்களையும் ஆலோசனைகளையும் நாம் மனமுலவந்து ஏற்றுக்கொள்ளுவோம்.

இந்நூலை வெளியிடுவதற்குப் பாடுபட்டு உழைத்த அனைவருக்கும் எமது நன்றி உரித்தாகும்.

இந்நூல் 1998 ஆம் ஆண்டு விநியோகத்திற்கென மறு பதிப்புச் செய்யப்பட்டுள்ளது.

தயானந்த முதலிகே

பதில் கல்வி வெளியீட்டு ஆணையாளரும்
பிரதிக் கல்விப் பணிப்பாளர் நாயகமும்.

கல்வி வெளியீட்டுத் திணைக்களம்,

"இசுறுபாய", பத்தரமுல்லை.

1997-05-05

ஆலோசனைக் குழு

திரு. எம். கே. ஜே. ஏ. அல்விஸ்
திரு. கே. பி. எம். ஜயதிலக்க

பேராசிரியர் சிறிமல் ரணவல்ல
பேராசிரியர் மங்கள இலங்கசிங்க
திருமதி ஆர். சீ. ஜயவர்த்தன -
திருமதி டி. டி. திரகந்தகெல -
திருமதி எம். சீ. த சில்வா -

திருமதி றஞ்ஜினீ சேனாநாயக்க.

கல்வி வெளியீட்டுத் திணைக்கள மேலதிக
ஆணையாளரும் பிரதிக் கல்விப் பணிப்பாளர்
நாயகமும்.

களனி பல்கலைக்கழகம்
தேசிய கல்வி நிலையம்
அனுலா வித்தியாலயம், நுகேகொடை
முன்னாள் பிரதம பதிப்பாசிரியர், கல்வி வெளியீட்டுத்
திணைக்களம்
கல்வி வெளியீட்டுத் திணைக்களம்

மூல நூல் எழுத்தாளர் குழு

திருமதி லசி தெல் பத்திர
திரு. டி. ஏ. பி. அபயரத்தன
திருமதி டி. பி. மாத்தற ஆராச்சி
திரு. பி. வீ கருணாரத்தன

தேசிய கல்வி நிலையம்
தேசிய கல்வி நிலையம்
போம்பிரிய மகாலித்தியாலயம், கடுவலை
முன்னாள் பதிப்பாசிரியர், கல்வி வெளியீட்டுத்
திணைக்களம்

மூல நூல் பதிப்பாசிரியர்

திருமதி றஞ்ஜினீ சேனாநாயக்க கல்வி வெளியீட்டுத் திணைக்களம்

சிங்களத்திலிருந்து தமிழில் மொழிபெயர்த்துப் பதிப்பித்தவர்

திரு. ஐ. தம்பிமுத்து - கல்வி வெளியீட்டுத் திணைக்களம்
இ. க. நி. சே. தரம் 1

பதிப்பாசிரியர்
வை. எல். எம். றாஸிக் - கல்வி வெளியீட்டுத் திணைக்களம்

சித்திரம்
திரு. டபிள்யு. ஏ. சுமதிபால - தேசிய கல்வி நிலையம்

உள்ளுறை

அத்தியாயம்

பக்கம்

1. இந்திய நாகரிகம்	1
2. சீன நாகரிகம்	14
3. கிரேக்க நாகரிகம்	21
4. உரோம நாகரிகம்	29
5. வலகம்பா மன்னன்	37
6. மகாசேன மன்னன்	40
7. தாதுசேன மன்னன்	44
8. இலங்கையும் தென் இந்தியாவும் — அரசியல் உறவுகள்	47
9. முதலாம் விஜயபாகு மன்னன்	52
10. முதலாம் மகா பராக்கிரமபாகு மன்னன்	56
11. நிஸ்ஸங்க மல்ல மன்னன்	63
12. பொலன்னறுவைக் காலப்பகுதியிற் சமயத்தின் நிலைமை	66

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28

இந்திய நாகரிகம்

பாரததேசம் அல்லது இந்தியா எனப் படுவது ஆசியாக் கண்டத்தின் ஓர் உபகண்டமாகும். இலங்கைக்கு மிக அண்மையிலுள்ள நாடு இதுவேயாம். இலங்கை வாழ் சிங்கள மக்களும் தமிழ் மக்களும் இந்தியாவிலிருந்தே இங்கு வந்தார்கள் என்பது வரலாறு. இது மாத்திரமன்றி நாம் பேசும் தமிழ், சிங்களம் ஆகிய மொழிகளிலும் எமது கலாசாரத்தின் பல்வேறு அம்சங்களிலும், உதாரணமாகக் கட்டடக்கலை, நுண்கலைகள் ஆகியவற்றிலும் இந்திய செல்வாக்கைப் பெரிதும் காணலாம். வடமேற்கு இந்தியாவிலுள்ள இந்து நதிப் பள்ளத்தாக்கினை அண்டித் தோன்றித் திகழ்ந்த சிறந்த நாகரிகம் பற்றி நீங்கள் ஷீம் ஆண்டிலே கற்றுள்ளீர்கள். இந்த நாகரிகம் காரணமாகவும் அதற்குப் பிற்பட்ட காலப் பகுதிகளிலே அங்கு தோன்றி வளர்ந்த நாகரிகங்கள் காரணமாகவும், உலக வரலாற்றிலே இந்தியா ஓர் உன்னத இடத்தைப் பெற்றுள்ளது.

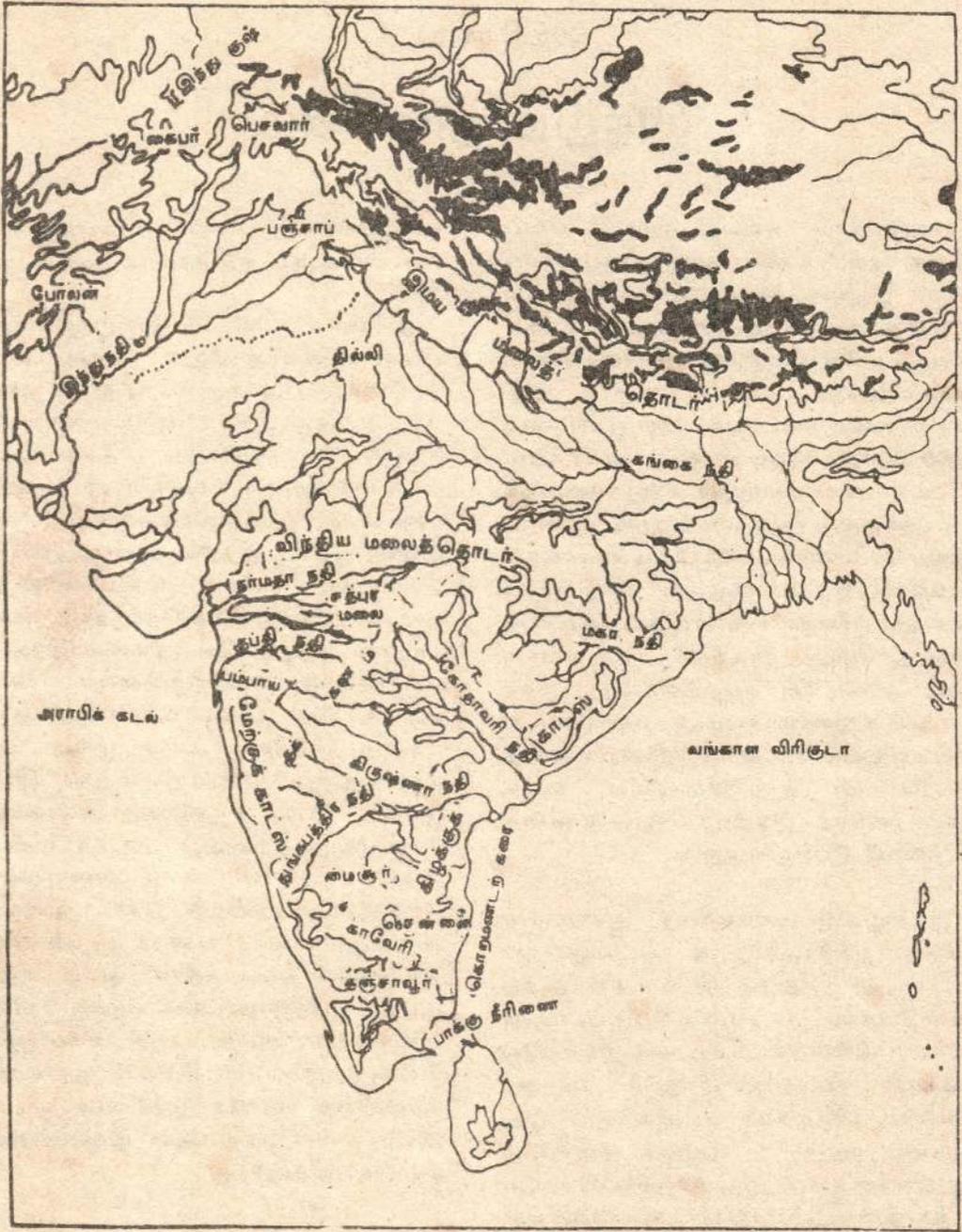
இந்திய உப கண்டமானது, ஆசியாவின் ஏனைய நாடுகளிலிருந்து வடமேற்கிலும் வடக்கிலும் இந்துகுஷ், இமயமலை ஆகிய மலைத்தொடர்களாலே பெரும்பாலும் பிரிக்கப்படுகின்றது. கிழக்குத் திசையிலே வங்காள விரிகுடாவினாலும் மேற்குத் திசையில் அராபியக் கடலினாலும் இது சூழப்பட்டுள்ளது. தெற்குத் திசையிலே இது இலங்கை யிலிருந்து மிகவும் ஒடுக்கமான பாக்கு நீரினையினாற் பிரிக்கப்படுகின்றது. புவியியல் ரீதியாக இந்தியா ஏனைய நாடுகளிலிருந்து பிரிக்கப்பட்டுள்ளதாயினும் மிகவும் பழைய காலத்திலிருந்து அது பல்வேறு நாடுகளுடன் தொடர்புகளைப் பேணி வந்துள்ளது. இத்தொடர்புகள் ஏற்படுவதற்குப் பாறுகச்ச, சுப்பாறக, தாம்றலிப்தி, காவேரிப் பட்டினம் ஆகிய பல்வேறு

துறைமுகங்களும் கைபர், போலின் போன்ற கணவாய்களும் ஏதுக்களாக அமைந்தன.

இந்திய உப கண்டம் ஒரு முழுக்கூறாகக் காணப்படுகின்றதாயினும் அதன் தரைத் தோற்றத்தின்படி அது வட இந்தியா, தக்கண பீடபூமி, தென் இந்தியா எனும் மூன்று பகுதிகளைக் கொண்டுள்ளது. இமய மலைத் தொடரை வடக்கு எல்லையாகவும் விந்திய மலையைத் தெற்கு எல்லையாகவும் கொண்டுள்ளபகுதி வட இந்தியா எனப்படுகின்றது. இவ்வடக்கு மலைத் தொடர்களிலிருந்து பாய்கின்ற இந்து நதித் தொகுதியும் சுங்கை, யமுனை ஆற்றுத் தொகுதிகளும் இந்த வட பகுதியிலேயே அமைந்துள்ளன. விந்திய மலைத் தொடருக்குத் தெற்கிலும் துங்கப் பத்திரா நதிக்கு வடக்கிலுமுள்ள பகுதி தக்கண பீடபூமி எனப்படுகின்றது. இப்பீடபூமியின் மேற்கு எல்லைக்கு அண்மையாக மேற்கு(காட்ஸ்) மலைத் தொடர் மலையும் அதன் கிழக்கு எல்லைக்கு அண்மையாகக் கிழக்கு(சூட்ஸ்) மலைத் தொடர் மலையும் அமைந்துள்ளன. மகாநதி, கோதாவரி, சிருஷ்ணா, துங்கபத்திரா ஆகிய நதிகள் இப்பீட பூமிக்கு ஊடாகக் கிழக்கு நோக்கிப் பாய்கின்றன; நர்மதா, தப்தி ஆகிய நதிகள் மேற்கு நோக்கிப் பாய்கின்றன. துங்கபத்திர சுங்கைக்குத் தெற்கே முக்கோண வடிவில் அமைந்துள்ள பகுதி தென் இந்தியா என்று சொல்லப்படுகின்றது.

ஆரியருடைய வருகை

இப்போது ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ள கருத்தின்படி, இந்திய நாகரிகமானது இந்து நதிப் பள்ளத்தாக்கின் நாகரிகத்திலிருந்தே ஆரம்பமானது. இதுபற்றி ஷீம் ஆண்டிலே நீங்கள் கற்றிருப்பீர்கள். இந்து நதிப் பள்ளத்

உரு 1.1. இந்தியாவின் அமைவும் அதன் தரைத்தோற்றமும்

தாக்கு நாகரிகம் சிதைவுற்ற பின்னர் இந்திய வரலாற்றிலே ஏற்பட்ட முக்கியமான நிகழ்ச்சி ஆரியருடைய வருகையாகும். இந்த ஆரிய இனத்தவர்களே, வரலாற்றிலே முதன்முதல் நாகரிகத்தைக் கட்டி யெழுப்பியவர்களைக்

கருதப்படுகின்றது. கி.மு. 1500 ஆண்டளவி லேயே இவர்கள் இந்தியாவிற்கு டியேறினார் கள். இவர்கள் மத்திய ஆசியாவிலுள்ள ஸ்ரெப்ஸ் புல்வெளிப்பகுதியிலிருந்து புறப் பட்டு இன்றைய ஈரான், ஆப்கானிஸ்தான்

ஆகிய நாடுகளைக் கடந்து கடிப் பள்ளத்தாக்கு ஊடாக வடமேற்குத் திசையிலுள்ள கைப் பண்ணையாக்கூடாக்க காலத்துக்குக் காலம் கூட்டம் கூட்டமாக இந்தியாவுக்கு வந்தனர்.

ஆரியரின் பரம்பல்

ஆரியரின் வருகை, அவர்களுடைய பரம்பல் ஆகியன பற்றிய விபரங்களை இந்து சமய வைதீக இலக்கியங்களிலிருந்து பெரும்பாலும் பெற்றுக்கொள்ளலாம். இருக்கு, யசுர், சாமம், அதர்வணம் எனும் நான்கு வேதங்களும் பிராக்மணங்கள், உபநிடதங்கள், புராணங்கள் ஆகியனவும் மகாபாரதம், இராமாயணம் போன்ற காவியங்களும் இந்த வைதீக இலக்கியங்களுள் முக்கியமானவைாகும். இவற்றை ஆரியர் பற்றிய மூலாதார நூல்களென்ன நாம் கொள்ளலாம். இவற்றுள் மிகவும் பழைய நூலான இருக்கு வேதத்திலிருந்து கிடைக்கின்ற விபரங்களின்படி இந்து நதித் தொகுதியை அண்டி அமைந்துள்ள சப்த சிந்து (இன்றைய பஞ்சாப்) பகுதியிலேயே ஆரியர் முதன்முதலில் இந்தியாவிற்கு குடியேறினார்கள். அதன்பின்னர் இவர்களிற் சிலர் கங்கை, யமுனா நதிப் பிரதேசத்தின் மேற்குப் பகுதிக்கு அதாவது இன்றைய தில்லியை அண்டிய பகுதியை நோக்கிச் சென்றதாகத் தோன்றுகின்றது. இப்படியாகப் பரவிய ஆரியர் கி.மு. 7 ஆம் நூற்றாண்டளவில் கங்கை யமுனை புல்வெளிகளுக்கூடாக வட இந்தியா முழுவதிலும் குடியேற்றங்களை அமைத்தார்கள். இந்தக் காலத்திலேயே இவர்களுட் சிலர் விந்திய மலைத்தொடரையும் கடந்து தக்கணப் பீடபூமிய் பகுதியிலே குடியேறினார்கள். கி.மு. 6 ஆம் 5 ஆம் நூற்றாண்டுகளிலே, ஆரியக் கூட்டத்தினர் சிலர், இந்தியாவுக்கு மிகவும் அண்மை யிலுள்ள இலங்கையிலும் குடியேற்றங்களை அமைத்துக்கொண்டார்கள்.

ஆரியர் குழுக்கள் குழுக்களாக ஒருங்கே வாழ்ந்து வந்தமை அவர்களுடைய மிகவும் முக்கியமான சமூகப் பண்பாகும். ஆயம்பு காலங்களிலே குழுத் தலைவன் கிராமணி என்றழைக்கப்பட்டான். காலப்போக்கிலே பல குழுக்கள் ஒன்று சேர்ந்து சிறு இராச்சி

யங்களை உருவாக்கியதாகத் தோன்றுகின்றது. இச்சிறு இராச்சியங்களின் தலைவன் இராசன் என அழைக்கப்பட்டான். இருக்கு வேதம் எனப்படும் வேதத்து மொழியை ஒத்த ஒரு மொழியையே ஆரியர்கள் பேசினார்கள் என்பது பொதுவான கருத்து. பிற்காலத்திலே இருக்கு வேதத்தினதும் ஏனைய வேதங்களினதும் மொழியை அடிப்படையாகக் கொண்டே வடமொழி தோன்றியது. இந்தியாவுக்கு வருவதற்கு முன்னர் நாடோடி இடையர்களாக வாழ்ந்து வந்த ஆரியர் இந்தியாவிற்கு குடியேறிச் சிறிதுகாலம் சென்ற பின்னர் விவசாய வாழ்க்கை முறையைக் கைக்கொண்டார்கள். எனவே மிருக வளர்ப்பு விவசாயம் ஆகியன இவர்களுடைய முக்கியமான தொழில்களாகக் காணப்பட்டன.

பதினாறு பாரிய குடியேற்றங்கள்

வட இந்தியாவிலும் தக்கணப் பீடபூமியிலும் ஆரியர் பரவிய காலத்திலே நிரந்தரமான சிறுசிறு இராச்சியங்கள் பல்வேறு பகுதிகளிலே தோன்றின. கி.மு. 6 ஆம் நூற்றாண்டளவிலே இப்படியாகத் தோன்றிய ஆரியர் இராச்சியங்கள் காணப்பட்டன. இவை பதினாறு பாரிய குடியேற்றங்கள் என்று குறிப்பிடப்படுகின்றன. இவை அங்கதம், மகதம், காசி, கோசலை, வஜ்ஜி, மல்ல, குரு, பாஞ்சாலம், மத்சய, குரசேன, அவந்தி, அஸ்காமம், சேதி, வத்சயம், காந்தாரம், காம்போஜா என்பனவாகும். இவற்றுள் கோசலை, மாகதம் போன்ற பெரிய குடியேற்றங்கள் சில மன்னர்களால் ஆளப்பட்ட இராச்சியங்களாக இருந்தன. வஜ்ஜி மல்ல போன்ற சில குடியேற்றங்களிலே கூட்டாட்சி முறைகள் காணப்பட்டன. இவை குழு இராச்சியங்கள் என்று குறிப்பிடப்பட்டன.

கி.மு. 6 ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்திலே மகதம், கோசலை, அவந்தி, மத்சய ஆகிய குடியேற்றங்கள் நான்கும் ஏனைய குடியேற்றங்களை அடக்கிக்கொண்டு வலுமிக்க இராச்சியங்களாயின. இவற்றுள் மகதமே மிகவும் வல்லமை பொருந்திய இராச்சியமாக விளங்கியது.

உரு. 1.2. பதினாறு பாரிய குடியேற்றங்கள்

மகதப் பேரரசின் எழுச்சி

அண்டையிலிருந்த சில இராச்சியங்களை இணைத்துக்கொண்டும் சிற்சில இராச்சியங்களூடன் நல்லறவுகளை ஏற்படுத்திக்கொண்டும் ஏனைய இராச்சியங்களைக் கட்டுப்படுத்திக் கொண்டும் மகதத்தைப்பலம் வாய்ந்த ஓர் இராச்சியமாகக் கட்டியெழுப்புவதற்குப் புத்தபெருமானுடையகாலத்தில்வாய்ந்த

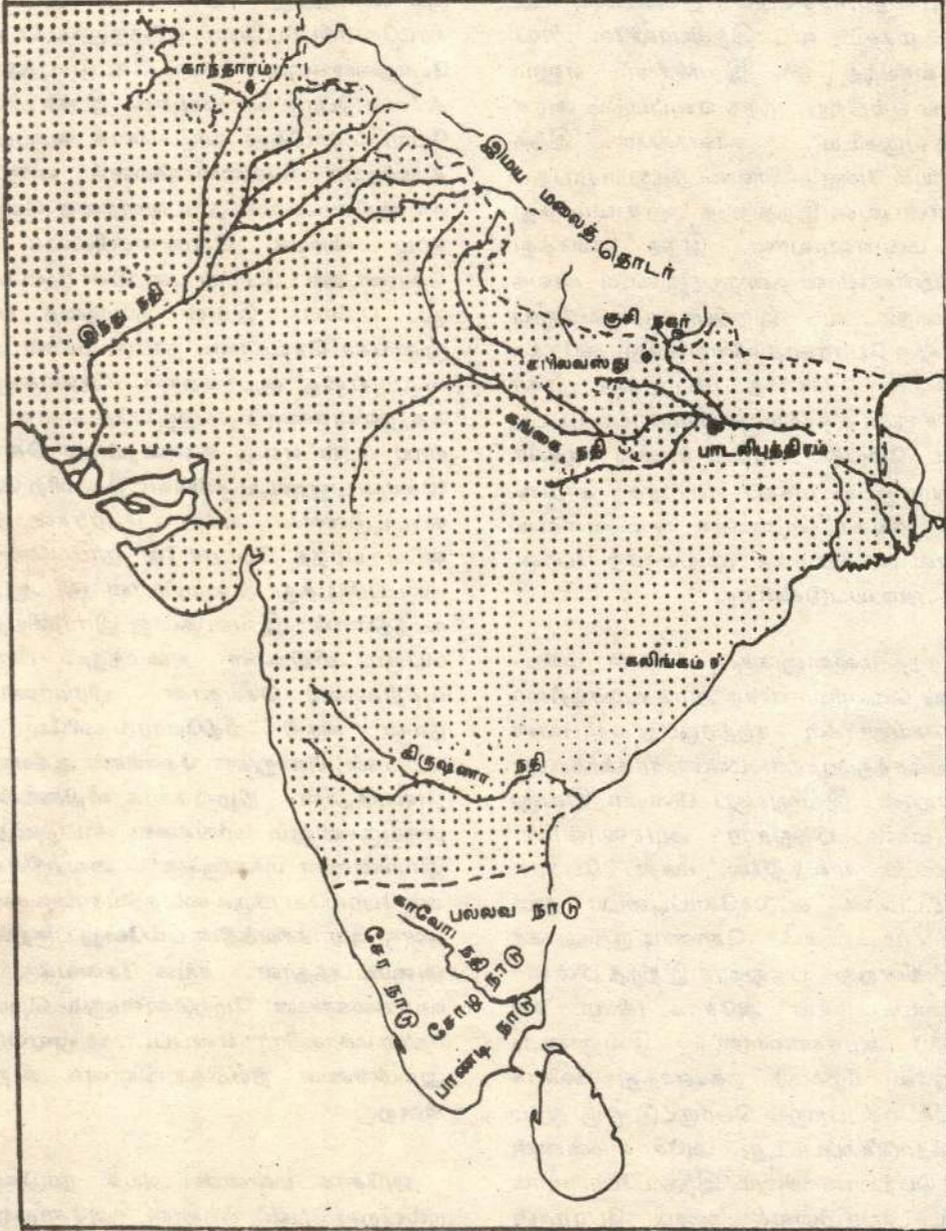
பிம்பிசார என்ற மன்னன் முன்னோடியாகப் பாடுபட்டான். அப்போது, பௌத்த இலக்கியங்களிலே அடிக்கடி குறிப்பிடப்படும் றஜகஹ என்பதே மகதத்தின் தலைநகராக இருந்தது. பிம்பிசார மன்னனுக்குப் பின்னர் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்ற அவனுடைய மகன் அஜாதசத்து மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிலையமான பாடலிபுரத்தை (அதாவது இன்றைய பட்னாவை) மகதத்தின் தலைநகராக்கினான்.

இந்த மன்னனுடைய காலத்திலே அயலி லிருந்த பல இராச்சியங்கள் இணைக்கப்பட்ட தினால், மகதம், வட இந்தியாவிலே மிகப் பலம் வாய்ந்த ஓர் இராச்சியம் எனும் நிலையை எய்திற்று. நந்த எனப்படும் அரச வம்சத்தவருடைய காலத்திலே இந்த இராச்சியம் மேலும் விரிவடைந்தது. மகாபதம் நந்த என்பவன் இந்த நந்த அரச வம்சத்து முதல் மன்னனாவான். இந்த வம்சத்து இறுதி மன்னனான தன நந்தனுடைய காலத்தில், மகதம், வட இந்தியா முழுவதிலும் பரவிய ஒரு பேரரசாக விளங்கியது. கிரேக்க இனத்தைச் சேர்ந்த பேரரசன் மகா அலெக்சாந்தர் இந்தியாவின் பஞ்சாப் உட்பட பல வட மேற்குப் பிரதேசங்களை ஆக்கிரமித்தானாயினும் மகதப் பேரரசு காரணமாகவே கங்கா யமுனைச் சமவெளியை அவனால் ஆக்கிரமிக்க முடியாமற் போன தென்று நம்பப்படுகின்றது.

தன நந்த மன்னனுக்குப் பின்னர் மகதப் பேரரசை மௌரியர் என்ற அரச வம்சத்தினர் ஆட்சி செய்தார்கள். சந்திரகுப்த என்பவன் இந்த வம்சத்து முதல் மன்னனாகக் கருதப்படுகின்றான். இவனுக்குப் பின்னர் இவனுடைய மகன் பிந்துசார அரசனானான். இவனுடைய காலத்திலே, மகதப் பேரரசு திட்டவாட்டமான கட்டுக்கோப்புடைய ஒரு பாலன் முறையைக் கொண்டிருந்ததாகத் தோன்றுகின்றது. பிந்துசார இறந்த பின்னர் அவனுடைய மகன் அசோக (கி.மு. 269 அளவில்) அரசனானான். இவனுடைய காலத்திலே சிழக்குத் தக்கணத்து கலிங்க நாட்டைக் கைப்பற்றும் பொருட்டு ஒரு கடும் போர் தொடுக்கப்பட்டது. அசோக மன்னன் வெற்றி பெற்றானாயினும், இந்தப் போரினால் ஏற்பட்ட பேரழிவைக் கண்ட பேரரசன் அசோகன் பெரும் வியாகுலமுற்றான். போர் மூலம் நாட்டு மக்களுக்குப் பெரும் அழிவு ஏற்பட்டது என்றமையினால், தனக்குக் கிடைத்த வெற்றி உண்மையில் ஒரு வெற்றி யல்லவென்று இவனுடைய கல்வெட்டுக்களிலே பொறிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இக் காலத்திலேயே புத்த தர்மம் பற்றி அறிந்து

கொள்ளும் சந்தர்ப்பம் பேரரசன் அசோகனுக்குக் கிடைத்தது. இவன், நிக்ரோட என்ற சாமனேரரிடம் (இளம் புத்தகுரு) புத்த தர்மப் போதனைகளைக் (பண) கேட்டு புத்த மதத்திலே ஈடுபாடு கொண்டான். இதன் பின்னர், போர் தொடுத்து நாடுகளைக் கைப்பற்றும் திக்விஜயக் கொள்கையினைக் கைவிட்டுத் தர்மத்தினால் மனித உள்ளத்தை வெல்லும் தர்ம விஜயக் கொள்கையினைக் கைக் கொண்டான். போர்ப் பறையின் முளக்கத்துக்குப் பதிலாக இவன் தர்மத்தை எங்கும் முளங்கச் செய்தான். "நாட்டு மக்கள் அனைவரும் எனது குழந்தைகள். அவர்களுடைய சுக நலன்களைப் பேணுவதே எனது தலையாய கடன்" என்ற உள்ளதமான கொள்கை இம்மன்னனுடைய கல்வெட்டுக்களிற் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. அசோக பேரரசன் அவனுடைய பரந்த பேரரசிலே தர்ம நெறியைக் கடைப்பிடித்து அமைதியான ஓர் ஆட்சியை நடத்தினான். இவன் தனது இராச்சியத்திலே பெரும் வீதிகளை அமைத்துப் பிரயாண வசதிகளைச் செய்தான். பிரயாணிகளின் நலன் கருதி வீதியோரங்களிலே தங்குமிடங்கள், சிணறுகள், கேணிகள் ஆகியவற்றை அமைத்தான். நிழலுக்காக வீதிகளின் இரு மருங்குகளிலும் மரங்களை நாட்டுவித்தான். இம்மன்னன் மக்களுக்குரிய வைத்தியசாலைகள் போலவே மிருக வைத்தியசாலைகளையும் தனது இராச்சியத்தின் பல்வேறு பகுதிகளிலே அமைப்பித்தான். சமூக சேவைக்குரிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளும் பொருட்டு "தர்ம மகாத்திரர்" எனப்பட்ட அலுவலர்களை இம்மன்னன் நியமித்தானெனக் கூறப்படுகின்றது.

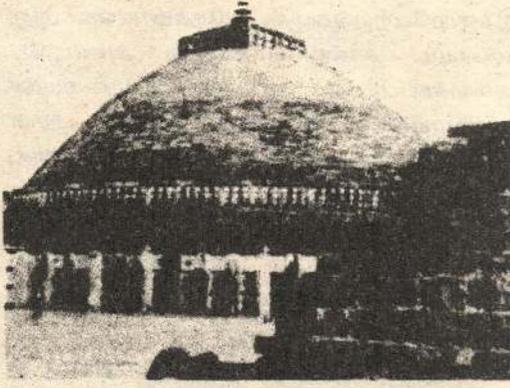
அசோக மன்னன் அயல் நாடுகளுடன் நல்லுறவு பேணி வந்தான். அசோகனுடைய கல்வெட்டுக்களின்படி தென்திசையிற் சோழ, பாண்டிய, தம்பபண்ணி போன்ற இராச்சியங்களுடனும் வடமேற்குத் திசையில் மேற்கு ஆசியாவின் சிரியா, எகிப்து ஆகியவற்றுடனும், சில கிரேக்க இராச்சியங்களுடனும் இவன் நல்லுறவுகள் கொண்டிருந்ததாகத் தோன்றுகின்றது.

உரு. 1. 3 அசோக பேரரசு

அசோக மன்னன் புத்த சாசனத்தின் மேம்பாட்டின் பொருட்டும் பெரும் சேவையாற்றினான். இவனுடைய ஆதரவிலேயே மூன்றாவது புத்த பேரவை பாடலிபுரத்தில் நடத்தப்பட்டது. இந்தப் பேரவையில் எடுத்துக்

கொள்ளப்பட்ட ஒரு தீர்மானத்தின்படி இலங்கை உட்பட ஒன்பது நாடுகளுக்குத் தர்ம தூதுக் குழுக்கள் அனுப்பிவைக்கப்பட்டன. பேரரசின் எல்லாப் பகுதிகளிலும் அசோக மன்னன் நிறுவிய நூற்றுக்கணக்கான

உரு 1.4. சாஞ்சி தூபி

தூபிகளுள் உலகப் புகழ் பெற்றுள்ள சாஞ்சி தூபி முக்கியமானது.

பௌத்த தர்மத்தினை உலகத்தின் எல்லாப் பகுதிகளிலும் பரப்புவதிலே முன்னோடியானவன் என்ற முறையிலும் அசோகப் பேரரசன் வரலாற்றிலே சிறப்பான ஓர் இடத்தினைப் பெறுகின்றான். இம்மன்னன் அக்காலத்திலிருந்த பிராமணியம், சமண சமயம் போன்ற பல்வேறு இந்திய வழிபாட்டு முறைகளையும் மதித்து ஆதரித்தான்.

இந்திய மன்னர்களுள் மிகவும் சிறந்த ஒரு மன்னனாக அசோகப் பேரரசன் போற்றப்படுகின்றான். ஆங்கில இனத்தைச் சேர்ந்த பிரபல எழுத்தாளரும் வரலாற்றாசிரியருமான எச். ஜி. வெல்ஸ் என்பவர் அசோக மன்னன் பற்றிப் பின்வருமாறு கூறியுள்ளார். "உலக வரலாற்றிலே ஒளிருகின்ற பல்லாயிரம் தாரகைகளின் நடுவே ஒரு தங்கத் தாரகை போன்றவன் அசோக மன்னன்".

அசோக மன்னனுக்குப் பின்னர் இந்தியா

அசோகமன்னனுக்குப் பின்னர் மௌரியப் பேரரசு படிப்படியாக வீழ்ச்சியுற்றது. அசோகனுக்குப் பின்னர் வந்த மன்னர்கள் பரந்த அப்பேரரசை ஆட்சி செய்யும் வல்லமையற்றவர்களாக இருந்தார்கள் என்பதே முக்கியமான காரணம். வடமேற்குப் பகுதியில் ஏற்பட்ட அந்நியர் படையெடுப்புகள் காரண

உரு 1.5. கான்தார புத்தர் சிலை

மாகவும் பிராந்திய மன்னர்கள் சுதந்திர மன்னர்களாதற் பொருட்டு மேற்கொண்ட போர்கள் காரணமாகவும் அசோகப் பேரரசனுக்குப் பின்னர், மௌரியப் பேரரசிற் பெரும் குழப்பங்கள் உண்டாயின. இந்தக் குழப்பங்களைக் கட்டுப்படுத்துவதற்குரிய ஆற்றல் படைத்த மன்னர்கள் இருக்கவில்லை. எனவே ஒரு காலத்திற் சீரும் சிறப்புடனும் விளங்கிய மௌரியப் பேரரசு வீழ்ச்சியுற்றுப் பல சிறிய இராச்சியங்கள் தோன்றின.

மௌரியப் பேரரசு வீழ்ச்சியுற்ற பின்னர் இந்தியாவில் உண்டான பலம் வாய்ந்த இராச்சியங்களுள் குஷாணர்களுடைய இராச்சியம் முக்கியமானதாகும். அந்நிய அரசு பரம்

பரையினரான குஷாணர் வடமேற்கு இந்தியா வை மையமாகக் கொண்டு ஒரு பெரிய இராச்சியத்தைக் கட்டியெழுப்பினார்கள். கி.பி. முதலாம் நூற்றாண்டில் ஆட்சி செய்த கனிங்க மன்னன் இந்த அரசு பரம்பரையைச் சேர்ந்த மிக முக்கியமான மன்னனாகக் கருதப்படுகிறான். இவன் மகாயான புத்த தர்மத்தைப் பெரிதும் ஆதரித்தான். நான்காம் சங்கப் பேரவை எனப்படும் மகாயானப் பேரவை இந்த மன்னுடைய ஆதரவிலேயே நடத்தப்பட்டது. இவனுடைய ஆட்சிக் காலத்திலேயே முதன் முதலாகப் புத்தர் சிலைகள் செதுக்கப்பட்டதாகக் கருதப்படுகின்றது.

மௌரிப் பேரரசு வீழ்ச்சியுற்ற பின்னர், குப்தர் என்ற அரசவமிசத்தினரால், கங்கையமுனைச் சமவெளியை மையமாகக் கொண்டு மீண்டும் ஒரு பேரரசு கட்டி எழுப்பப்பட்டது. பாடலிபுரம் இவர்களுடைய தலைநகராக விளங்கியது. கி.பி. 4 ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து பல நூற்றாண்டுகளாக இந்தியாவின் பெரும் பகுதியை ஆட்சிசெய்த குப்த மன்னர்களுள் சமுத்திரகுப்தனும் இரண்டாம் சந்திரகுப்தனும் மிகவும் புகழ்பெற்றவர்கள். குப்த பேரரசுக் காலம் வட இந்திய கலாசார வரலாற்றின் மிகவும் முக்கியமான ஒரு காலப்பகுதியாகும். குப்த மன்னர்களுடைய ஆதரவைப் பெற்று வடமொழி, இலக்கியம், இந்து மதம், நுண் கலைகள் ஆகியன வளர்ந்தன. இம்மன்னர்கள் அந்நிய நாடுகளுடன் சிறந்த வர்த்தக உறவுகள் கொண்டிருந்தனர். குப்த பேரரசிற் காணப்பட்ட சிறந்த ஆட்சிமுறை, கலைகள், கட்டடக் கலை ஆகியவற்றின் அபிவிருத்தி, பொருளாதார வளம் ஆகியன குறித்து இப்பேரரசு நிலவிய காலம் இந்திய வரலாற்றிலே ஒரு பொற்காலமெனக் கருதப்படுகின்றது.

மக்கள் வாழ்க்கை

இந்தியாவிற்குப் பரவிய ஆரிய நாகரிகத்தின் முக்கியமான ஓர் அமிசம் யாதெனின் அது கிராமப் பகுதியை மையமாகக் கொண்டு வளர்ந்தது என்பதாகும். ஆரியர் கங்கையமுனைச்சமவெளியிலே தமது குடியேற்றங்களை அமைத்ததிலிருந்து இது புலனாகும்.

இக்குடியேற்றங்களுள் அநேகமானவை ஆறுகளையும், கால்வாய்களையும் அண்டியே அமைக்கப்பட்டன. ஆரியர்கள் இயற்கையான கால்வாய்களையும் மழை நீரையும் பயன்படுத்தியே விவசாயஞ் செய்தார்கள். இறுங்கு, வாற்கோதுமை போன்ற தானிய வகைகளை இவர்கள் உணவுப் பொருள்களாகக் கொண்டனர். விவசாயத்துடன் மாடு ஆடு போன்ற மிருகங்களையும் இவர்கள் முக்கியமாக வளர்த்தார்கள். பாலும் பாலிலிருந்து செய்யப்பட்ட பல்வேறு உணவுப் பொருள்களும் இவர்களுடைய பிரபலமான உணவுகளாகக் காணப்பட்டன. பாலுக்காகவும் விவசாய வேலைகளுக்காகவும் இவர்கள் மாடுகளை வளர்த்தனர். விவசாயத்தைவிட வியாபாரம், களிமண் கைத்தொழில், உலோகக் கைத்தொழில், புடவைக் கைத்தொழில் ஆகியனவும் முக்கிய தொழில்களாகக் கைக்கொள்ளப்பட்டன.

கி.மு. 5ஆம், 6ஆம் நூற்றாண்டளவில் கங்கையமுனைச்சமவெளியிலே பல நகரங்கள் தோன்றியதாகத் தெரிகின்றது. பாடலிபுரம், உஜ்ஜைனி, வரனாசி, கௌசம்பி ஆகியன இவற்றுள் சிலவாகும். நகரங்கள் தோன்றியமையினால் அவற்றிடையே வர்த்தகத் தொடர்புகளும் ஏற்பட்டு வளர்ந்தன. பல்வேறு பிரதேசங்களின் உற்பத்திப் பொருள்கள் பெரும் பாலும் இந்த நகரங்கள் மூலமே விநியோகஞ் செய்யப்பட்டன.

பழைய இந்திய நூல்களின்படி, நகர்ப்புறங்களிலே பல மாடிக் கட்டடங்களுமே இருந்துள்ளன. வைக்கோலால் அல்லது இலை குழைகளால் வேயப்பட்ட மர அல்லது மண் வீடுகளிலேயே சாதாரண மக்கள் வசித்தார்கள். சமுதாயத்திலே உயர்ந்த மட்டத்தைச் சேர்ந்த மன்னர்கள், செல்வந்தர்கள் ஆகியோருடைய வீடுகள் மாடிக் கட்டடங்களாக இருந்தன.

இந்தியர்கள் பெரும்பாலும் பருத்தி நூல் ஆடைகளையே அணிந்தனர். ஆயின், இவர்கள் கம்பளித்துணி, சணற்றுணி ஆகியவற்றையும் உபயோகித்தார்கள். வகுப்புமுறை இந்திய சமுதாயத்திலே முக்கியமான ஒரு அம்சமாக இருந்தது. ஆரிய இனத்தவர்கள் மத்தியில் பிராமணர், சத்திரியர், வைசிகர் என மூன்று

பிரிவினர் காணப்பட்டனர். பெரும்பாலும் சுதேச மக்களைக் கொண்ட சூத்திரரெனப்பட்ட பிரிவினர் நாகரிகம்ற்றவர்களாகக் கருதப்பட்டனர். ஆரம்பத்திலே இருந்த இந்த வகுப்பு முறை பின்னர் பெரும்பாலும் செய்யுந் தொழிலை அடிப்படையாகக் கொண்டு சாதி முறையாக மாறியதெனக் கருதப்படுகின்றது. விவாகஞ் சம்பந்தமாகவே சாதி முறை பெரும்பாலும் கடைப்பிடிக்கப்பட்டது. ஆபரணங்களை அணிவதிலே இந்திய மக்கள் பெரும் விருப்பம் உடையவர்களாக இருந்தனர். ஆண் பெண் இருசாராரும் ஆபரணங்களை அணிந்ததாகத் தோன்றுகின்றது. சங்கிலி, காப்பு, நெற்றிப்பட்டம், காற்சங்கிலி, காதணி ஆகியன முக்கியமான ஆபரணங்களாகக் காணப்பட்டன.

கட்டடக் கலை

இந்தியக் கட்டடக் கலைக்குரிய மிகப் பழைய எடுத்துக்காட்டுகளை இந்து நதிப் பள்ளத்தாக்கு நாகரிக காலத்துக்குரிய மொகஞ்சோதாரோ, ஹரப்பா ஆகிய நகரங்களிலே காணலாம். இந்த நாகரிகங்கள் நிலவிய காலப்பகுதிக்குப் பின்னர் பல நூற்றாண்டு காலத்துக்குக் கட்டடக் கலைக்குரிய ஆதாரங்கள் கிடைத்தன. புத்த பெருமானுக்காகக் கட்டப்பட்ட சுவத் நகர் ஜேதவனாராமம், கௌசம்பி நகர் கோஷினாராமம் போன்ற ஆராமங்கள் பற்றியும் மன்னர், செல்வந்தர் போன்ற பிரமுகர்கள் வாழ்ந்த மாளிகைகள் பற்றியும் பௌத்த இலக்கியங்களிலே கூறப்பட்டுள்ளது. ஆயினும், இந்த மாளிகைகள் பற்றித் தொல்பொருளியற் சான்றுகள் இதுவரை கிடைத்திலவாயினும், சுவத் நகர் ஜேதவனாராமம் என்று அடையாளம் காணப்பட்டுள்ள கட்டடத்தின் அடித்தளம் தொல்பொருளியற்ராச்சி அறிஞரால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்து நதிப்பள்ளத்தாக்குக் கட்டடங்களிற் போன்று இங்கும் அடித்தளங்களும் சுவர்களும் செங்கற்களாலேயே கட்டப்பட்டுள்ளன. கூரைகள் மரத்தினால் அமைக்கப்பட்டிருந்தையினால் அவை அழிந்துள்ளன.

கட்டடக்கலை பற்றி அடுத்ததாக மௌரியர் காலப்பகுதியிலேயே பேசப்படுகின்றது. பாடலிபுரத்திலிருந்த மௌரிய மாளிகை பற்றிப் பல நூல்களிற் கூறப்பட்டுள்ளது. சிற்பக்கலைக்கும் செதுக்கற் கலைக்குமுரிய முக்கியமான ஆதாரங்கள் அசோக மன்னனுடைய காலப்பகுதியிலேயே காணப்படுகின்றன. சாஞ்சி தூபியிலுள்ள மிகப் பழைய செதுக்கல் வேலைப்பாடு மௌரியர் காலத்துக்குரியதாகக் கருதப்படுகின்றது. அசோக

உரு 1.6. அசோகனுடைய தூண் முடி

மன்னனால் எழுதுவிக் கப்பட்ட கல்வெட்டுகளைக் கொண்டுள்ள பல தூண்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. நன்கு அழுத்திப் பூசப்

பட்டுள்ள இத்தூண்களிலே காணப்படுகின்ற யானை, காளை, எருது, அன்னம் போன்ற உருவங்கள் இந்தச் சிற்பக் கலையின் சிறந்த படைப்புகளாகக் கருதப்படுகின்றன.

இப்போது இந்தியாவின் உத்தியோக இலைச்சனையாக உபயோகிக்கப்படுகின்ற தர்மச்சக்கரமும் சிங்கத் தலையும் அசோக மன்னனுடைய தூண்களிலுள்ள செதுக்க வேலைப்பாட்டிவிருந்து எடுத்துக் கொள்ளப் பட்டவையாகும்.

சமய, தத்துவ, விஞ்ஞான அறிவு

இந்தியாவின் மிகப் பழைய நாகரிகமாகக் கருதப்படுகின்ற இந்து நதிப் பள்ளத்தாக்கு நாகரிகத்திலே சக்தி வழிபாடு மிகவும் பிரபலமானதாக இருந்தது. இதனைவிட விலங்குகள், விருட்சங்கள் போன்றவற்றையும் வழிபட்டமைக்கு ஆதாரங்களுள் ஆயின், ஆரியர்கள் சூரியன், சந்திரன், வானம், பூமி போன்ற இயற்கைப் பொருள்களையும் தெய்வங்களாக மதித்து வழிபட்டனர். அக்கினி தேவனை இவர்கள் முக்கியமான கடவுளாக வணங்கினார்கள். வருணன் உலகத்து முழுமுதற் கடவுளாக ஆரம்ப காலத்திலே வணங்கப்பட்டான். இடி, மின்னல் ஆகியவற்றுக்குரிய கடவுளாக மதிக்கப்பட்ட இந்திரன் காலப்போக்கிலே மிக முக்கியமான ஒரு கடவுளாக இந்து ஆரிய மக்களால் வழிபடப்பட்டான். இத்தெய்வங்களுக்குச் செய்யப்பட்ட பூசைகள் யாகம் எனப்பட்டன. மறு பிறப்புப் பற்றிய நம்பிக்கை ஆரம்பத்திலிருந்தே ஆரியர் மத்தியிற் காணப்பட்டது. ஆரியர், சுங்கை யமுனைச்சமவெளியில் குடியேற்றங்களை அமைத்துக் கொண்ட பின்னர், கடவுள் ஒருவனே எனும் கருத்து அவர்கள் மத்தியில் வளர்ந்தது இது அவர்களுடைய வழிபாட்டு முறையில் ஏற்பட்ட ஒரு முக்கிய மாற்றம் எனலாம். ஆயினும், இன்னும் சிறிது காலம் கடந்த பின்னர் இந்த நம்பிக்கையும் மாறி பிரமா, விஷ்ணு, உருத்திரன் எனும் தெய்வங்களிடத்திலே மக்கள் நம்பிக்கை வைத்து வழிபட்டார்கள். இந்து சமயத்திலே

இம்முன்று தெய்வங்களும் மும்மூர்த்திகள் எனப்படுவர்.

கி.மு. 6 ஆம் நூற்றாண்டளவிலே வட இந்தியாவின் சமய நம்பிக்கைகளிலும் சமய தத்துவக் கருத்துக்களிலும் பெரும் முன்னேற்றம் காணப்பட்டது. இக்காலப் பகுதியில் வாழ்ந்த சமய தத்துவஞானிகளுள் புத்த பெருமான் முக்கியமானவராவர். சமண சமயத் தாபகரான மாகாவீரர் புத்த பகவானுடைய காலத்திலே வாழ்ந்தவராவார். இவர்களுடன் பல்வேறு தத்துவங்கள் பற்றிப் போதித்து வந்த சமய தத்துவஞானிகள் ஐவர் பௌத்த இலக்கியங்களிலே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளனர்.

புராதன இந்திய மக்கள் அண்டம் பற்றி மேற்கொண்ட பல்வேறு ஆராய்ச்சிகள் மூலமும் ஆய்வுப் பயணங்கள் மூலமும் போதிய விஞ்ஞான அறிவைப் பெற்றிருந்தார்கள் எனத் தெரிகின்றது. உடுக்கள் பற்றி இவர்கள் கொண்டிருந்த அறிவு கிரேக்கரிடமிருந்து பெற்றுக்கொண்ட அறிவின் மூலமும் மேலும் வளர்ச்சியடைந்தது. இந்தியர்கள், சூரிய மண்டலம் பற்றிப் பல்வேறு தகவல்களைச் சேகரித்துக் கொண்டனர். குப்தருடைய காலத்திலே வாழ்ந்த பிரபல இந்திய வானிய லறிஞரான ஆரியபட்டர், சூரியன் அதன் அச்சிலேயே சுழலுகின்றதெனவும் அது புவியைச் சுற்றி வருகின்றதெனவும் கூறினார். கோள் மண்டலம் ஏழு கோள்களைக் கொண்டுள்ளதென்பதை இந்திய விஞ்ஞானிகள் அறிந்திருந்தனர். கணித முறையான கணிப்புக்களைக் கையாண்டு சந்திர கிரணம், சூரிய கிரணம் பற்றியும் அவர்கள் அறிந்திருந்தனர்.

அட்சர கணித முறைகள் பற்றியும் தசம முறைகள் பற்றியும் இந்திய மக்கள் பரந்த அறிவு உடையவர்களாக இருந்தனர். இந்தியர் உலகுக்கு வழங்கியுள்ள நன்கொடைகளுள் ஆயுள்வேத வைத்திய முறை முக்கியமானதாகும். சறகர் என்ற அறிஞரால் எழுதப்பட்ட "சறக சம்பிதா" என்ற நூலும் சுஸ்ரத என்ற அறிஞரால் எழுதப்பட்ட "சுஸ்ரத" என்ற

நூலும், ஆயுள்வேத வைத்தியம் பற்றிய முக்கியமான நூல்களாக இன்றுமே பயன்படுத்தப்படுகின்றன. மருந்து வகைகள் பற்றிக் கூறும் வைத்திய நிகண்டு இந்தியாவின் சிறந்த பழைய வைத்திய நூலாகும்.

இந்தியாவின் கல்வி முறையிலே வித்தை, கலை ஆகிய இரண்டும் முக்கியமான அம்சங்களாகக் காணப்பட்டன. வாள்வித்தை, வில்வித்தை போன்றவை வித்தைக் கல்வியைச் சார்ந்தன. சமயம், மெய்யியல், அளவையியல், வானியல், கவிதையியல் ஆகியன கலைக் கல்வியைச் சார்ந்தன. வித்தைக் கல்விக்குப் போலவே கலைத்துறைக் கல்விக்கும் அந்தந்தத் துறையிலே பாண்டித்தியம் பெற்றவர்களுடைய இல்லங்களை கல்வி நிலையங்களாக இருந்தன. புராதன இந்தியக் கல்வி முறை குருசீடன் உறவை அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தது. கல்வி பயிலும் காலத்திலே ஒரு மாணவன் ஆசிரியரையே தனது பெற்றோராகவும் மதித்தான். நல்ல ஆசிரியரிடத்திலே கல்வி கற்கும் பொருட்டு வெகுதூரத்திலிருந்து வந்து ஆசிரியர் வீட்டிலேயே தங்கியிருந்து கற்கும் முறையே இதற்குரிய காரணம். இப்படிக் கல்வி கற்கும் காலத்தில், ஆசிரியர் வீட்டு உறுப்பினரின் ஒருவனாகவே மாணவன் கருதப்படுவான் ஆசிரியருக்கு வேண்டிய வேலைகளைச் செய்து கொடுத்துக் கீழ்ப்படிந்து கற்பதே மாணவருடைய கடமையாகக் கருதப்பட்டது உயர் கல்வித் தாபனங்கள் இந்தியாவின் பல நகரங்களிலே காணப்பட்டன. மிகப் பழைய காலத்துக்குரிய கல்வி நிலையங்களுள் முக்கியமான தக்ஸிலா பற்றிப் பழைய இலக்கிய நூல்களிலே விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. பிற்காலத்திலே, சிற்சில இந்திய கல்வி நிலையங்கள் உண்ணாட்டவரும் வெளி நாட்டவரும் கல்விகற்ற பல்கலைக் கழகங்களாகத் திகழ்ந்துள்ளன. நாலந்து விக்ஸிரம சீலம் போன்றன இதற்கு உதாரணங்களாகும்.

இந்திய இசைக்கலை, உலக இசைக் கலைகளுள் மிகச் சிறந்ததாக மதிக்கப்படுகின்றது. பல்வேறு இராசங்கள், தாளங்களின்

படி பாடுதலும் யாழ், வீணை, மத்தளம் போன்ற இசைக் கருவிகளை வாசித்தலும் இந்த மக்களுடைய வாழ்க்கையுடன் இரண்டறக்கலந்த விடயங்களாகும். நடனக் கலையிலும் இந்தியா முன்னணியில் திகழ்ந்தது. அபிநயங்கள், அசைவுகள் ஆகியன மூலம் கருத்துக்களை விளக்குவதிலே இந்தியக் கலைஞர் சிறந்த வல்லமை பெற்றிருந்தனர்.

இந்தியாவின் மிகப் பழைய இலக்கிய நூல்கள் என்ற முறையிலே வேதங்கள் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. வேதங்களுள் காலத்தால் முந்தியது இருக்கு வேதமாகும். இருக்கு வேத மொழியானது, புராதன கால ஆரியர் பேசிய மொழியாகக் கருதப்படுகின்றது. இந்த மொழி விருத்தியடைந்து வடமொழியாக (சமஸ்கிருதம்) தோன்றியது. பாளி மொழி தோன்றுவதற்கு மகதி என்ற பிராகிருத மொழி மூலமாக அமைந்ததாகத் தோன்றுகின்றது. தேரவாத பௌத்த நூல்களுள் பெரும்பாலானவை பாளி மொழியிலேயே எழுதப்பட்டுள்ளன. வட இந்தியாவில் வட மொழியும் பிராகிருத மொழிகளும் வழங்கின. தென் இந்தியாவிலே திராவிட மொழிக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த தமிழ், கன்னடம், மலையாளம், தெலுங்கு போன்ற மொழிகள் வழங்கின

மகாபாரதம், இராமாயணம் என்ற நூல்களும் இந்திய மக்கள் போற்றும் இரு வீரகாவியங்களாகும். இந்திய இலக்கியத்தைச் சேர்ந்த மேகதூதம், இரகுவம்சம், குமார சம்பவம் ஆகிய நூல்கள் உலக இலக்கியங்களாகப் போற்றப்படுகின்றன. காளிதாசனுடைய சகுந்தலையும் சுத்திரனுடைய மிரிச்சு கடி கடி சிறந்த நாடக நூல்களாகும்.

தென் இந்தியாவின் மிகப் பழைய இலக்கியங்களாகக் கருதப்படும் நூல்கள் சங்க இலக்கிய காலத்துக்குரியனவாகும். சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, தொல்காப்பியம் ஆகியன இவற்றுள் முக்கியமான நூல்களாகும். இவற்றைவிட பல்லவ, பாண்டிய, சோழ காலங்களிலே வரையப்பட்ட தமிழ் இலக்கிய நூல்களும் ஏராளமுள்ளன.

வர்த்தகம்

மிகப் பழைய காலத்திலிருந்தே இந்திய மக்கள் வர்த்தகத்தில் ஈடுபட்டு வந்துள்ளனர். பொருள்களைப் பல வண்டிகளிலே ஏற்றிக் கொண்டு நீண்ட வர்த்தக மார்க்கங்கள் வழி இவர்கள் சென்றார்களெனக் கதைகளிலே கூறப்பட்டுள்ளது. உண்ணாட்டு வர்த்தகத்தைப் போலவே வெளிநாட்டு வர்த்தகத்தையும் அபிவிருத்தி செய்வதற்கான விசேட நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டதாகக் கௌடில்லிய என்ற அறிஞரால் எழுதப்பட்ட அர்த்த சாத்திரம் என்ற நூலிற் கூறப்பட்டு உள்ளது. அக்காலத்திலே அபிவிருத்தி செய்யப்பட்ட வீதித் தொகுதி இதற்கு ஊன்று கோலாக இருந்திருக்கலாமெனக் கருதப்படுகின்றது. முக்கியமான ஆறுகளைப் போக்கு வரத்துப் பாதைகளாகப் பயன்படுத்தி உண்ணாட்டு வர்த்தகம் நடத்தப்பட்டதாகத் தோன்றுகின்றது.

வாரணாசி, காசி, உஜெனி, தக்ஸிலா, பாடலிபுத்திரம் ஆகியன புராதன இந்தியாவின் முக்கியமான வர்த்தக நகரங்களாகும். தாம்றலிப்தி, புல்பராசம், காவேரிப் பட்டினம் ஆகியன முக்கிய வர்த்தகத் துறைமுகங்களாக இருந்தன. வெளிநாடுகளுடன் இந்தியா நடத்திய வர்த்தகத்துக்கு இத்துறைமுகங்களும் வட மேற்கு இந்தியாவிலிருந்த கைபர், போலன் போன்ற கணவாய்களும் பயன்படுத்தப்பட்டன. குறிப்பாக, கைபர் கணவாய்க் கூடாகப் பல வெளிநாட்டு வர்த்தகர்கள் இந்தியாவுக்கு வந்து மத்திய ஆசியா, சீனா, மேற்குஆசியா, ஐரோப்பா போன்ற நாடுகளை நோக்கிச் சென்றனர். வாசனைப்பொருள் கள், வாசனைத் திரவியங்கள், பட்டுத் துணிகள், கஸ்தூரி முதலியனவே வெளிநாட்டு வர்த்தகப் பொருள்களாக இருந்தன. இந்தியாவின் கிழக்குத் திசையிலும் தென் கிழக்குத் திசையிலும் அமைந்துள்ள பர்மா, காம்பூச்சியா, சீயம், சீனா, மலாயா போன்ற நாடுகளுடனும் இந்தியாவிற்கு மேற்கிலுள்ள அராபியா, கிர்சு, எகிப்து, உரோம் போன்ற நாடுகளுடனும் வெளிநாட்டு வர்த்தகம் நடத்தப்பட்டது.

மிகப் பழைய காலத்திலிருந்தே இந்தியாவுக்கும் எமது நாட்டுக்கும் வர்த்தகத் தொடர்புகள் இருந்து வந்துள்ளன. புத்தப்பலானுக்குப் பொரியும் தேனும் வழங்கிய பள்ளாக, தபஸ்ஸு என்ற இரு வர்த்தகர்களும் இந்த வர்த்தகத்தின் பொருட்டு இங்கு வந்தோராவார்கள் இலங்கையில் ஆரியர் குடியேற்றங்களை அமைத்துக் கொண்டதனால் இந்தியாவுடன் இருந்த வர்த்தகத் தொடர்புகள் முக்கியத்துவம் பெற்றன

செயற்பாடுகள்

- (01) இந்தியாவுக்கு வழங்கும் வேறு இரண்டு பெயர்கள் கூறுக.
- (02) எமது நாட்டின் முக்கியமான சமூகத்தவர்களிடத்தில் மொழி, கலாசாரம் ஆகியவற்றிலும் அடிப்படைச் செல்வாக்குச் செலுத்திய நாடு யாது?
- (03) ஆரியர்கள் இந்தியாவுக்கு எக்காலப் பகுதியிலே எங்கிருந்து வந்தார்கள்?
- (04) நான்கு வேதங்களின் பெயர்களையும் கூறுக.
- (05) இந்தியாவில் ஆரியர் கைக்கொண்ட முக்கிய தொழில் யாது?
- (06) பதினாறு பெரும் குடியேற்றங்களுள் ஐந்தின் பெயர்களைத் தருக.
- (07) மௌரிய வம்சத்தின் முக்கியமான அரசன் யார்? அவனுடைய தந்தையின் பெயர் என்ன?
- (08) அசோகன் பற்றி முக்கியமானவையென நீர் கருதும் விவரங்களைச் சேர்த்து 10 வரிகளில் சிறு கட்டுரை ஒன்று வரைக.
- (09) இலங்கையில் வாழும் நாம் அசோக மன்னனுக்கு நன்றியுடையோராவோம். காரணம் கூறுக.

(10) வெற்றிடங்களை நிரப்புக.

(அ) அரசு குலத்து
..... மன்னன் காலத்திலேயே
புத்தர் சிலைகள் செதுக்க ஆரம்பிக்கப்
பட்டதாக நம்பப்படுகின்றது.

(ஆ) குப்த அரசு பரம்
பரையைச் சேர்ந்த முக்கியமான இரண்டு
மன்னர்கள் ஆவார்கள்.

(இ) என்ற இரு
காரணங்களினாலேயே குப்தர் காலம்
இந்தியாவின் பொற்காலமாகக் கருதப்
படுகின்றது.

(ஈ) ஆகிய தானியங்
களையே ஆரியர் முக்கியமான உணவுப்
பொருள்களாகப் பயன்படுத்தினார்கள்.

(உ) கி.மு. 5 ஆம் 6 ஆம் நூற்றாண்டுகளிலே
இந்தியாவிலிருந்த முக்கியமான
இரண்டு நகரங்கள் என்பன
வாகும்.

(ஊ) இந்திய மக்கள் பெரும்பாலும்
ஆடைகளையே அணிந்தனர். இவர்கள்
..... ஆடைகளையும் உப
யோகித்தார்கள்.

(எ) இந்தியாவின் அரசு இலைச்சனையான
..... மெளரிய மன்னனான
..... காலத்துக்கே உரியது.

(ஏ) ஆரியர்களுடைய முக்கியமான தெய்வங்
களின் பெயர்கள் என்பன
வாகும்.

(ஐ) இந்து மதத்தின் மும்மூர்த்திகள் என்போர்
..... ஆவர்.

(ஓ) புராதன இந்தியாவின் பிரபல இரண்டு
பல்கலைக் கழகங்களின் பெயர்கள்
..... என்பனவாகும்.

(ஔ) இந்த நாட்டின் பௌத்த மத நூல்கள்
பெரும்பாலும்
மொழியிலேயே எழுதப்பட்டுள்ளன.

(ஐ) காளிதாசன் எழுதிய
உம் உலக இலக்கி
யங்களுள் அடங்கும் சிறந்த நூல்க
ளாகும்.

(ஐ) புராதன இந்தியாவின் வெளிநாட்டு
வர்த்தகப் பொருள்களுள் முக்கியமான
இரண்டு உம்
..... உம் ஆகும்.

சீன நாகரிகம்

சீனா, ஆசியாக் கண்டத்தைச் சேர்ந்த ஒரு பெரிய நாடு. சீன நாகரிகத்தின் பிறப்பிடமாகக் கொள்கிறோம். நதிப் பள்ளத்தாக்கு கருதப்படுகின்றது. வட சீனாவின் உயர்ந்த நிலப்பகுதி கனிவிலிருந்து காற்றுடன் கொண்டு வரப்படும் மஞ்சள் நிற வளமுடைய மண் இந்த ஆற்றிலே படிந்து அதன் நீருடன் கலக்கின்ற படியினால் இது மஞ்சள் நதியெனவும் குறிப்பிடப்படும். ஆண்டு தோறும் இந்த நதியின் வெள்ளப்பெருக்கினால் ஏற்பட்ட பெரும் அழிவுகள் காரணமாக இது சீன மொழியில் துயரைக் குறிக்கும் பதத்தினாலும் அழைக்கப்படுகின்றது. சீன நாகரிகத்தின் ஆரம்பம் போலவே அதன் பரம்பலும் பெரும்பாலும் கொள்கிறோம். நதியை அண்டியே ஏற்பட்டது.

இற்றைக்கு ஏறக்குறைய 8000 ஆண்டு களுக்கு முற்பட்ட காலத்திலுமே சீனாவில் மனிதர் வாழ்ந்து வந்தமைக்குரிய ஆதாரங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. பீக்கிங் நகரப் பகுதிகளிலே மேற்கொள்ளப்பட்ட அகழ்வுகளின் போது கண்டெடுக்கப்பட்ட மனித எலும்புக்கூட்டினால் இது நிரூபிக்கப்படுகின்றது. இந்த எலும்புக்கூட்டினால் எடுத்துக் காட்டப்படும் மனிதனையே "பீக்கிங் மனிதன்" என்று நாம் கூறுகின்றோம். இப்படியாக ஆதிகாலத்திலிருந்தே சீனாவில் சிற்சில மனித வர்க்கத்தினர் வாழ்ந்து வந்தார்கள் என்பதற்குரிய சான்றுகள் கிடைத்துள்ளதாயினும், சீன நாகரிகம் மிகப் பழைய காலத்திலே ஆரம்பமானது என்று கூறப்படுகின்றதாயினும், கி.மு. ஏறக்குறைய 2300 இற்கு பின்னரே சீன நாகரிகம் ஒரு சிறந்த நாகரிகமாக வளருவதற்கு ஆரம்பித்தது. ஆரம்பத்திலே சிறு சிறு கிராமங்களிலே கோத்திரங்களாக வாழ்ந்து வந்த சீன மக்கள்

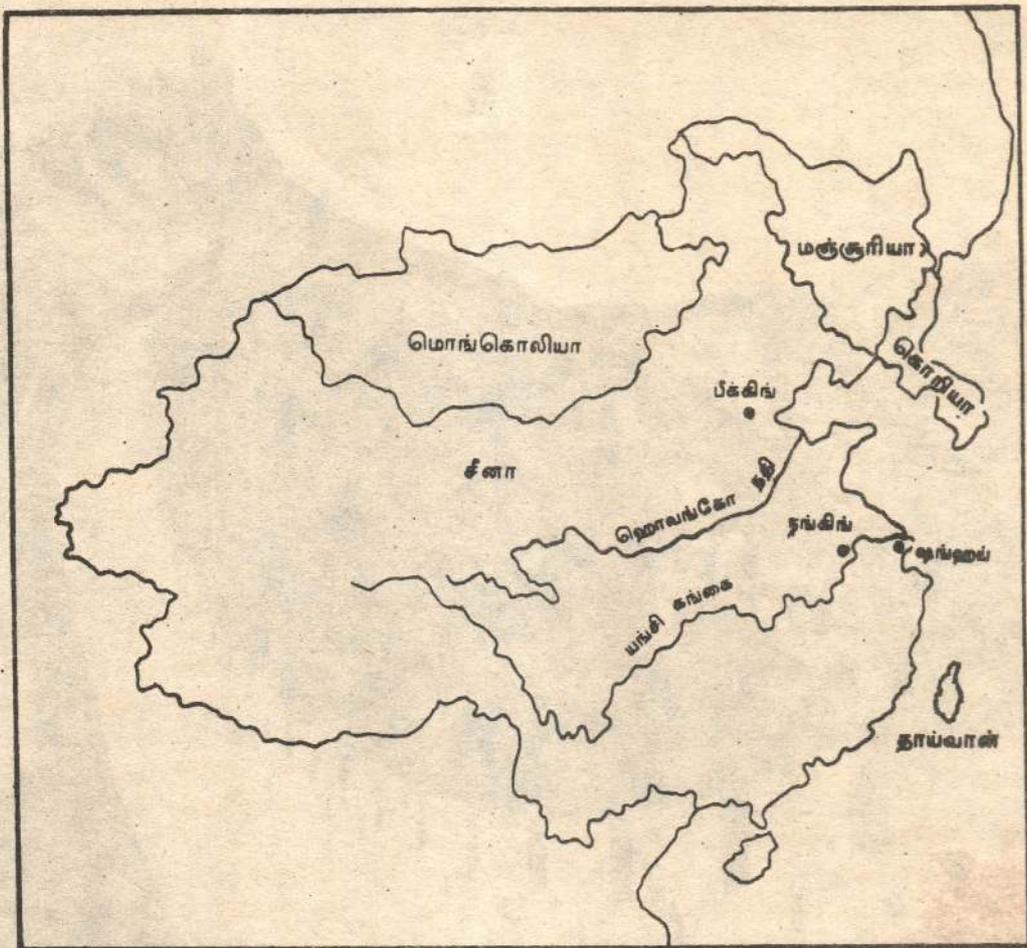
காலப்போக்கில் பல அரச குடும்பங்களால் ஆட்சி செய்யப்பட்டார்கள்.

ஆரம்பத்திலிருந்தே அரசனுடைய ஆட்சி முறை நிலவிலந்ததென்பது சீன நாகரிகத்தின் முக்கியமான ஓர் அம்சமெனலாம். பலம் வாய்ந்த மத்திய ஆட்சி முறை இதன் விசேட இயல்பாகும். ஆயினும், போதிய சுயாதீன உரிமையுடன் பிராந்திய மன்னர்களும் இருந்துள்ளனர்.

மக்களுடைய வாழ்க்கைமுறை

அநேகமான நாகரிகங்களிற் போன்று சீன நாகரிகத்திலும், ஆரம்பக்கூட்டத்திலே, வேட்டையாடுதலும் நாடோடி இடையர் வாழ்க்கை முறையும் முக்கிய இடம்பெற்றன. வேட்டை ஆடுதற்குச் சீனர் அம்பு, ஈட்டி போன்ற உபகரணங்களை மாத்திரமன்றிக் கல்லாயுதங்களையும் நாய்களையும் பயன்படுத்தினார்கள்.

காலப்போக்கிலே நிரந்தரமான வீடு வாசல்களை அமைத்துக் கொண்டதையடுத்து விவசாயஞ் செய்தலை இவர்கள் தமது முக்கிய தொழிலாகக் கைக்கொண்டார்கள். கி.மு. 3000 ஆண்டளவிலுமே சீனர் சாமை, திணை ஆகியனபற்றி அறிந்திருந்தனர். ஆயின் கி.மு. 6 ஆம் நூற்றாண்டு வரை நீர்ப்பாசன முறைகளைப் பயன்படுத்தி விவசாயஞ் செய்வதற்குரிய அறிவு இவர்களுக்கு இருக்கவில்லையெனத் தோன்றுகின்றது. லொயெஸ் படிவுகள் காணப்பட்ட செழிப்பான பள்ளத்தாக்குகளிலே நெல், இறுங்கு, வாற்கோதுமை போன்ற தானிய வகைகளைச் செய்கை பண்ணுவதற்குச் சீனர் ஓரளவு பிற்பட்ட காலத்திலேயே பழகிக்கொண்டனர். தானிய வகைகளிலிருந்தே இவர்கள் தமது முக்கியமான உணவைத் தயாரித்துக் கொண்டார்கள் என்று இதிலிருந்து புலனாகின்றது.

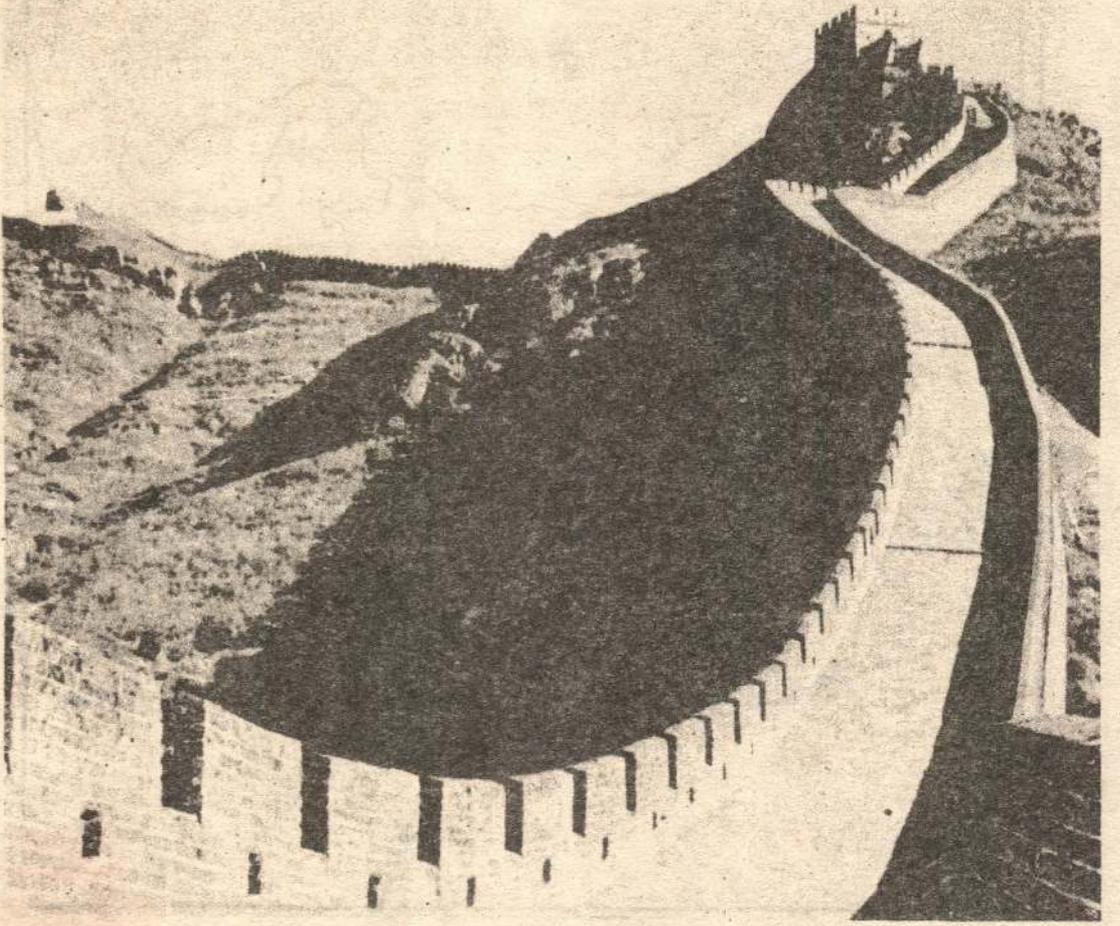
உரு 2.1 சீனா

ஆதிகாலத்திலிருந்தே விவசாய உபகரணங்கள் பற்றி அறிந்திருந்த சீனர் பெரும்பாலும் பிரயோகித்த மிகப் பழைய விவசாய உபகரணம் கற்கலப்பையாகும். அருவி வெட்டுவதற்குரிய அரிவாளாக எலும்பு உபயோகிக்கப்பட்டது. கத்தி, கோடரி போன்ற கல்லாயுதங்களை இவர்கள் நூளாந்த வாழ்க்கையிற் உபயோகித்தார்கள்.

காலப்போக்கிலே மண் பாதுகாப்பு, பாழ்நில அபிவிருத்தி, நீர் பாதுகாப்பு, மண்வள அபிவிருத்தி ஆகிய முறைகள் பற்றிய அறிவையும் சீனர் விவசாயத்திலே பயன்படுத்தியதாகத் தோன்றுகின்றது. இப்படி

யான நுட்பமுறைகளைக் கைக்கொண்டமையினால் இவர்களுடைய விவசாய முயற்சி அபிவிருத்தியடைந்தது. சீனா ஒரு பெரிய நாடான போதிலும் சிறு சிறு தோட்டங்களே அங்கு காணப்பட்டன. சில பகுதிகள் வரண்ட கால நிலையுடையனவாகவும், சில பகுதிகள் உயர்ந்த தரைகளாகவும் சில பகுதிகள் வெள்ளப் பெருக்கினால் பாதிக்கப்பட்டமையுமே இதற்கான காரணங்களாகும்.

மிருக வளர்ப்பும் இவர்களுடைய வாழ்க்கையின் முக்கியமான ஓர் அம்சமாக இருந்தது. இவர்கள் பன்றி, ஆடு, மாடு போன்ற மிருகங்களையும் கோழிகளையும் வளர்த்தார்கள். பன்றி இறைச்சி இவர்களுடைய உணவிலே

உரு 2.2 சீனச் சுவர்

முக்கியமாகக் காணப்பட்டது. ஆயின், காய் கறி வகைகளையும் இவர்கள் அதிகமாக உண்டார்கள். பாரங்களை இழுத்துச் செல்வதற்குக் குதிரைகள், எருதுகள், கழுதைகள் போன்ற மிருகங்களை இவர்கள் பயன்படுத்தினார்கள். புராதன இந்தியாவிற்கு போன்று சீனாவிலும் நாளாந்த வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய பல்வேறு பொருள்களை உற்பத்தி செய்து வழங்குவதற்கெனப் பல்வேறு கைவினைஞர்களும், கைத்தொழிலாளர்களும் இருந்துள்ளனர். பாணை சட்டி வனைதல், நெசவு செய்தல், ஆயுதங்களை உற்பத்தி செய்தல், ஆபரணங்களை உற்பத்தி செய்தல், மீன்பிடித்தல் போன்ற கைத்தொழில்களை மேற்கொள்ளுவதற்கெனப் புறம்பான பிரி

வினர் சமுதாயத்திலே காணப்பட்டனர். சீன சமுதாயம் மன்னர், பிரபுக்கள், விவசாயிகள், கைவினைஞர், அடிமைகள் எனும் சமூகப் பிரிவுகளைக் கொண்டிருந்தது. மன்னர்களும் பிரபுக்களும் மாளிகைகளிலே வாழ்ந்தனர். ஏனையோர் மரக்குடிசைகளில் அல்லது லொயெல்ஸ்படிவுகள் அகழ்ந்தெடுக்கப்பட்ட அகழிகளிலே வாழ்ந்தனர்.

குடும்பம், சீன சமுதாயத்தின் முக்கியமான கூறாக இருந்தது. தந்தையே குடும்பத் தலைவனாக இருந்தான். சீன சமுதாயத்தின் அமைப்பிலே கொன்பியூசியஸின் கருத்துக்கள் பெருஞ் செல்வாக்குச் செலுத்தியுள்ளன. சமுதாயத்திலே வாழுகின்ற ஒருவன் சரியான

முறையில் உலகிலே வாழ்வதற்கு நல் லொழுக்கத் தத்துவங்கள் ஐந்தினைக் கைக் கொள்ள வேண்டுமெனக் கொன்பியூசியஸ் கூறியுள்ளார். தயாளகுணம், தயவு, கீழ்ப்படிவு, முதியோரை மதித்தல், குடும்பத்திலே பாரபட்சம் காட்டாமை என்பனவே அந்த ஐந்து தத்துவங்களாகும்.

சீனர், பட்டுத்துணியை அணிவதிலே பெரும் விருப்பம் கொண்டிருந்தனர். தத்தமது தோட்டங்களிலே வளர்த்த பட்டுப் புளுக்களின் கூடுகளிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட நூலைக் கொண்டு இவர்கள் தத்தமது வீடுகளிலேயே பட்டுத்துணிகளை நெசவு செய்து கொண்டனர். பட்டு நூல் தயாரிப்பதற்கு அவர்கள் உபயோகித்த கருவியும் கையாண்ட முறையும் சீனருக்கே தெரிந்த ஒரு பரம இரகசியமாக இருந்தது. இவர்கள் பருத்தி ஆடைகளையும் அணிந்தார்கள். இவர்களுடைய ஆடை அணிகலன்கள் சமுதாயத்திலே அவரவருக்கிருந்த தராதரத்துக்கு ஏற்றதாக இருந்தது. யானைத் தந்தத்தையும் மரகதத்தையும் கொண்டு செய்யப்பட்ட ஆபரணங்களே விலையுயர்ந்த ஆபரணங்களாக இருந்தன.

கட்டடக் கலை, இலக்கியம், சிற்பக் கலைகள்

வீடுகளைச் சூழலுக்கு ஏற்றமுறையிலே அமைத்தமை சீனருடைய கட்டடக் கலையின் ஒரு சிறப்பான அம்சமாகும். பல மாடிகளைக் கொண்ட ஓய்யாரமான மாளிகைகளும், மரத்திற கட்டப்பட்ட சிறு குடிசைகளும், லொயெஸ் படிவுகள் அகழ்ந்தெடுக்கப்பட்ட அகழி உறை விடங்களும் சீனக் கட்டடக்கலையை விளக்குவதற்குரிய எடுத்துக்காட்டுகளாகும். வீடுகளையும் நகரங்களையும் அமைக்கும் தொழினுட்ப அறிவு வளர இராச்சித்தின் பாதுகாப்புக்கு வேண்டிய கோட்டைகளையும், பெரும் மதில்களையும் நகரங்களையும் அமைக்கும் முறையைச் சீனர் ஆரம்பித்தனர். சீன சுவர் பற்றி நீங்கள் கேள்விப்பட்டிருக்கக் கூடும். அது, சீனாவைப் பகைவரிடமிருந்து பாதுகாப்பதற்கென்று இற்றைக்கு ஏறக்குறைய

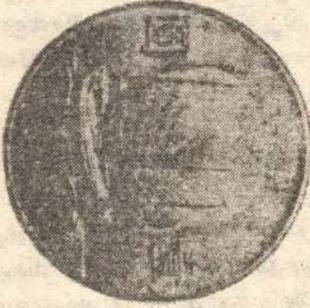
இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் கட்டப்பட்டது. இதன் நீளம் ஏறக்குறைய 3,200 கிலோமீற்றராசையும் உயரம் 70 கிலோமீற்றரளவிலும் இருக்கும். மேற்குத் திசையிலிருந்து கிழக்கு நோக்கிச் செல்லும் சீனச் சுவர் சீனாவின் வடக்கு எல்லையிலே அமைந்துள்ளது.

உலகத்துப் புராதன இலக்கியங்களுள் சீன இலக்கியத்துக்குச் சிறப்பான ஓர் இட முண்டு. சீனர்கள் எழுதுவதற்கு உருவ எழுத்துக்களை உபயோகித்தனர். சீனருடைய நூல்கள் பெரும்பாலும் மேலிருந்து கீழாக அல்லது வலமிருந்து இடமாகவே எழுதப்பட்டுள்ளன. எனவே அவற்றை அவ்வாறே வாசித்தல் வேண்டும். கடதாசியைக் கண்டு பிடிப்பதற்கு முற்பட்ட காலத்திலே சீனர் பட்டுத்துணி, மரத்துண்டு, ஆமையோடு விலங்குகளின் என்புகள் ஆகிய வற்றிலே எழுதினார்கள். சீனரால் எழுதப்பட்ட பழைய நூல்கள் 300வரையிற் கண்டு பிடிக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றுள் சீன அரச குலங்கள் பற்றி எழுதப்பட்ட நூல்களும் அடங்கும். ஈ-சிங், ஸு-சிங், ஷி-சிங் போன்ற நூல்கள் அமைப்பில் மகாவமிசத்தை ஒத்தனவாகும்.

சீனர்கள் உலோகப் பொருள்களை உற்பத்தி செய்வதிலே கைதேர்ந்தவர்களாக இருந்தார்கள். இவர்கள் கையாண்ட பொருள்களுள்ளே பெரும்பாலானவை செம்பினாற் செய்யப்பட்டன. உற்பத்தி செய்த பாத்திரங்கள் பல்வேறு வடிவங்களை உடையனவாக இருந்தமையினாலும் அவற்றிலே விலங்குகளின் உருவங்கள் பொறிக்கப்பட்டிருந்தமையினாலும் அவை ஈல்படைப்புக்களுள் வைத்து மதிக்கப்படுகின்றன. இரும்பின் உபயோகத்தைச் சீனர்களே ஐரோப்பியருக்குக் கற்றுக் கொடுத்தனர் எனச் சில வரலாற்று ஆசிரியர்கள் கூறுகின்றனர்.

உலோக நாணயங்களை உற்பத்தி செய்வதிலே சீனர் ஆதிகாலத்திலிருந்து பிரசித்த பெற்றுள்ளார்கள். இவர்களுடைய நாணயங்கள் பல வடிவங்களிலே இருந்தன. நாணயங்களுள்ளே விசுக்கோப்பன், கத்தி வடி

விலாந நாணயங்களைப் போலவே வட்ட நாணயங்களும் காணப்பட்டன.

உரு 2.3 சீன நாணயம்

இப்படியான நாணயங்கள் சீனக் கலைஞர்களுடைய வியத்தகு படைப்புகளாகக் கருதப்படுகின்றன. இதனைவிட உலோகச் சிலைகளை உருவாக்குவது பற்றியும் சீனர் அறிந்திருந்தனர். அரச உடைகளை அணிந்து வீற்றிருக்கும் விதத்தை எடுத்துக் காட்டுகின்ற கொன்பியூசியஸின் சிலை, சிலை செதுக்குவதிலே சீனர் கொண்டிருந்த தேர்ச்சிக்கூரிய ஓர் எடுத்துக்காட்டாகும்.

உரு 2.4 சீன மட்பாண்டம்

சீனருடைய கலைப் படைப்புகளுள் வர்ணம் பூசப்பட்ட மட்பாத்திரங்கள்

சிறந்தனவாக மதிக்கப்படுகின்றன. இவற்றிலே பல்வர்ணச் சித்திரங்கள் வரையப்பட்டுள்ளன. கயோலின் களியினாற் செய்து வர்ணந் தீட்டப்பட்ட இந்தப் பாத்திரங்கள் பல வடிவங்ளிலுள்ளன. இப்படிப்பட்ட சீன மட்பாத்திரங்கள் அனுராதபுரம், மாந்தோட்டை, சீகிரிய, பொலன்னறுவை போன்ற இடங்களிலே மேற்கொள்ளப்பட்ட புதை பொருளாராச்சி அகழ்வுகளின்போது கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளன. மரப் பலகைத் துண்டுகளையும் மூங்கிற் கீலங்களையும் கொண்டு சிறந்த கலைப் பொருள்களை உற்பத்தி செய்வதிலும் சீனர் பிரசித்தி பெற்றிருந்தனர்.

விஞ்ஞான அறிவு

உலகிலே விஞ்ஞான அறிவைப் பரப்பியவர்கள் என்ற ரீதியிலும் சீனருக்கு முக்கியமான ஓர் இடமுண்டு. கி.மு. 1100 அளவு மிகப் பழைய காலத்திலேயே காந்தத் திசையறி கருவியின் உபயோகம் பற்றிச் சீனர் அறிந்திருந்தனர். வெடி மருந்தை முதலிற் கண்டு பிடித்த பெருமையும் சீனர்களையே சாரும். இவர்கள் பல்வேறு வெடி மருந்துகளைக் கொண்டு உற்பத்தி செய்த வெடிகளைக் கொண்டாட்ட வேளைகளிலே கொழுத்தினார்கள். கி.மு. 1000 அளவில் கணிதம், வானியல் போன்ற துறைகளிலும் இவர்கள் ஆழ்ந்த அறிவு பெற்றிருந்தனர்.

சந்திர கிரகணம் பற்றியும் இவர்கள் அறிந்திருந்தனர். வருடத்து நாள்களின் எண்ணிக்கையைக் காட்டுகின்ற சந்திர மாத முறையை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒரு பஞ்சாங்கத்தை இவர்கள் உபயோகித்தார்கள். விவசாய வேலைகளை ஒழுங்கு செய்வதற் குரிய காலப் பகுதிகளை அறிந்து கொள்ளும் பொருட்டு இவர்கள் தின்ப பஞ்சாங்கங்களைப் (கலண்டர்களை) பயன்படுத்தினார்கள் என்று கூறப்படுகின்றது. கி.பி. 150 அளவில் சீனாவிற்கு கடதாசி உற்பத்தி செய்யப்பட்டது என்பதற்கு ஆதாரங்களுள். எட்டாம் நூற்றாண்டளவிலே அச்சிடும் கலையைச் சீனரே உலகில் அறி முகஞ் செய்தார்கள். அக்குபஞ்சர்வைத்திய

முறை சீன வைத்திய முறையில் ஒரு சிறப்பான அமிசமாகும். பலனுள்ள ஒரு வைத்திய முறையாக இது பிரபலமடைந்துள்ளது.

சமயமும் தத்துவமும்

உலகத்து ஏனைய நாகரிகங்களிற் போன்று சீன நாகரிகத்திலும் வானம், பூமி, சந்திரன், சூரியன், உடுக்கள், ஆறுகள், மலைகள் போன்ற இயற்கைப் பொருள்களை வழிபடும் வழக்கம் இருந்துள்ளது. இறந்தவர்களை வணங்குதல், இறந்தவர்களுடைய சடலங்களைக் கல்லறைகளிலே பாதுகாப்பாக வைத்தல் போன்ற வழக்கங்களும் சீனர் மத்தியிலே காணப்பட்டன. இறந்தவர்கள் உபயோகித்த அணிகலங்களும் பிற பொருள்களும் அவர்களுடைய கல்லறைகளிலே வைக்கப்பட்டன. மறுபிறப்பில் இவர்கள் நம்பிக்கை வைத்திருந்தார்கள் என்பதை இஃது எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

பூசைகள், பலிகளை நடத்தும் வழக்கம் புராதன சீன நாகரிகத்தின் மற்றொரு விசேட அமிசமாக இருந்தது. இந்த வைபவங்களிலே மன்னர்களும் கலந்து கொண்டனர். தானிய வகைகளிலிருந்து செய்யப்பட்ட மதுசாரத்தையும் (வைன்) மிருக மாமிசத்தையும் தெய்வங்களுக்குப் படைத்தல் இந்த வழிபாட்டு முறைகளின் முக்கிய அமிசமாக அமைந்தது. கி.மு. 6 ஆம் நூற்றாண்டளவில் வாழ்ந்த கொன்பியூசியஸின் போதனைகள் சீன மதத்திற்கு பெரும் செல்வாக்குச் செலுத்தியதாகத் தோன்றுகின்றது. ஒருவனுடைய பரிசுத்த தன்மை அவனுடைய ஒழுக்காற்றிலேயே தங்கியுள்ளதென்பது அவருடைய முக்கியமான போதனையாகும்.

வர்த்தகம்

ஆதி காலத்திலிருந்தே சீனா உண்ணாட்டு, வெளிநாட்டு வர்த்தகத்துக்குப் புகழ்பெற்று விளங்கியது. உண்ணாட்டு வியாபாரத்திலே, கிராமங்கள் தோறும் அமைக்கப்பட்டிருந்த வர்த்தக சங்கங்கள் பெரும் சேவை ஆற்றி

வந்தன. வர்த்தகப் பொருள்கள் குதிரை வண்டிகள் மூலமும் கழுதைகள், ஒட்டகங்கள் பூட்டப்பட்ட வண்டிக் கூட்டங்கள் மூலமும் எடுத்துச் செல்லப்பட்டன. ஆறுகள், கால்வாய்கள் மூலம் செய்யப்பட்ட வியாபாரத்திலே பல்வேறு கலன்கள் பிரயோகிக்கப்பட்டன. தானிய வகைகள், உப்பு, பட்டுத்துணி, மட்பாண்டம், நூல்வகைகள் ஆகியனவே உண்ணாட்டு வியாபாரப் பொருள்களாக இருந்தன.

வெளிநாட்டு வர்த்தகத்திலும் விலையுயர்ந்த பட்டுத் துணிவகைகள், வர்ணம் பூசப்பட்ட மட்பாண்டங்கள், மரசுதங்கள், யானைத் தந்தங்கள் ஆகியன முக்கியமாக இடம் பெற்றன. சீனாவில் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட இப்பொருள்களுக்குப் பல நாடுகளிலே பெரும் கிராக்கி இருந்தது. இவர்கள் வர்த்தகத் தொடர்புகள் வைத்திருந்த நாடுகளுள் இந்தியா, இலங்கை, அராபியா ஆகிய நாடுகள் முக்கியமானவை. சீனாவிற்கும் ஏனைய நாடுகளுக்கிடையிலிருந்த வர்த்தக மார்க்கங்களுள் பட்டு வீதிகள் எனப்படுவன மிகவும் பிரசித்தமானவையாகும். இப்பட்டு வீதிகளின் முக்கியமான தரைமார்க்கப்பகுதி சீனாவிலிருந்து ஆசியா, அராபியா ஆகிய நாடுகள் ஊடாக மத்திய தரைப் பிரதேசங்கள் வரை பரந்திருந்தது. இவற்றைவிட இந்து சமுத்திரம், அராபிக் கடல் ஆகியவற்றுக் கூடாக அராபியா வரை கடல் மார்க்கங்களும் இருந்தன. வர்த்தகம் பெரும்பாலும் பண்ட மாற்று முறையிலே நடைபெற்றதாயினும் சிற்சில சந்தர்ப்பங்களிலே நாணயமும் வழக்கிலிருந்துள்ளது.

செயற்பாடு

01. சீன நாகரிகத்தின் உண்மையான பிறப்பிடமாக எந்தப் பிரதேசம் கருதப்படுகின்றது.
02. லொயெஸ் என்பது யாது ?
03. கொன்பியூசியஸ் எனப்படுபவர் யார் ? அவர் உயர்ந்த ஒழுக்காற்றுப் பண்புகளாகக் கருதிய ஐந்து பண்புகளும் யாவை ?

04. பட்டுத் துணி தயாரிப்பதற்கு வேண்டிய நூல் எப்படிப் பெற்றுக்கொள்ளப்படுகின்றது ?

05. சீனப் பெருஞ்சுவர் எனப்படுவது யாது? அது எதற்காகக் கட்டப்பட்டது ?

06. எந்த நாட்டு மக்களால் வெடிமருந்து

முதலிலே கண்டுபிடிக்கப்பட்டது ?

07. அக்குபஞ்சர் முறையெனப்படுவது யாது ?

08. முற்காலத்திலே சீன வெளிநாட்டு வர்த்தகத்தில் முக்கியமாக இடம்பெற்ற வர்த்தகப் பொருள்கள் யாவை ?

கிரேக்க நாகரிகம்

மேற்கில் அயோனியக் கடலுக்கும் கிழக்கில் ஈஜியன் கடலுக்கும் நடுவே மத்தியதரைக் கடலுக்குள் நீட்டிக் கொண்டிருக்கும் குடாநாடும், அதற்குத் தெற்கிலுள்ள கிறீற் உட்பட்ட சிறு தீவுக் கூட்டங்களும் பழைய காலத்தில் கிரீசுக்குச் சொந்தமாக இருந்தன.

குடாநாடான கிரீசு பல பீட பூமிகளைக் கொண்டுள்ளது. இவற்றுள் அநேகமான இடங்கள் கடல் மட்டத்திலிருந்து 2400 மீற்றரை விட உயரமானவை. ஒலிம்பஸ் மலை இந்த மலைகளுள் மிகவும் முனைப்பான ஒன்றாகும். இங்கே செழிப்பான பள்ளத்தாக்குகள் பல வுள். கிரீசிலே உள்வளைந்த பல கடற்கரை களுள்.

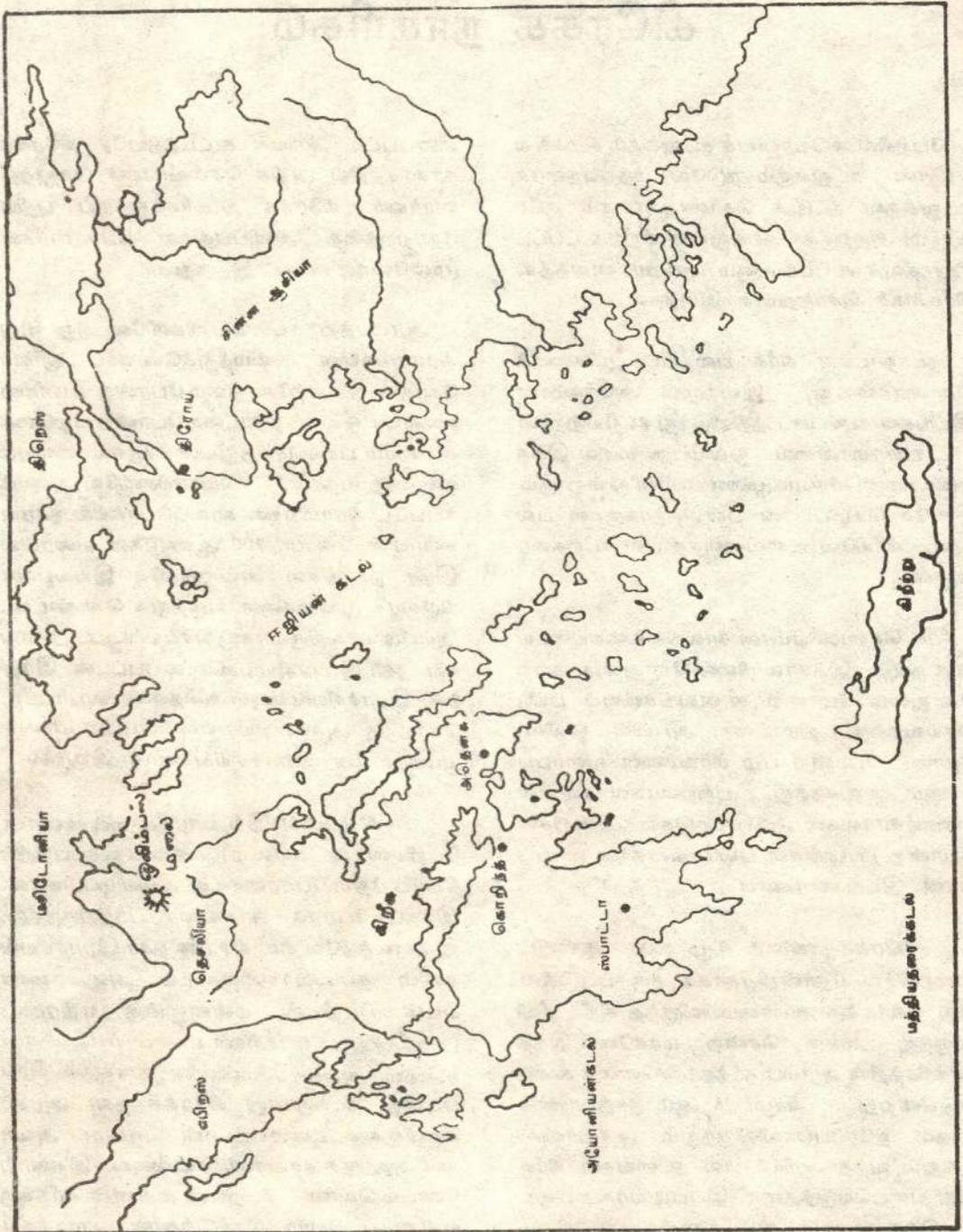
கிரீசு செளம்மியமான காலநிலையையுடைய ஒரு நாடு. இக்கால நிலை கோதுமை, வாற் கோதுமை போன்ற தானியங்களைப் பயிர் செய்வதற்கும் திராட்சை, அப்பிள், ஒலிவ், தோடை போன்ற பழ மரங்களை வளர்ப்பதற்கும் உகந்தது. புற்றரைகளாகவுள்ள மலைச்சாரல்கள் ஆடு மர்டுகள் பன்றிகள் போன்ற மிருகங்கள் புல்மேய்வதற்கு வாய்ப்பான இடங்களாகவுள்.

கிரேக்க நாகரிகம் கி.மு. 2000 ஆண்டு வரையிலே தோன்றியதாகக் கருதப்படுகின்றது. கிரீசுக்கு அண்மையிலிருந்த கிறீட் தீவிலிருந்து அங்கு சென்ற மக்களே இந்த நாகரிகத்தின் ஆரம்ப கர்த்தாக்களெனக் கூறப்படுகின்றது. கி.மு. 18 ஆம் நூற்றாண்டு முதல் ஐரோப்பாவிலிருந்தும் ஆசியாவிலிருந்தும் வந்த ஆரியர் பல தடவைகள் கிரீசு மீது படையெடுத்தனர். இப்படியாகப் படையெடுத்த ஆரியக் கூட்டத்தவர்களுள் கி.மு. 1000 ஆண்டளவிற் படையெடுத்த போறியர்

எனப்பட்ட ஆரியக் கூட்டத்தவரே கிரேக்க நாகரிகத்தில் அதிக செல்வாக்குச் செலுத்தினார்கள். கிரேக்க நாகரிகத்துக்குப் புதிய தோற்றத்தை அளிப்பதிலே போறியர்கள் முன்னோடிகளாக இருந்தனர்.

ஆரம்பத்திற் புல்வெளிகளிலே சிறு சிறு கிராமங்களை அமைத்துக்கொண்ட ஆரியர் கோதுமை, வாற்கோதுமை போன்ற தானியங்களையும் ஒலிவ், திராட்சை போன்ற பழவகைகளையும் பயிர்செய்ததுடன் மிருகங்களையும் வளர்த்து வந்தனர். சமெவளிகளிலே அமைக்கப்பட்ட கிராமங்கள் காலப்போக்கில் நகரங்களாயின. கி.மு. 700 ஆண்டுகள் வரையில் இந்த நகரங்கள் அவற்றுக்கே இயல்பான நிருவாக முறைகளை வகுத்துக் கொண்டன. இப்படியாக நிருவாகஞ்செய்யப்பட்ட நகரங்கள் நகர் இராச்சியங்களெனப்பட்டன. இந்த நகர் இராச்சியங்களுள் அதென்ஸ், ஸ்பாட்டா, கொறிந்து, அக்கேடியா எனப்பட்டன மிகவும் முக்கியமான இராச்சியங்களாக இருந்தன.

கி.மு. 521 இற் பாரசீக் மன்னனான டேறியஸ் பல அயல் நாடுகளைக் கைப்பற்றிப் பெரிய தோர் பேரரசைக் கட்டியெழுப்பினான். இந்தப் பேரரசு கிரீசுவரை பரந்திருந்தது. இக்காலத்திலே சில கிரேக்க நகர் இராச்சியங்களின் தலைவர்களினுடைய அனுசரணையுடன் டேறியஸ் மன்னனுக்கு எதிராகப் பாரசீகத்திற் சிளர்ச்சிகள் உண்டாயின. சிளர்ச்சிகளை அடக்கிய மன்னன் தனக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடக்குமாறு கிரேக்க நகர் அரசர்களுக்குக் கட்டளையிட்டான். ஆனால் அவர்கள் அதற்குச் செவிசாய்க்கவில்லை. இதனாற் கோபம் கொண்ட டேறியஸ் மன்னன் கிரீசுக்கு எதிராகப் போர் தொடுத்தான். பாரசீகப் படை அதென்ஸ் நகர் இராச்சியத்தை

உரு. 3.1 கிரீசு

அடைந்ததும், அதென்ஸ் அரசன் ஸ்பாட்டா நகர் இராச்சியத்திடமிருந்து உதவி கோரி ஓட்டத்தில் வீரனான பொயிட்பீடிஸ் என்பானை அனுப்பினான். அதென்சுக்கும் ஸ்பாட்டா வுக்கும் இடைப்பட்ட தூரம் 240 கி. மீற்றர். இத்தூரத்தை 24 மணித்தியாலங்களுக்குள் பொயிட்பீடிஸ் ஓடி முடித்தான். ஆயினும் ஸ்பாட்டாவிலிருந்து உதவி கிடைப்பதற்கு முன்னரே டேறியல் மன்னன் அதென்சு மக்களால் தோற்கடிக்கப்பட்டான். இந்தப் போர் மரதன் எனுமிடத்திலேயே நடந்தது. இதில் கிடைத்த வெற்றி பற்றிய செய்தியை அதென்சு நகருக்குக் கொண்டு செல்லும் பொறுப்பும் பொயிட்பீடிசிடமே ஒப்படைக்கப்பட்டது. மரதனுக்கும் அதென்சுக்குமிடைப்பட்ட 42 கி. மீற்றர் தூரத்தை இவன் விரைந்தோடிச் சென்று "நாம் வென்றுவிட்டோம்" என்று கூறிக்கொண்டு நகர் நடுவே வீழ்ந்து இறந்தான். அன்றுமுதல் இந்த நிகழ்ச்சியை நினைவு கூரும் பொருட்டும் பொயிட்பீடிசைக் கௌரவிக்கும் பொருட்டும் ஒலிம்பிக் விளையாட்டுப்போட்டிகளின் போது 42 கி. மீற்றர் மரதன் எனப்படும் ஓட்டப்போட்டி நடத்துப்பட்டு வருகின்றது.

டேறியல் மன்னனாற் கிரேக்கரைத் தோற்கடிக்க முடியவில்லையாயினும் அவனுடைய மகன் சர்சஸ் மன்னன் கிரேக்கரைத் தோற்கடித்தான். இவன் கிரேக்க நகர் இராச்சியங்களை ஒவ்வொன்றாகப் பிடித்துக்கொண்டு அதென்ஸ் இராச்சியத்தை அடைந்து தீவைத்து அதனை அழித்தான். ஆயினும் கிரேக்க நகரம் மிகவும் குறுகிய காலமே பாரதியருக்கு அடிமைப்பட்டிருந்தது. அதென்ஸ் நகர் இராச்சியத்தின் தலைவனான பெரிக்கிளின் தலைமையில் ஒன்று திரண்ட கிரேக்கர் கி.மு. 479 இற் பாரசீகரைத் துரத்திவிட்டுச் சுதந்திரமடைந்தனர்.

பாரசீகரைவென்றதன்பின்னர், அதென்ஸ், முழுக் கிரீசினதும் ஆதிக்கத்தைப் பெற்றது. இதனை அடுத்த நாற்பது ஆண்டுகள் கிரீசின் பொற்காலமாக அமைந்தன. சுட்யன்சை ஆட்சி முறைக்குப் பழக்கப்பட்டிருந்த கிரேக்க

நகர் இராச்சியங்கள் அதென்ஸ் நகர் இராச்சியத்தின் ஆதிக்கத்தின் கீழ் இருப்பதற்குத் தயங்கின. அதென்ஸின் ஆதிக்கத்துக்கு எதிராக முதலிலே ஸ்பாட்டா கிளர்ச்சி செய்தது. அதென்சைத் தோற்கடித்து ஸ்பாட்டா சுதந்திரம் பெற்றுக் கொண்டதாயினும் அச்சுதந்திரம் நெடுங்காலம் இருக்கவில்லை. இப்படியாக நகர் இராச்சியங்கள் ஒன்றுடன் ஒன்று மோதிக் கொண்டதனால் எல்லா இராச்சியங்களும் நலிவுற்றன. இதன் விளைவாக, ஸ்பாட்டா பெற்ற வெற்றிக்கு 80 ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் கிரேக்க நகர் இராச்சியங்கள் எல்லாம் அயலில் இருந்த மசிடோனியாவின் ஆதிக்கத்துக்கு அடிபணிந்தன.

மசிடோனியா இராச்சியம் கிரீசுக்கு அண்மையில் இருந்தது. கி.மு. 360 இல் இதன் அரசனாக இருந்த பிலிப் இதனை மையமாகக் கொண்டு ஒரு பேரரசை அமைக்க வேண்டுமென்ப பேராசைப்பட்டான். ஏனைய நாடுகளை வெல்லுவதற்கு முன்னர் கிரீசை முற்றாகக் கைப்பற்ற வேண்டுமென்று எண்ணிய பிலிப்பு மன்னன் அதற்கு வேண்டிய பலம் வாய்ந்த ஓர் இராணுவத்தினைத் திரட்டினான். ஆயின் இவன் தனது பேரரசை யைப் பூர்த்தி செய்வதற்கு முன்னர் மரணமானான். இவனுக்குப் பின்னர் இவனுடைய மகன் அலெக்சாண்டர் கி.மு. 336 இல் அரசனானான். அலெக்சாண்டர் சிறந்த ஒரு குதிரை வீரனாகவும் போர் வீரனுமாக விளங்கினான். கிரேக்க நகர் இராச்சியத்தைக் கைப்பற்றிக் கொண்டு மசிடோனிய இராச்சியத்தினை ஒரு பேரரசாகக் கட்டியெழுப்பினான்.

ஆட்சிமுறை

சுதந்திரமான பல நகர் இராச்சியங்கள் இருந்தமை புராதன கிரீசு ஆட்சி முறையிற்காணப்பட்ட ஒரு சிறப்பாகும். சுதந்திரமான நகர் இராச்சியங்களின் நிருவாகம் அந்தந்த நகர மக்களால் கொண்டு நடத்தப்பட்டமையினால் அவை நகர் இராச்சியங்களெனப்பட்டன.

நகரவாசிகள் நேராசுப் பங்குபற்றிக் கொண்டமை கிரேக்க நகர இராச்சியத்தின் நிர்வாக முறையிற் காணப்பட்ட முக்கிய அமிசமாகும். இதற்குச் சிறந்த உதாரணம் அதென்ஸ் நகர இராச்சியம். இராச்சியத்தினுள்ளே வசித்தவர்கள் அனைவரும் குடிகளாகக் கருதப்படவில்லை. அடிமைகள் குடிகளாகக் கருதப்படவில்லை. அவ்வாறே பெண்களும், 18 வயதுக்குக் குறைந்த ஆண்களும் அந்நியர்களும் நிருவாகத்திலே பங்கு கொள்வதற்கு அனுமதிக்கப்படவில்லை. குடிகள் எல்லாரும் ஒர் இடத்திலே கூடி இராச்சியத்தின் நிருவாக விடயங்கள் பற்றிக் கலந்துரையாடிப் பெரும்பான்மையானவர்களின் விருப்பின்படி தீர்மானங்களை, மேற்கொண்டார்கள். அப்படியாக மேற்கொள்ளப்பட்ட தீர்மானங்களைச் செயற்படுத்தும் பொறுப்பு அனைவரையும் சார்ந்திருந்தது. நிருவாக நடவடிக்கைகளுக்கு வேண்டிய சட்ட திட்டங்கள், குடி மக்களினால் தத்துவம் வழங்கப்பட்ட கவுன்சில் எனப்பட்ட நிருவாக சபையினால் வகுக்கப்பட்டன. இந்த நகர இராச்சிய ஆட்சி முறையானது இன்றைய மேனாட்டு மக்களாட்சி முறையின் வித்தெனக் கருதப்படுகின்றது.

சில இராச்சியங்களிலே அரசன் ஆட்சி முறையை ஒத்த ஆட்சி முறை காணப்பட்டது. இந்த இராச்சியங்களிலுமே ஆட்சி செய்யும் அதிகாரம் தனியே ஒருவரிடம் ஒப்படைக்கப்படவில்லை. இந்த ஆட்சி முறை நிலவிய இராச்சியத்துக்கு ஸ்பாட்டா ஒரு நல்ல எடுத்துக்காட்டு. அதிகார பலம் இங்கே இரு பிரபுகளுடைய கைகளிலேயே இருந்தது. இந்த ஆட்சி முறை போர்க் காலத் தேவைகளின் அடிப்படையில் அமைந்திருந்தது. பிரபுக்களுள் ஒருவர் இராணுவத்தை வழி நடத்தற் பொருட்டு வெளியே செல்லும் சந்தர்ப்பங்களிலே மற்றவரிடத்தில் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஒப்படைப்பது வழக்கமாக இருந்தது. குடி மக்கள் அனைவருக்கும் இராணுவப் பயிற்சி வழங்கப்பட்டது. ஒருவருடைய சமூக அந்தஸ்து அவர் நாட்டுக்கு ஆற்றிய சேவையைக் கொண்டு நிர்ணயிக்கப்பட்டது. குடி மக்கள் அனைவரும் நாட்டின்

பாதுக்காப்பின் பொருட்டுச் சேவை செய்யும் கடமைப்பாடுடையவர்களாக இருந்தனர்.

மக்களது வாழ்க்கை முறை

கிரேக்க நகர இராச்சியங்களிற் காணப்பட்ட வாழ்க்கை முறை ஒன்றுக்கொன்று வேறுபட்டதாகக் காணப்பட்டது. கிரேக்க சமுதாயமானது குடி மக்கள், அடிமைகள் என இரண்டு முக்கியமான பிரிவுகளைக் கொண்டிருந்தது. குடி மக்களுள் பிரபுக்கள், விவசாயிகள் என இரு பிரிவினர் காணப்பட்டனர். பிரபுக்கள் சிறு தொகையினராக இருந்தனர். பொருளாதாரம் சம்பந்தமான வேலைகளையும் நாளாந்த வீட்டு வேலைகளையும் அடிமைகளைக் கொண்டு செய்வித்தல் சமுதாயத்திலே காணப்பட்ட முக்கியமான அம்சமாகும். குடி மக்கள் மத்தியிலே விவசாயிகளே பெரும்பான்மையானவர்களாக இருந்தனர். விவசாயிகள் தம்முள் ஒத்துழைத்துத் தமது வேலைகளைச் செய்தனர். இவர்களும் தமது வீட்டு வேலைகளைத் தத்தமது பொருளாதார வல்லமைக்கு ஏற்ப அடிமைகளைக் கொண்டு செய்வித்தனர்.

கிரேக்க சமுதாயத்திலே பெண்களுடைய அந்தஸ்து ஆண்களுடைய அந்தஸ்த்தை விடக் குறைந்ததாக இருந்தது. நிருவாக வேலைகளிலும் முக்கியமான சமூக வைபவங்களிலும் இவர்கள் கலந்து கொண்டதில்லை. வீடு வாசலைப் பராமரித்து வீட்டுவேலைகளைக் கவனிப்பதே பெண்களுடைய முக்கியமான கடமையாகக் கருதப்பட்டது. பிற காலத்திலே வீட்டு வேலைகளை அடிமைகளைக் கொண்டு செய்விக்கும் வழக்கம் பரவியது. இந்த வழக்கம் காரணமாகக் காலப்போக்கில், கிரேக்க நகர இராச்சியங்களிலே குடி மக்களின் தொகையைவிட அடிமைகளின் தொகை அதிகமாக இருந்தது. அடிமைகள் எசமானுடைய குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தனர். இவர்களை மனிதாபமற்ற முறையில் நடத்தப்படுவதைச் சமுதாயம் அனுமதிக்கவில்லை என்ற காரணத்தினால் இவர்களுடைய வாழ்க்கை துன்பமானதாக இருக்க

வில்லை. ஆண்களுக்கு மாத்திரமே கல்வி கற்பிக்கப்பட்டது. நாடகம், சங்கீத நிகழ்ச்சி, விளையாட்டு வைபவங்கள் ஆகியன கிரேக்க நகர இராச்சியங்களிலே பிரபலமானபொழுது போக்குகளாக இருந்தன. விளையாட்டுத்துறைக்குக் கிரேக்க சமுதாயத்திலே முக்கியத்துவம் வழங்கப்பட்டது.

சமய நம்பிக்கைகள்

உலகத்து ஏனைய புராதன நாகரிகங்கள் பலவற்றிற் போன்று கிரேக்க நாகரிகத்திலும் இயற்கைப் பொருள்களை வணங்கும் வழக்கம் இருந்துள்ளது. சூரியன், சந்திரன், காற்று, கடல் போன்ற இயற்கைப் பொருள்களைக் கிரேக்கர் கடவுள்களாக மதித்து வணங்கி வந்தார்கள். இவர்களுடைய தெய்வங்களுள், உலகத்துக்கு அதிபதியாகக் கருதப்பட்ட சியூஸ் தெய்வத்துக்கே முதலிடம் வழங்கப்பட்டது. சூரியனை அபொலோ என்ற பெயரினாலும் கடலுக்கு அதிபதியைப் பொசிடன் என்ற பெயரினாலும் குறிப்பிட்டார்கள். இந்தத் தெய்வங்களுக்கும் சியூஸ் தெய்வத்தினுடைய பிரியை ஹெறானாவுக்கும் மகள் அத்னாவுக்கும் கோயில்கள் கட்டி வணக்கஞ் செலுத்தி வந்தார்கள். ஒலிம்பஸ் மலையின் சிகரத்தினை இத்தெய்வத்தின் உறைவிடமெனக் கிரேக்கர் நம்பினார்கள். ஆயின், கட்டுக்கோப்பான சமய அமைப்பெதுவும் கிரீசில் இருக்கவில்லை. உள்ளத்தையும், உடலையும் வளர்த்தல் ஒரு சமய அனுட்டான முறையாகுமென கிரேக்கர் கருதினார்கள். எதிர்காலம் பற்றிக் கூறும் தலங்கள் அநேகம் கிரீசிற்கு காணப்பட்டன. இவற்றுள் அபொலோ எதிர்வு கூறும் தலம் முக்கியமானதாகும்.

கட்டடக்கலை, சிற்பக்கலை, இலக்கியம்

கட்டடக்கலைத் துறையிற் புராதன காலத்திற் கிரேக்கர் சிறப்பான ஓர் இடத்தை வகித்தனர். அவர்கள் சுண்ணக்கற்களையும் பளிங்குக் கற்களையும் கொண்டு கட்டடங்களை அமைத்தார்கள். கட்டடக்கலைத் துறையிற்

போலவே ஏனைய கலைகளிலும் இலக்கியத்துறைகளிலும் பெரிசினிசின் ஆட்சிக் காலம் சிறந்த ஒரு காலப்பகுதியாகக் கருதப்படுகின்றது.

கிரேக்க நகரத்து வீடுகள் பெரும்பாலும் இரண்டு மாடிகளைக் கொண்டிருந்தன. அக்றொபொலிஸ் என்ற கோட்டையின்

உரு 3.2 அத்னா தேவி

மேல் பளிங்குக் கற்களினாற் கட்டுப்பட்ட தேவாலயமும் அக்கோட்டையின் அடிவாரத்தில் அமைந்திருந்த கட்டடங்களும், கட்டடக்கலை பற்றிக் கிரேக்கரிடத்திற் காணப்பட்ட அறிவையும் அத்துறையில் அவர்கள் கொண்டிருந்த தேர்ச்சியையும் எடுத்துக் காட்டும் சின்னங்களாகும். மேலும் இவர்கள் தெய்வங்

களுக்கென அற்புதமான ஆலயங்களை அமைத்தார்கள். அதீனாதேவிக்ளை அமைக்கப்பட்டிருந்த ஆலயமும், டயோனிசியசின் அரங்கும் கட்டடக்கலையிற் கிரேக்கர் கொண்டிருந்த நிபுணத்துவத்தை எடுத்துக்காட்டுகின்ற ஏனைய கட்டடங்களாகும்.

சிற்பக்கலைகளிலும் கிரேக்கர் சிறந்து விளங்கினார்கள். யானைத்தந்தம், தங்கம் ஆகியவற்றைக் கொண்டு செய்யப்பட்ட பெண் யானை உருவமும், சியூஸ் தெய்வத்தின் உருவம், கதாயுத்தை எறிகின்ற மனித உருவம் ஆகியனவும் முக்கியமான கலைப்படைப்புகளாகும்.

கிரேக்கர் மத்தியிற் சிறந்த பல இலக்கியங்களும் காணப்பட்டன. இந்த இலக்கியங்களுள் ஹோமருடைய "இலியட்", "ஒடிசி" என்ற காவியங்கள் சிறப்புமிக்கனவாகும். மேனாட்டு இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு இந்த இலக்கியங்களின் பங்களிப்பு அளப்பரியது. பெரிசினிஸ் மன்னனுடைய ஆட்சிக் காலத்திலே கிரேக்க நாடகக்

தேச நாடுகள் பற்றியும் கூறப்பட்டுள்ளது.

கல்வியும் விஞ்ஞானமும்

உடல் ரீதியாகவும் உளரீதியாகவும் முழுமையான கல்வியை வழங்குவதே கிரேக்க கல்வி முறையின் முக்கிய குறிக்கோளாக இருந்தது. பலதுறைகளையும் பற்றிக் கற்பதற்கிரேக்கர் பெரும் ஆர்வங் கொண்டிருந்தனர்.

கிரேக்க வானியலறிஞரூள் அரிஸ்டோட்டில் என்பவர் முதன்மையானவர். புவி உருண்டை வடிவமானதெனவும் புவியும் ஏனைய கோள்களும் சூரியனைச் சுற்றிச் சுழல்கின்றன எனவும் இவர் கூறினார். சூரிய கிரகணம், சந்திர கிரகணம் ஆகியன பற்றி எதிர்வு கூறும் வல்லமை கிரேக்க வானியலறிஞரிடத்திற் காணப்பட்டது. புவியியல் பற்றியும் கிரேக்கர் கற்றார்கள். கி.மு. 3 ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த எரடொஸ்தீனிஸ் என்ற கணிதர், கேத்திர கணிதத்தை உபயோகித்துப் புவியின் பரப்பை அள

சோக்கிரதீஸ்

பிளேற்றோ

அரிஸ்டோடில்

உரு 3.3 சிறந்த கிரேக்க தத்துவஞானிகள்

கலை பெரும் வளர்ச்சி பெற்றது. பழைய கிரேக்க நாடகங்கள் பற்றி இன்று கூடப் பல்கலைக் கழகங்களிலே ஆய்வுகள் நடத்தப்படுகின்றன. ஆதிகால நூலாசிரியராகக் கருதப்படும் பேரறிஞர் ஹெரடோடாஸ், பெரிசினிசின் ஆட்சிக்காலத்தில் வாழ்ந்த வராவார். இவர் எழுதிய வரலாற்று நூல்களிலே இந்தியா, இலங்கை போன்ற கீழைத்

விட்டார். அத்துடன் இவர் தேசப்படத்தையும் முதன்முதலில் வரைந்தார். புவி அதன் அச்சில் 24 மணித்தியாலங்களுக்கு ஒரு முறை சுழல்கின்றது என்ற உண்மையை ஹெராகலிடஸ் என்ற கிரேக்க அறிஞர் எடுத்துரைத்தார். ஒரு வருடத்தை 365 1/4 நாட்களாகப் பிரித்துக் கவண்டரை வகுத்தவர்களும் கிரேக்கரேயாவார்கள். பைதகறஸ், யுகளிட், ஆக்கிமிடிஸ் ஆகி

யோர் கணிதத் துறையிலே பல புதிய விடயங்களைக் கண்டு பிடித்த வித்தகர்களாவார்கள்.

மேனாட்டு வைத்தியத்துறையின் தந்தையெனப் போற்றப்படும் ஹிப்போகிரிடீஸ் என்பவரும் கிரேக்க இனத்தவராவார். இவர் வகுத்த சத்தியப் பிரமாணமானது மேனாட்டு வைத்தியத் தொழிலை மேற்கொள்ளும் ஒவ்வொருவரும் இன்று கூடச் செய்து கொள்ள வேண்டிய ஒரு சத்தியப் பிரமாணமாக இருக்கின்றது. பலவகையான விலங்குகள், தாவரங்கள் பற்றி ஆராய்ச்சிகள் நடத்திப் பல உண்மைகளைக் கண்டுபிடித்துத் தந்த கிரேக்க பேரறிஞர் அரிஸ்டோட்டில், தற்கால விஞ்ஞானத்தின் தந்தையெனப் போற்றப்படுகின்றார். சோக்கிரதீஸ், பிளேற்றோ, அரிஸ்டோட்டில் ஆகியோர் சிறந்த கிரேக்க தத்துவஞானிகளாவார்கள். போதனையினாலன்றி வினா, விடை மூலம் விளங்க வைப்பதே சோக்கிரதீஸ் கையாண்ட கற்பித்தல் முறையின் சிறப்பான அம்சமாகும்.

சோக்கிரதீசின் சிறந்த மாணவனான பிளேற்றோ சோக்கிரதீசின் போதனைகளை ஆதாரமாகக் கொண்டு பல சிறந்த நூல்களை எழுதினார். வாழ்வாங்கு வாழ்வதற்குச் சகல துறைகளையும் கற்றுப்பெற்ற அறிவு மாத்திரம் போதாதெனவும் நல்வாழ்க்கை வாழ்வதற்கு நல்லது தீயது பற்றிய நல் விளக்கம் மிக அவசியம் எனவும் இவர் எடுத்துரைத்தார்.

பிளேட்டோவின் தலை மாணவனான அரிஸ்டோட்டில் ஒரு விஞ்ஞானியெனவும் தத்துவஞானியெனவும், கல்விமானெனவும் புகழ் பெற்றிருந்ததுடன் சங்கீதம், அழகியல் ஆகியவற்றிலும் ஆழ்ந்த அறிவுடையவராக இருந்தார். இதனால் இவர் மகா பண்டிதனெனப்பட்டார்.

விளையாட்டுத்துறையும், பொழுது போக்கும்

உடல் வலுவை வளர்ப்பதிலே கிரேக்கர் காட்டிய ஆர்வம் கிரேக்க நாகரிகத்தின் சிறப்பான ஓர் அம்சமாகும். ஒரு வகையிலே

அது ஒரு சமய அனுட்டானமாகுமெனக் கிரேக்கர் கருதினார்கள். கிரீசின் ஒலிம்பியா விலுள்ள சியூஸ் தெய்வத்துக்கென நான்கு வருடத்தில் ஒரு முறை கொண்டாடப்படும் தேவி விழா இதனை எடுத்துக் காட்டுகின்றது. இந்த விழாவின்போது ஓட்டம், பாய்ச்சல், மல்யுத்தம், குழி பாய்தல், ஈட்டி எறிதல், குதிரை வண்டி ஓட்டுதல் போன்ற விளையாட்டுகளிலே போட்டிகள் நடத்தப்பட்டன. இந்த விழாவிலே கிரேக்க மக்கள் அனைவரும் போட்டியாளராகவேனும் பார்வையாளராக வேனும் பங்குபற்றினார்கள். இந்தப் போட்டிகளிலே வெற்றி பெற்ற வீரருக்குப் பேரும் புகழும் கிடைத்தன. இவர்களுக்கு ஒலிவ் இலையினாற் செய்யப்பட்ட கிரீடம் அணிவிக்கப்பட்டது. கிரேக்க மக்களை ஒரு தேசிய இனமாக ஒன்றுபடுத்திய இந்த விழா நான்கு வருடத்துக்கு ஒரு முறை நடத்தப்படும் சர்வதேச ஒலிம்பிக் விளையாட்டு விழாவாக இப்போது கொண்டாடப்பட்டு வருகின்றது.

வர்த்தகம்

நகர் இராச்சியங்களுள் அதென்ஸ் இராச்சியம், கடல்மார்க்க வர்த்தகத்திலே பெரிதும் ஈடுபட்டிருந்தது இந்த இராச்சியம் ஏனைய நகர் இராச்சியங்களுடனும் தூர நாடுகளுடனும் சிறந்த வர்த்தகம் நடத்திவந்தது. கிரீசில் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட மட்பாண்டங்கள், வர்ணந்தீட்டப்பட்ட பாண்டங்கள், ஒலிவ் எண்ணெய் ஆகியவற்றை அதென்ஸ் வர்த்தகர்களே வெளிநாடுகளுக்குக் கொண்டு சென்று விற்பனை செய்து கிரேக்க நகர் இராச்சியங்களுக்குத் தேவையான பொருள்களை வெளி நாடுகளிலிருந்து கொள்வனவு செய்தனர். கிரேக்க வர்த்தகர்கள் இலங்கை இந்தியா போன்ற தூர நாடுகளுக்கும் வர்த்தகத்தின் பொருட்டுச் சென்றார்கள். இவர்கள் இலங்கையைத் தம்நேபன் என்று குறிப்பிட்டார்கள். வெளிநாடுகளுக்குச் சென்ற வர்த்தகர்களிடமிருந்து விவரங்களை அறிந்துகொண்ட தொலமி என்ற கிரேக்க புவியலறிஞர் அக் காலத்தில் கிரேக்கர் அறிந்திருந்த இலங்கை, இந்தியா போன்ற நாடுகளையும் கொண்ட உலகப்படம் ஒன்றை வரைந்தார். இங்ஙனம்

இலங்கையைக் காட்டும் முதலாவது உலகப் படத்தை வரைந்த பெருமை கிரேக்க இனத்த வரான தொலமியைச் சாரும்.

செயற்பாடுகள்

01. கிரேக்க நாகரிகம் ஆரம்பித்த காலமாகக் கருதப்படும் ஆண்டு எது ?
02. (அ) நகர் இராச்சியம் எனப்படுவது யாது?
(ஆ) மிகவும் முக்கியமான இரண்டு நகர் இராச்சியங்களின் பெயர்களைக் கூறுக.
(இ) கிரேக்க நகர் இராச்சியங்கள் ஒன்றுடன் ஒன்று மோதியதினால் ஏற்பட்ட விளைவு என்ன?
(உ) கிரேக்க நகர் இராச்சியங்களிலே குடியரிமை யார் யாருக்கு மறுக்கப் பட்டது ?
03. பொயிட் பீடிஸ் எனப்பட்டவர் யார் ?
04. மசிடோனிய இராச்சியத்தைப் பேரரசு

செனும் நிலைக்குக் கொண்டு வருவதற்கு இளவரசன் அலெக்சாண்டர் மேற்கொண்ட முதலாவது நடவடிக்கை யாது?

05. இரண்டு கிரேக்க தெய்வங்களினதும், தேவதைகளினதும் பெயர்கள் தருக.
06. புராதன கிரேக்க இலக்கியங்களுள் முக்கியமான இரண்டின் பெயர்களைக் கூறுக.
07. பழைய கிரேக்க கணிதர் மூவருடைய பெயர்களைக் கூறுக.
08. பழைய கிரேக்க தத்துவ அறிஞர் மூவரும் யார் ?
09. தற்போதைய ஒலிம்பிக் விளையாட்டு களுக்கு, முன்னோடியான விளையாட்டு விழா யாது ?
10. கிரேக்கர் இலங்கைக்கு வழங்கிய பெயர் யாது ?

உரோம நாகரிகம்

இத்தாலியைச் சேர்ந்த உரோமாபுரியிலேயே உரோம நாகரிகம் தோன்றியது. மத்திய தரைக் கடலினுள் நீண்டிருக்கும் இத்தாலி ஒரு குடா நாடாகும். அல்பஸ் மலைத்தொடர் இதன் வட எல்லை, வடபக்கத்துக் கொத்தளம் போன்ற இந்த அல்பஸ் மலைத்தொடர், இத்தாலியை ஏனைய ஐரோப்பிய நாடுகளிலிருந்து பிரித்து வைக்கின்றது. இத்தாலியின் தெற்கு எல்லையிலிருந்து அதன் மத்திய பகுதிக்கூடாக அல்பஸ் மலை வரை தொடர்ச்சியான ஒரு மலைத்தொடர் இருக்கின்றது. அபினியின் எனப்படும் இந்த மலைத் தொடர் சிழக்குக் கரையோரத்துக்கு மிகவும் அண்மையில் அமைந்துள்ளது. இந்த அமைவு காரணமாக இத்தாலியிலுள்ள ரைபர் போன்ற முக்கியமான ஆறுகள், மேற்குத் திசையாகப் பாய்கின்றன. அவ்வாறே முக்கியமான சம வெளிகள், துறைமுகங்கள், நகரங்கள் ஆகியனவும் மேற்குப் பகுதியிலேயே காணப்படுகின்றன.

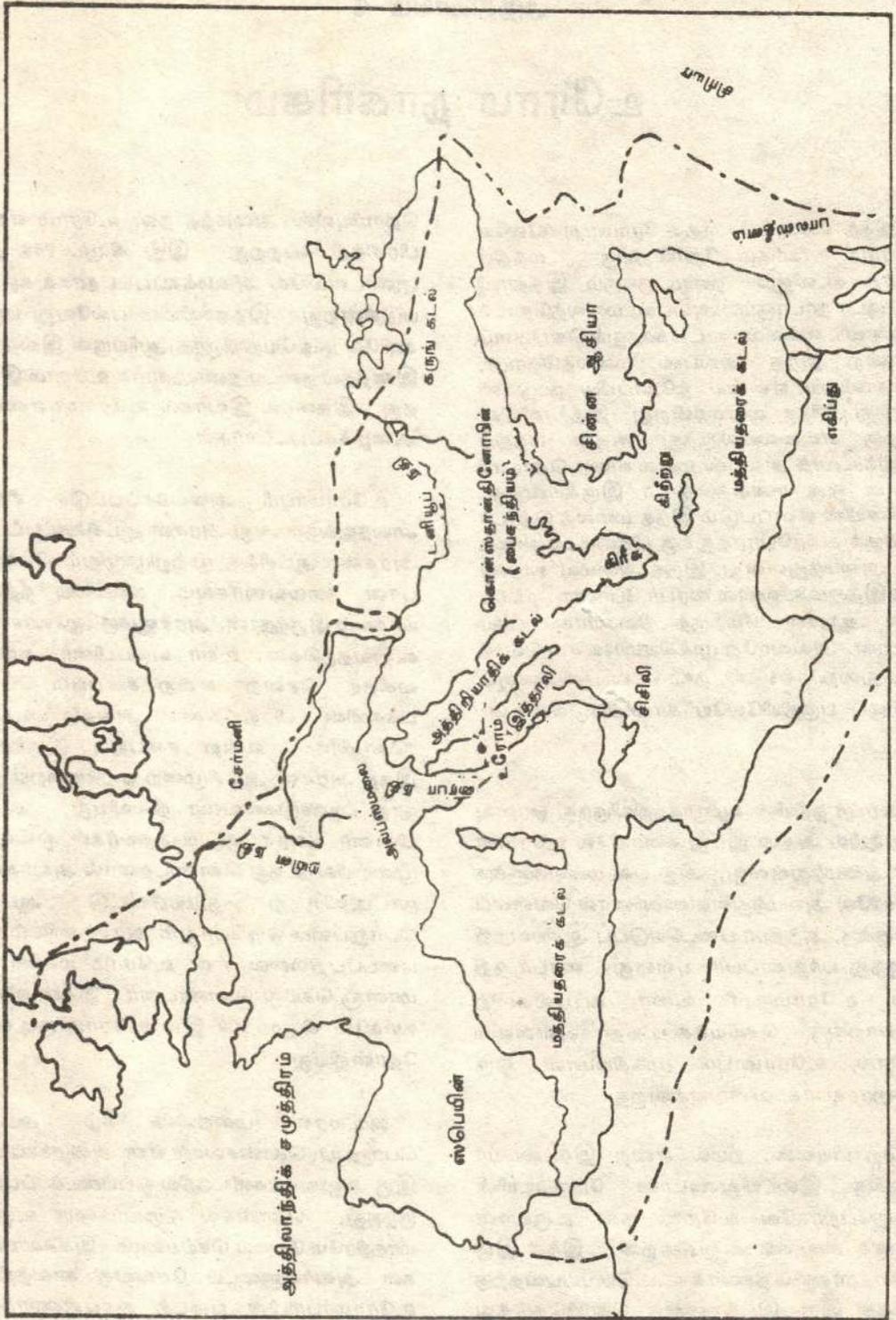
ரைபர் நதியின் கழிமுகத்திலிருந்து ஓரளவு தூரத்தில் அதன் இடது கரையிலே உரோமாபுரி அமைந்துள்ளது. அது பல மலைகளுக்கு நடுவிலே அமைந்துள்ளமையினால் வெள்ளப் பெருக்கு, அந்நியர் படையெடுப்பு ஆகியவற்றிலிருந்து பாதுகாப்பாகவுள்ளது. ரைபர் நதியில் உரோமாபுரி வரை கப்பல்களிற பிரயாணஞ் செய்யக்கூடியதாகவுள்ளமையினால் உரோமாபுரி முக்கியமான ஒரு துறைமுகமாக விளங்குகின்றது.

றொமியுலஸ், நீமல் என்ற இரட்டையர்களுக்கு இடையிலுண்டான போட்டியின் பெறுபெறாகவே உரோம நகர் உருவானதெனக் கதைகள் கூறுகின்றன. இந்த இரு சகோதரர்களும் நகரைக் கட்டியெழுப்புவதற்கு உகந்த இரு இடங்களைத் தெரிந்தெடுத்து நகரை அமைக்கும் வேலையில் ஈடுபட்டார்கள்.

றொமியுலஸ் அமைத்த நகர் உரோம் எனப் பிரசித்தி பெற்றது. இது கி.மு. 753 ஆம் ஆண்டளவிலே அமைக்கப்பட்டதாகக் கருதப்படுகின்றது. இத்தாலியின் பல்வேறு பகுதிகளிலே குடியேறியிருந்த ஆரியர்கள் இலத்தீன் இனத்தவருடைய தலைநகராக உரோம் இருந்தது இதனால் இவர்கள் உரோமர் எனவும் அழைக்கப்பட்டார்கள்.

உரோமாபுரி அமைக்கப்பட்டுச் சிறிது காலத்துக்குள் அது அரசன் ஆட்சிக்குட்பட்டது. அரசன், ஆட்சிக்கு முற்றுமுழுதும் பொறுப்பான தலைவனாகவும், தலைமை நீதிபதியாகவும் இருந்தான். அரசனுக்கு ஆலோசனை கூறுவதற்கென, உயர் வகுப்பினர் அங்கம் வகித்த "செனற்" என்ற சபையும் பொது மக்களின் பிரதிநிதிகள் அங்கம் வகித்த "கொமிரி" என்ற சபையும் இருந்தன. இந்த அரசன் ஆட்சிமுறை ஏறக்குறைய முந்நூறு ஆண்டுகள்வரை நிலவியது. அதன்பின்னர், அரச குடும்பத்தவர்கள் ஒவ்வாத முறையில் நடந்து கொண்டதனால் அவர்களை நாட்டிலிருந்து துரத்திவிட்டு ஆட்சிப் பொறுப்பை ஒருபோதும் அரசர்களிடம் ஒப்படைப்பதில்லை என உரோம மக்கள் தீர்மானஞ் செய்து கொண்டனர். இதன் விளைவாகவே கி.மு 509 இல் உரோம குடியரசு தோன்றியது.

குடியரசு முறையின் கீழ், ஆட்சிப் பொறுப்பு, கொன்சல்சன் என அழைக்கப்பட்ட இரு அலுவலர்களிடத்தில் ஒப்படைக்கப்பட்டிருந்தது. கொன்சல் ஒருவர் ஒரு வருடம் மாத்திரமே சேவை செய்யலாம். இக்கொன்சல்சன் அவர்களுடைய சேவைக் காலத்திலே உரோமாபுரியின் படைத் தளபதிகளாகவும் நீதியரசர்களாகவும் கடமையாற்றினார்கள்.

உரு. 4.1 உரோம் நாகரிகம் நிலவிய பிரதேசங்கள்

இவர்கள் சென்ற சபையின் அதிகப்படியான வாக்குகளினாலேயே தெரிவு செய்யப்பட்டார்கள்.

ஆரம்பத்திலிருந்து உரோம சமூகம் இரு வகுப்புக்களைக் கொண்டிருந்தது. அதாவது நிலக்கிழார்களான உயர் குடிமக்கள் பட்ரீசியர் எனப்பட்டனர். சாதாரண குடிமக்கள் பிலேபியர் எனப்பட்டனர். அதிகாரத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளும் பொருட்டு இந்த இரு வகுப்பினருக்குமிடையில் நெடுங்காலமாக நிலவி வந்த பிணக்குகளின் இறுதி விளைவாக உரோமிலிருந்து வெளியேறுவதற்குப் பிலேபியர் தீர்மானித்தார்கள். விவசாயம், இராணுவ சேவைபோன்ற பல அத்தியவசிய சேவைகளிலே பிலேபியர் ஈடுபட்டிருந்தனர். தமது உரிமைகளைப் பெற்றுக்கொள்ளும் பொருட்டு உரோமை விட்டு வெளியேறுவதற்குப் பிலேபியர் மேற்கொண்ட இத்தீர்மானம், அரசியல் நோக்கங்களின் பொருட்டு உலக வரலாற்றிலே மேற்கொள்ளப்பட்ட முதலாவது வேலை நிறுத்தமாகக் கணிக்கப்படுகின்றது. ஆட்சிப் பொறுப்பிலே பிலேபியருக்கும் போதிய அதிகாரத்தை வழங்குவதற்கு பட்ரீசியர் சம்மதித்ததை அடுத்தே இந்தக் பிணக்கு முடிவுற்றது. நீண்ட காலம் இருந்து வந்த பிணக்கை இவ்வாறு தீர்த்து வைத்தமை, உரோமர், ஒற்றுமையும் சுபீட்சமும் மிக்க ஒரு நாட்டினராக வாழ்வதற்கு வழிவகுத்த தெனலாம். இவர்கள் செய்து கொண்ட இந்த ஒப்பந்தமும் அதிகாரத்தைப் பகிர்ந்து கொள்வதிலே இவர்கள் காட்டிய பெருந்தன்மை, நீதி நியாயம் ஆகியனவும், அரசியற் பிரச்சினைகளுக்கு நியாயமான தீர்வு காண்பதிலே உரோமர் வல்லுநராக இருந்தனர் என்பதை எடுத்துக் காட்டுகின்றது. உரோமர் தமது அரசியற் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு கண்டுகொண்ட முறை உலகிலே எந்நாட்டவருக்கும் சிறந்த ஒரு வழிகாட்டியாகும்.

போர்த்துறையிலும் உரோமர் பிரசித்தி பெற்று விளங்கினார்கள். 17 வயதுக்கும் 45 வயதுக்குமிடைப்பட்டவர்கள் அனைவரும் இராணுவ சேவை செய்ய வேண்டுமெனும்

கட்டுப்பாடு இருந்தது. இத்தாலியில் வாழ்ந்த ஏனைய கோத்திரத்தவர்களைவிட உரோமர் கட்டுப்பாட்டைப் பெரிதும் மதித்தார்கள். "மற்றவர்களைக் கட்டுப்படுத்த விரும்புகின்றவர்கள் முதலே தம்மைக் கட்டுப்படுத்தக் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும்" என்பது உரோமருடைய பிரமாணமாக இருந்தது.

ஆரம்பத்திலே உரோமைச் சூழ்ந்த பகுதிகளே அதற்குச் சொந்தமாக இருந்தன. ஆயின் பின்னர் கி.மு. 270 ஆம் ஆண்டளவிலே இத்தாலி முழுவதும் உரோம இராச்சியத்துக்குக் கீழ் இருந்தது. இப்படியாகப் பலம் பெற்ற உரோம இராச்சியம் கிரீசு உட்பட மத்திய தரைக் கடலைச் சூழ்ந்த நாடுகளிலே தனது ஆதிக்கத்தைப் பரப்பிக் கொண்டது. உரோமக் குடியரசின் கட்டுப்பாட்டிலிருந்த கோத்திரங்களும் நாடுகளும் நன்கு கவனிக்கப்பட்டமையினால் ஆட்சியை வெற்றிகரமாகக் கொண்டு நடத்தக்கூடிய வாய்ப்புக் கிடைத்தது.

கி.மு. 3 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலே உரோம இராச்சியம், ஜரோப்பாவில் மாத்திரமன்றிச் சில மத்தியதரை நாடுகளிலும் வட ஆபிரிக்க நாடுகளிலும் பரவி ஒரு பேரரசு எனும் நிலையை எய்தியது. இந்த இராச்சியத்தின் புகழ்பெற்ற காவலனாக ஜூலியஸ் சீசர் என்பவர் (கி.மு. 59-44) கருதப்படுகின்றார். தற்போது பிரான்சு எனப்படும் கோல் நாட்டின் தேசாதிபதியாக முதலில் இருந்த ஜூலியஸ் சீசர், சிறிது காலத்துக்குள் நயின் நதி வரையான பகுதிகளை உரோம பேரரசின் கீழ்க் கொண்டு வந்தார். ஜூலியஸ் சீசர் ஈட்டிய வெற்றிகளைக் கண்டு, சென்ற சபைத் தலைவனாக இருந்த பொம்பே எனப்பட்டவன் ஜூலியஸ் சீசர் மேற் பொறாமை கொண்டான். ஆயின் இங்கிலாந்தை வென்று விட்டுத் தமது படைகளுடன் உரோமாபுரி திரும்பிய ஜூலியஸ் சீசருக்கு உரோம மக்கள் கொன்சல் பதவியை வழங்கினார்கள். அதன் பின்னரே, பேரரசன் என்ற பொருளுடைய சீசர் எனும் பதத்தைத் தமது பெயருடன் சேர்த்துக் கொண்டு ஜூலியஸ் சீசர் என இவர் புகழ் பெற்றார். உரோம ஒரு சிறிய நகர இராச்சி

யமாக இருந்தபோது அது ஒரு குடியரசாக இருந்தது. அப்போது அங்கே ஒரு சிறு தொகையான மக்களே வாழ்ந்து வந்தனர். எனவே ஆட்சியைச் செவ்வனே கொண்டு நடத்தும் வாய்ப்பு இருந்தது. ஆயின் பின்னர் அது ஒரு பேரரசாக மாறியதனால் அதற்கு ஏற்ற முறையிலே ஆட்சி முறையை மாற்றியமைப்பதற்குரிய நடவடிக்கைகளை ஜூலியஸ் சீசர் மேற்கொண்டார். உரோம பிரபுக்களை மாத்திரம் கொண்டிருந்த சென்ற சபை உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கையை உயர்த்திய இவர் தமது அதிகார பலத்தை மாற்றஞ் செய்யாது இருந்தவாறே வைத்திருந்தார். ஜூலியஸ் சீசருடைய ஆதிக்கம் உரோமில் ஒங்குவதைக் கண்ட போம்பே எகிப்துக்கு ஓடினான். ஆயின் ஜூலியஸ் சீசர் எகிப்துக்குச் சென்று அவனைக் கொன்றார். போம்பேயைக் கொல்வதற்கென்று எகிப்து சென்ற ஜூலியஸ் சீசர், எகிப்தின் மகாராணியாக இருந்த கிளியொப்பெட்ரா என்பவளை அங்கே சந்தித்தார். தெய்வ பதத்துக்கு உயர்த்திப் போற்றப்பட்ட எகிப்து மன்னர்கள் பற்றி அறிந்துகொண்ட ஜூலியஸ் சீசர், தாமும் அப்படியான ஒருவன் என்ற நம்பிக்கையை உரோம மக்களிடத்தில் உண்டாக்க வேண்டும் என்ற குறிக்கோளுடன் உரோமாபுரிக்குச் சென்றார். உரோமாபுரியில் ஒரு கோவிலிலே தனது சிலையை அமைப்பித்து அதன் அடியில் "வேல்வற்கரிய இறைவன்" என்ற வாக்கியத்தை ஜூலியஸ் சீசர் எழுதுவித்தார். குடியரசுக் கருத்துக்களைக் கடைப்பிடித்த உரோம மக்கள் இதனை எதிர்த்தனர். இப்படியாகத் தனிநபர் ஒருவர் ஏகாதிபத்திய அதிகாரங்கள் கொண்டிருப்பதை விரும்பாத புறாட்டஸ், கசியஸ் முதலிய சென்ற சபை உறுப்பினர் சிலர் தீட்டிய சதித்திட்டத்தின் மூலம் கி.மு. 44 இல் ஜூலியஸ் சீசர் கொல்லப்பட்டார்.

ஜூலியஸ் சீசர் கட்டியெழுப்பிய பேரரசு ஆட்சி முறையானது அவருடைய மருமக்களுள் ஒருவனான ஒகஸ்ரஸ் சீசர் என்பவனால் மேலும் அபிவிருத்தி செய்யப்பட்டது. இவனுடைய ஆட்சிக்காலம் உரோம பேரரசின் பொற்காலமெனக் கூறப்படுகின்றது. ஒகஸ்

ரஸ் சீசர், ஜூலியஸ் சீசரைப்போன்று தன்னை ஒரு தெய்வமாக உயர்த்திக்கொள்ள எண்ணவில்லை. சென்றசபையும் பொது மக்களும் முன்னர் அனுபவித்த சுதந்திரத்தை மீண்டும் பெற்றுக் கொடுப்பதற்கு அவன் முயற்சித்தான். சென்ற சபையின் அனுமதி பெற்று நியமிக்கப்பட்ட முதலாவது பேரரசன் ஒகஸ்ரஸ் சீசரே எனலாம். ஒகஸ்ரஸ் சீசருடைய ஆட்சிக் காலத்திலேயே யேசு நாதர் பாலஸ் தீனத்தின் பெதலெஹெம் நகரிற் பிறந்தார். ஒகஸ்ரஸ் சீசரின் பின்னர் உரோம பேரரசராக இருந்தோருள் கிளோடியஸ், நிரோ, ஜஸ்ரினியன், கொன்ஸ்ரன்ரைன் போன்றோர் முக்கியமானவர்கள். இவர்களுள் கிளோடியஸ் ஒரு கல்விமானாகவும், நிரோ ஒரு சங்கீதப் பிரியனாகவும், கடுங்கோலனாகவும், ஜஸ்ரினியன் ஒரு சட்ட அறிஞனாகவும் பிரசித்தி பெற்றனர். உரோமாபுரியின் முதலாவது கிறிஸ்தவப் பேரரசன் என்ற ரீதியிலே கொன்ஸ்ரன்ரைன் பிரசித்தி பெற்றான். உரோமாபுரியிலிருந்து மனித இனம் பெற்றுள்ள நன்கொடை உரோம சட்டமுறை எனலாம். எமது நாட்டில் தற்போது வழங்கும் உரோமன் டச்சுச் சட்டமுறையும் இந்த நீதி முறையை அடிப்படையாகக் கொண்டதாகும். யூரிகள் முன்னிலையில் வழக்கை விசாரணை செய்யும் முறையும் உரோமருடைய வழக்கமாக இருந்தது. ஆரம்பத்திலே பழக்க வழக்கங்களின் அடிப்படையில் உருவான உரோம சட்டமுறை எழுதப்பட்டிருக்கவில்லை. சட்டம் பற்றி ஆழ்ந்த அறிவுடையவனாக இருந்த பேரரசன் ஜஸ்ரினியன் அக்காலத்திலிருந்த சட்ட முறையைக் காலத்துக்கு ஏற்ற வகையில் திருத்தி எழுதுவித்தான். உரோம பேரரசின் படர்ச்சியை அடுத்து உரோம சட்டமுறை அதன் கட்டுப்பாட்டிலிருந்த நாடுகளிலே அறிமுகஞ் செய்து வைக்கப்பட்டது.

மக்கள் வாழ்க்கை

சமூக நியமங்களுக்கு ஏற்ப வாழ்வதை உரோம மக்கள் பெரிதாக மதித்தனர். குடும்ப மென்படுவது மிகவும் தூய்மைவாய்ந்த ஒரு தாபனமாகக் கருதப்பட்டது. தந்தையே

குடும்பத்தலைவனாக இருந்தான். குடும்பத்திலுள்ள அனைவரும் தலைவனுடைய தீர்ப்பை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டியவர்களாக இருந்தனர். பிள்ளைகள் பெற்றாருக்குக் கீழ்ப்படி தலைச் சிறந்த ஒரு பண்பாக மதித்த உரோமர் சிறு வயதிலிருந்தே கீழ்ப்படிவ தற்குப் பிள்ளைகளுக்குக் கற்றுக் கொடுத்தனர். சட்டத்தை மதிப்பவர்களைக் கௌரவிக்கும் பண்பு சட்டத்துக்குக் கட்டுப்பட்ட சமுதாயம் தோன்றுவதற்குப் பெரும் தூண்டுகோலானது. உரோம சமுதாயத்திலே பெண்களுக்கு விசேட அந்தஸ்து வழங்கப்பட்டது. தாயைப் பூசிப்ப தற்கு உரிய ஒரு பெண் தெய்வமாக உரோம சமுதாயம் போற்றியது. ஆண் பெண் இரு பாலாருக்கும் சமூக உறவுகளிலே சம அந்தஸ்து வழங்கப்பட்டது.

ஆரம்பத்திலே உரோமருள் பெரும் பாலானவர்கள் எளிய வாழ்க்கை நடத்திய விவசாயிகளாக இருந்தனர். ஆயின் பேரரசு உருவான பின்னர், வெளிநாடுகளிலிருந்து குறைந்த விலைக்குத் தானியத்தைப் பெற்றுக் கொள்ளும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டமையினாலும், பெருந்தொகையான அடிமைகள் உரோ முக்குக் கொண்டு செல்லப்பட்டமையினாலும், உரோமர் முயற்சியிழந்து சோம்பல் வாழ்க்கை நடத்தப் பழகிக் கொண்டனர். வெளிநாடுகளிலிருந்து வந்து குவிந்த செல்வப்பொருள்கள் காரணமாக உரோமருடைய எளிய வாழ்க்கை முறையும் மாற்றமடைந்தது. வெப்பமேற்றும் வசதிகளும், குழாய் நீர் வசதிகளும் காணப்பட்ட சௌகரியமான வீடுகளிலே வசிப்ப தற்குச் செல்வந்தர் பழகிக் கொண்டதை இதற்கு உதாரணமாகக் கூறலாம்.

இலக்கியமும் கலைகளும்

கிரேக்கரைப்போலவே உரோமரும் சிறந்த ஓர் இலக்கியத்தினையும் கலைப் பாரம்பரியத்தினையும் உடையவர்களாக இருந்தனர். ஆயின், உரோம பேரரசுடன் கிரீசு இணைக்கப்பட்ட பின்னர், கிரேக்க இலக்கியத்தினதும் கலைகளினதும் செல்வாக்கை உரோம இலக்கியத்திலும் கலைகளிலும் பெரிதும் காணலாம்.

அதன்பின் இத்துறைகளிலே முன்னரைவிட அதிக முன்னேற்றமுண்டானது. செதுக்கப்பட்ட வீட்டுப் பொருள்கள், கம்பளங்கள், உலோகச் சிலைகள் முதலியவற்றினால் செல்வந்தருடைய வீடுகள் அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தன. சிலைகளிலே காணப்பட்ட உயிர்ப்புள்ள தன்மை உரோம சிற்பக் கலையின் மிகவும் சிறப்பான ஓர் அமிசமாகும். 'நீரோ வினுடைய சிலையும், ஒகஸ்ரஸ் சீசருடையது என்று கருதப்படுகின்ற பித்தளைத் தலை உருவமும் டயோகிலிசியசினுடைய சிலையும் சிறப்படைப்புகளின் உயிர்ப்புள்ள தன்மைக்குரிய சிறந்த எடுத்துக்காட்டுகளாகும்.

பேரரசு காலம் உரோம இலக்கியத்தின் பொற்காலமெனக் கருதப்படுகின்றது. அக்காலத்திற் காணப்பட்ட அரசியல், பொருளாதார அபிவிருத்தியே இதற்குரிய காரணமாகும். ஜூலியஸ் சீசர் போன்ற யுத்த வீரருமே நூலாக்கத்தில் ஈடுபட்டனர் என்பது அவருடைய கலிக் போர் பற்றிய நூல் மூலம் நிரூபிக்கப்படுகின்றது. கவிஞர் வர்ஜில் வரைந்த "ஈனிட்" உலக இலக்கியங்களுள் மிகவும் சிறந்த ஒரு நூலாகும். இலக்கிய விமர்சகர், கேலி நாவலாசிரியர், கவிஞர் எனப் புகழ் பெற்றஹொரேஸ் உரோம இலக்கியத் துறையிலே சிறப்பான ஒருவராவார். இலக்கணம், புவியியல், வைத்தியம், வரலாறு முதலிய துறைகள் பற்றியும் உரோமர் நூல்கள் எழுதினார்கள். இந்நூல்கள் இலத்தீன் மொழியிலே எழுதப்பட்டன.

விஞ்ஞான அறிவு

உரோம பேரரசு, மனித சமுதாயத்தின் முன்னேற்றத்துக்குப் பல வழிகளிலே கை கொடுத்தது. ஒழுங்கான வீதிகளை அமைத்தமை அவற்றுள் ஒன்று. பேரரசின் எல்லாப் பிரதேசங்களும் பரந்த வீதிகள் மூலம் நகரத்துடன் இணைக்கப்பட்டிருந்தன. குறிப்பாகப் பாலங்களை அமைப்பதிலே உரோமர் காட்டிய எந்திரவியலறிவு அபூர்வமானது. ஏறக்குறைய 100 கிலோமீற்றர் தூரத்திலிருந்து நகருக்கு நீர் கொண்டு செல்லுதற் பொருட்டு

அமைக்கப்பட்டிருந்த நீர்க் குழாயும் இவர்களுடைய விஞ்ஞான அறிவுக்குரிய ஓர் எடுத்துக்காட்டாகும்.

உரு 4.2. உரோம சிற்பக்கலை ஓகஸ்டஸ் சீசர்

நகர திட்டமிடல் பற்றி இவர்களிடத்திலே காணப்பட்ட அறிவுக்கு உரோம நகரம் ஓர் எடுத்துக் காட்டாகும். பிரபுக்கள் வசித்த வசதியான பெரிய மாளிகைகள், வீடமைப்புக் கலை பற்றி இவர்களிடத்திற் காணப்பட்ட ஆழ்ந்த அறிவினை எடுத்துக்காட்டுகின்றன. நிமெசிலுள்ள தேவாலயம், டயோகிளீசியசின் மாளிகை, கொலொசியம் விளையாட்டரங்கு, வர்த்தக நிலையமாகப் பயன்படுத்தப்பட்ட பசிலிகா ஆகியன உரோமருடைய கட்டடக்கலைச் சிறப்புக்குரிய சில உதாரணங்களாகும்.

சமயம்

கட்டுப்போப்புடைய ஒரு சமயமேனும் ஒழங்கான ஒரு வாழ்பாட்டு முறையேனும்

ஆரம்பத்தில் உரோமில் இருக்கவில்லை. அநேகமான பழைய நாகரிகங்களிற் போன்று உரோம நாகரிகத்திலும் வெய்யில், மழை, மின்னல் முதலிய பல இயற்கைத் தோற்றப் பாடுகள் தெய்வங்களாகக் கொண்டாடப்பட்டன. பிற காலத்திலே இந்த இயற்கைச் சக்திகளுக்கு உரோமர் சிலைகள் அமைத்து வழிபட்டார்கள். இவ்வாறு சிலைகள் அமைக்கப்பட்ட தெய்வங்களுள் யுபிற்றர், மினேவா ஆகிய இரண்டும் முக்கியமானவையாகும். ஓகஸ்டஸ் சீசர் காலத்திலே உரோமில் சமய மறுமலர்ச்சி ஒன்று உண்டானதாகத் தோன்றுகின்றது. இவன் சமய வழிபாட்டுக்குரிய புதிய கட்டடங்களை அமைப்பித்தான். அத்துடன் பழைய கட்டடங்களைப் புனரமைப்புச் செய்வித்தான். இறந்த பேரரசர்களையும், உயிரோடிருக்கும் பேரரசர்களையும் தேவர்களாக மதிக்கும் வழக்கம் பேரரசு காலத்திலிருந்தது. இது சீசர் வணக்கம் எனக் குறிப்பிடப்பட்டது. பிற்காலத்திலே, கிறிஸ்தவ சமயம் ஐரோப்பாவிற்கு பரவியதையடுத்து உரோமிலும் அது கைக்கொள்ளப்பட்டது.

வர்த்தகத் தொடர்புகள்

முற்காலத்திலே மேலைத்தேச நாடுகளுக்கும் கீழைத்தேச நாடுகளுக்கு மிடையில் நடந்த வர்த்தகத்தின் நடு நிலையமாக உரோமாபுரி இருந்து வந்துள்ளது. இதன் மூலம் உரோமாபுரி பெருஞ் செல்வம் ஈட்டியது. அலெக்சாந்திரியா, கீழைத்தேச நாடுகளுடன் உரோமர் நடத்திய வர்த்தகத்தின் மத்திய நிலையமாக இருந்தது. அங்கிருந்து, மத்திய தரைக்கடலைச் சூழ்ந்த நாடுகளுடனும் கீழைத்தேச நாடுகளுடனும் இவர்கள் வர்த்தகஞ் செய்தார்கள். இலங்கை, இந்தியா, சீனா, போன்ற நாடுகளிலே மேற்கொள்ளப்பட்ட தொல்பொருளியல் ஆராச்சிகள் சம்பந்தமான அகழ்வுகளின்போது கண்டெடுக்கப்பட்ட ஏராளமான உரோம நாட்டு நாணயங்கள் இந்நாடுகளுடன் உரோமர் நடத்திய வர்த்தகத்துக்குரிய சிறந்த ஆதாரங்களாகும். இலங்கை அரசர்கள் உரோமுடன் வர்த்தகத் தொடர்புகள் வைத்திருந்தமை பற்றி மகாவம்

உரு 4.3. உரோம பசிலிக்கா கட்டடம்

சத்திலுமே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது உதாரணமாக, உருவன்வெலிசாய என்பதை அலங்கரிப்பதற்குப்பாதிக்காய மன்னன் உரோமிலிருந்து பல ள மணிகளைக் கொண்டுவந்தமையைக் கூறலாம். உரோமர் சீனாவிலிருந்து பட்டுத் துணிகள், மருந்து வகைகள், வாசனைப் பொருள்கள், அலங்காரப் பண்டங்கள் ஆகியவற்றையும் இந்தியா, இலங்கை போன்ற நாடுகளிலிருந்து முத்து, மாணிக்கம், வாசனைத் திரவியங்கள் போன்றவற்றையும் கொள்வனவு செய்து அவற்றை ஐரோப்பியச் சந்தைகளிலே விற்பனை செய்தார்கள்.

செயற்பாடுகள்

01. உரோம சமுதாயத்திற் காணப்பட்ட முக்கியமான இரண்டு வகுப்புகள் யாவை ?

02. (அ) உலக வரலாற்றிலே முதலாவது வேலை நிறுத்தம் யாரால் மேற்கொள்ளப்பட்டது?

(ஆ) உரோமர்கள் அந்தப் பிணக்கை எவ்வாறு தீர்த்து வைத்தார்கள் ?

(இ) "பிணக்குகளைத் தீர்ப்பதற்கு அவர்கள் கையாண்ட வழிவகைகள் அனைவருக்கும் ஒர் உதாரணமாகும்" இக் கூற்றுப் பற்றிய உமது அபிப்பிராயம் யாது ?

03. உரோம குடியரசு வெற்றிகரமாக ஆட்சி செய்வதற்கு ஏதுவாக அமைந்த காரணங்கள் யாவை ?

04. இந்த அத்தியாயத்திலே நீங்கள் ஜூலியஸ் சீசர் பற்றிக் கற்றுள்ளீர்கள்.

- இவர் பற்றிய முக்கியமான நிகழ்ச்சிகள் பற்றி ஐந்து வரிகள் எழுதுக.
05. உரோம பேரரசர் ஐவரின் பெயர்களைத் தருக.
06. உரோமரிடமிருந்து மனித சமுதாயத்துக்குக் கிடைத்த நன்மைகள் இரண்டு கூறுக.
- 07.(அ) உரோமர் பெரிதும் மதித்த ஒழுக்காற்றுத் தத்துவம் யாது ?
- (ஆ) அது உயர்ந்தது என நீர் கருதுகின்றீரா ? உமது விடைக்கு நியாயம் கூறுக.
08. சிறந்த உரோம இலக்கியங்களின் பெயர்களையும் அவற்றை இயற்றிய ஆசிரியர்களின் பெயர்களையும் கூறுக.
- 09.(அ) ஆரம்பத்திலே உரோமர் வணங்கிய இரு தெய்வங்களின் பெயர்களைக் கூறுக.
- (ஆ) பிற்காலத்திலே உரோமர் எந்த மதத்தைக் கைக்கொண்டார்கள் ?
10. இத்தாலியின் படம் ஒன்று வரைக. இது முடியாத காரியமன்று; அதை வரைவதற்குரிய முறை பின்வருமாறு:
- (அ) தேசப்பட நூல் ஒன்றை எடுத்துக் கொள்க.
- (ஆ) ஐரோப்பாக் கண்டமுள்ள பக்கத்தைப் புரட்டுக. இத்தாலி புறம்பாகவுள்ள படமாயின் மிகவும் நன்று.
- (இ) அந்தப் படத்தைப் பார்த்து இத்தாலியின் புற உருவப் படத்தை வரைக.
- (ஈ) நீங்கள் வரைந்துள்ள படத்திலே அல்பஸ், அபினியின் ஆசிய மலைகளையும் ரைபர் நதி, உரோம நகர் ஆசியவற்றையும் அடையாளமிடுக.
- (உ) உரோம் மத்தியதரைக் கடலில் உள்ள தென்பது உமக்குத் தெரியும். மத்திய தரைக் கடலிலே இத்தாலிக்கு அண்மையிலுள்ள கடற் பகுதிகளுக்குக் சிறப்பான பெயர்களுள் அப்படியான மூன்று பெயர்களை அறிந்து கொள்ள முயலுக.

வலகம்பா மன்னன் (கி. மு. 103; 89-77)

கி.மு. 137 இல் சத்தாதிஸ்ஸ மன்னன் இறந்த பின்னர், அநுராதபுர இராச்சியத்தின் சிங்காசன உரிமை பற்றி அரச குடும்பத்தவர்கள் மத்தியிலே கருத்து வேறுபாடுகள் உண்டாயின. இந்தக் கருத்து வேறுபாடுகள் காரணமாக உண்டான அரசியற் குழப்பநிலை பல ஆண்டுகளாக நீடித்தது. சத்தாதிஸ்ஸ மன்னனின் இளைய புதல்வனான வட்டகாமினி அபய அல்லது வலகம்பா எனப்பட்டவன் இப்படியான அரசியற் குழப்பம் இருக்கையிலேயே கி.மு. 103 இல் அரசனானான்.

வலகம்பா அரசனாகி ஐந்து மாதங்கள் கழிந்த பின்னர், தீய அல்லது திஸ்ஸ என்ற பிராமணன் மன்னனுக்கு எதிராக நாட்டிலே குழப்பத்தை உண்டாக்கி அநுராதபுர இராச்சியத்தைக் கைப்பற்றுவதற்கு முயன்றான். அக்காலத்திலே ஏழு ஆக்கிரமிப்பாளர், ஆயிரக்கணக்கான போர் வீரர்களுடன் தென் இந்தியா விலிருந்து இங்குவந்து மாதித்த என்ற துறைமுகத்தில் இறங்கினார்கள். அரச உரிமை வேண்டுமானால் தனக்கு எதிராகவன்றி ஆக்கிரமிப்பாளருக்கு எதிராகப் போர் புரியுமாறு வலகம்பா மன்னன் தீயனுக்கு அறிவித்தான். ஆக்கிரமிப்பாளரை எதிர்த்துச் செய்த போரிலே தீயன் தோல்வியுற்றான். இந்த வெற்றியினால் உற்சாகம் கொண்ட ஆக்கிரமிப்புப் படை அநுராதபுரத்தை நோக்கி முன்னேறியது. அநுராதபுரத்துக்கு அண்மையிலான ஓர் இடத்தில் வலகம்பா மன்னனுக்கும் ஆக்கிரமிப்பாளருக்குமிடையிற் போர் நடந்தது. இதிற் தோற்கடிக்கப்பட்ட மன்னன் பின் வாங்கி மலய நாடு சென்றான். அதன்பின்னர் அநுராதபுரம் ஆக்கிரமிப்பாளர் வசமானது. அப்போது அநுராதபுர இராச்சியத்தின் ஆட்சி மூன்றாவது தடவையாக அந்நியர் வசமானது. நாட்டில் நிலவிய ஒற்றுமையின்மையே இதற்கு முக்கிய காரணமானது.

ஆக்கிரமிப்பாளரால் தோற்கடிக்கப்பட்டுத் தப்பியோடிய மன்னன் பிரயாணஞ் செய்த வாகனத்திலே அரச குடும்பத்தவர்கள் அனைவரும் சென்றனர். மன்னனுடைய இராணிகளுள் ஒருத்தியான கோமா தேவி, பாரத்தினால் வாகனத்தின் வேகம் குறைவதையும் அதனால் மன்னன் அந்நியர் கைகளிற் சிக்கிக்கொள்ளக்கூடும் என்பதையும் கண்டு வீராங்கனைபோல வாகனத்திலிருந்து இறங்கினாள். அரசனைத் தொடர்ந்து வந்த ஆக்கிரமிப்பாளருள் ஒருவன், தனது உயிரை அர்ப்பணித்து அரசனைத் காப்பாற்றுவதற்கு எண்ணிய இந்த வீராங்கனையைக் கைதியாகப் பிடித்துக்கொண்டு தென் இந்தியா சென்றான் என்று கூறப்படுகின்றது. மன்னனும் கூட்டத்தினரும் தொடர்ந்து பிரயாணஞ் செய்து கொண்டிருக்கையில் அநுராதபுரத்தை அண்டிய நிகண்டாராமையில் இருந்த கிரி என்ற சமணக் குரு "பெரிய கறுத்த சிங்களவன் ஓடிப் போகின்றான்" என்று சத்தமிட்டான். இப்படியாக மன்னன் ஓடிப்போனபின்னர் தலை நகரைக் கைப்பற்றிய ஆக்கிரமிப்பாளருள் ஒருவன் மதிப்புமிக்க புனிதப் பொருளான புத்தருடைய பாத்திரத்தை எடுத்துக்கொண்டு இந்தியா சென்றான். எஞ்சிய ஐந்து ஆக்கிரமிப்பாளருள் பூலஹத்த என்பவன் முதலிலே அநுராதபுரத்து அரசனானான். இப்படியாக ஆட்சி அதிகாரத்தை அபகரித்துக்கொண்ட போதிலும் இந்த ஆக்கிரமிப்பாளர் மத்தியில் ஒற்றுமை காணப்படவில்லை. இவர்கள் ஒருவரை ஒருவர் கொன்று பதினான்கு ஆண்டுகள் வரை அநுராதபுரத்தை ஆட்சி செய்தார்களெனத் தோன்றுகின்றது.

அநுராதபுர இராச்சியம் அந்நியரின் ஆதிக்கத்திலிருந்த பதினான்கு ஆண்டு வரையான, இக்கட்டான காலத்திலே, வலகம்பா மன்னன் மலைநாட்டுப் பகுதிகளில் வசித்துவந்தான்.

பாதுகாப்பான இடங்களிலே ஒளிந்திருந்த மன்னன் அந்த அந்த இடங்களில் இருந்த புத்த பிக்குகள். பிரபுக்கள் ஆசியோருடைய உதவியுடன் படை திரட்டினான். இக் காலத்திலே உண்டான கடும்பஞ்சம் காரணமாக உணவுப் பொருள்களுக்கு நாட்டிலே பெரும் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டது. பன்னிரண்டு ஆண்டுகளாக நீடித்த இந்தப் பஞ்சத்தினால் ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் பட்டினியினால் உயிர் இழந்தனர். சிலர் உயிரைக் காப்பாற்றும் பொருட்டு நாட்டைவிட்டு வெளியே சென்றனர்.

மன்னன் மலய நாட்டில் வாழ்ந்த காலத்தில் அவனுக்கு ஆதரவளித்த பிக்குகளுள் குப்பிக்கல திஸ்ஸ என்ற தேரர் முக்கியமானவர் அரசு குடும்பத்தவர்களுக்கு வேண்டிய உணவு முதலிய பொருள்களையும் இந்தத் தேரரும் அவருடைய மாணவர்களுமே வழங்கி வந்தனர். ஒருமுறை மன்னனுக்கும் மந்திரிமார் களுக்குமிடையில் ஏற்பட்ட ஒரு பெரும் கருத்து வேறுபாட்டினைச் சமரசமாகத் தீர்த்து வைத்த இந்தத் தேரர் சேனை திரட்டுவதிலே மன்னனுக்குப் பேருதவி புரிந்தார்.

இறுதி ஆக்கிரமிப்பாளனான ஆதிய எனப் பட்டவனைத் தோற்கடித்து கிமு. 89 இல் வலகம்பா மீண்டும் அநுராதபுரத்து ஆட்சி உரிமையைப் பெற்றான். கடந்த காலப் பகுதியிலே சீரிழந்த நாட்டையும் புத்தசாசனத்தையும் கட்டியெழுப்பும்பொருட்டு, வலகம்பா மன்னன், அவனுடைய இந்த இரண்டாவது ஆட்சிக் காலத்திலே பெரிதும் பாடுபட்டான். சிதைவுற்று இருந்த பல விகாரைகளை இவன் புனரமைப்புச் செய்தான். இம் மன்னன் புதிதாகக் கட்டுவித்த விகாரைகளுள் அபயகிரி விகாரை முக்கியமானது. இது முன்னர் குறிப்பிடப்பட்ட கிரி என்ற நிகண்ட குருவினுடைய ஆராமம் இருந்த இடத்திலேயே கட்டப்பட்டுள்ளது. இந்தப் புதிய விகாரைக்கு, மன்னனுடைய பெயரின் ஒரு பகுதியாகிய 'அபய' என்பதையும் நிகண்ட குருவினுடைய பெயராகிய "கிரி" என்பதையும் ஒன்று சேர்த்தே "அபயகிரி" என்று பெயர் வைக்கப்

பட்டதாகக் கூறப்படுகின்றது. மன்னன், தனக்குப் பேருதவி செய்த குப்பிக்கலதிஸ்ஸ தேரருக்குத் தனது நன்றியறிதலைக் காட்டும் பொருட்டு இந்த விகாரையை அவருக்கு அர்ப்பணஞ் செய்தான். இந்த அர்ப்பண விழாவானது இலங்கையின் புத்த சாசன வரலாற்றில் இடம்பெற்ற முதலாவது தனிப்பட்ட ஆராம அர்ப்பண விழாவாகக் கருதப்படுகின்றது. இவ்வாறே மன்னனுடைய மந்திரிமார்களும் பல விகாரைகளைக் கட்டு வித்து இந்தத் தேரருக்கு அர்ப்பணஞ் செய்தார்கள். விகாரைகளை அர்ப்பணஞ்செய்யும் போது நான்கு திசைகளிலிருந்து வந்த தேரர்களுக்குப் பொதுவிலே அவற்றை அர்ப்பணஞ் செய்வதே அதுவரை இருந்துவந்த வழக்கமாகும்.

வலகம்பா மன்னனுக்கும் மந்திரிகளுக்கும் குப்பிக்கல தேரருக்கு மிடையில் நெருங்கிய உறவு இருந்தது. அபயகிரி விகாரை அர்ப்பணஞ் செய்யப்பட்டுச் சிறு காலத்தின் பின்னர், ஒழுக்கத்துக்கு மாறான செயல்களில் ஈடுபடுத்தப்பட்டார் என்று குற்றஞ்சாட்டி குப்பிக்கல திஸ்ஸ தேரரை மகாவிகாரை சங்க சமூகத்திலிருந்து தற்காலிகமாக வெளியேற்றுவதற்குத் தீர்மானிக்கப்பட்டது. இதனாற் குழப்பமடைந்த தேரரின் சீடர்கள் பசுவ மஸ்ஸுதிஸ்ஸ என்ற பிக்கு உட்பட ஐந்துரை பேர் வரையிலான பிக்குகள் மகாவிகாரையை விட்டு வெளியேறி அபயகிரி விகாரைக்குச் சென்று அங்கே குடிபுகுந்தனர். புத்த மதம் இலங்கைக்குக் கொண்டு வரப்பட்டதிலிருந்து அதன் முக்கியமான நிலையமாக மகாவிகாரை விளங்கியது. இப்படியாகப் பெருந்தொகையான பிக்குகள் மகாவிகாரையிலிருந்து வெளியேறி அபயகிரி விகாரையிற் குடியேறியமையினாற் சிறிது காலத்துக்குப் பின்னர் அபயகிரி விகாரையை மையமாகக் கொண்டு சம்பவஞ்ச்சி என்ற பெயருடன் மற்றுமொரு முக்கியமான புத்த சமயக் கிளை உண்டானது. இப்படியாக வலகம்பா மன்னனுடைய ஆட்சிக் காலத்திலே ஏற்பட்ட வேறுபாடு, புத்த சாசன வரலாற்றிலே மிக முக்கியமான ஒன்றாகக் கருதப்படுகின்றது.

புத்தசமயம் சம்பந்தமாக இந்த மன்னுடைய ஆட்சிக் காலத்தில் மற்றுமொரு முக்கியமான நிகழ்ச்சி இடம்பெற்றது. அதாவது அது வரை காலமும் கர்ணபரம்பரைவாயிலாகப் பேணப் பட்டுவந்த திரிபிடகம் பாயிரத்துடன் நூல் வடிவில் எழுதப்பட்டமையாகும். இது மாத்தளை அளுவிகாரையில் நிறைவேற்றப் பட்டது.

செயற்பாடுகள்

- (01) வலகம்பா மன்னனுடைய தந்தையின் பெயர் யாது ?
- (02) நாட்டில் நிலவிய ஒற்றுமையின்மை அந் நியருக்கு வாய்ப்பாக அமைந்த முறையை விளக்குக.
- (03) வலகம்பா மன்னனுடைய காலத்தில் இடம்பெற்ற இரண்டு துர் நிகழ்ச்சிகள் யாவை ?

(04) மலய பகுதியில் இருந்தபோது வலகம்பா மன்னனுக்கு உதவி செய்தவர் யார்? மன்னன் அவருக்குத் தனது நன்றியறி தலை எவ்வாறு காட்டினான் ?

(05) வலகம்பா மன்னன் நாட்டுக்கு ஆற்றிய சேவைகள் யாவை ?

(06) "தமது ஆற்றலுக்கேற்ப நாட்டுக்குச் சேவை செய்வது எல்லோரதும் கடமை" சோமா தேவி இவ்வாறு நடந்தாள். எப்படி என விபரிக்க.

(07) வலகம்பா மன்னன் காலத்தில் நிகழ்ந்த பின்வரும் விடயங்களுள் ஒன்றைச் சித்திர மாக வரைக.

(அ) அந்நியர் நாட்டை ஆக்கிரமித்தமை

(ஆ) திரிபிடகம் நூல் வடிவில் எழுதப் பட்டமை.

மகாசேன மன்னன் (274 - 301)

இலங்கை வரலாற்றிற் இடம்பெற்றுள்ள மிகக் சிறந்த மன்னர்களுள் ஒருவனான மகாசேன மன்னன் அநுராதபுரத்தை ஆட்சி செய்த கோதாபய மன்னனுடைய (253 - 266) இளைய புதல்வனாவான். கோதாபய மன்னனுடைய காலத்திலே மகாயான மதத்தை இலங்கையிற் பரப்பிய குற்றத்திற்காக அபயகிரி விகாரையைச் சேர்ந்த 60 பிக்குகள் நாட்டிலிருந்து துரத்தப்பட்டுத்தென் இந்தியாவின் காவேரிப்பகுதியைச் சேர்ந்த ஆராமம் ஒன்றிலே வசித்து வந்தார்கள் என்று கூறப்படுகின்றது. இவர்களுள் ஒரு பிக்குவின் சீடனான சங்கமித்த என்ற சோழ நாட்டுப் பிக்கு தனது குரு அவருடைய நாட்டிலிருந்து துரத்தப்பட்டமைக்குரிய காரணத்தை அறிந்ததும் அதற்கு ஏதுவாக இருந்த மகா விகாரைப் பிக்குகளிடமிருந்து பழிவாங்கும் நோக்குடன் இலங்கைக்கு வந்தான்.

மந்திர தந்திர வித்தைகளிலே கைதேர்ந்த வனான இந்தப் பிக்கு கோதாபய மன்னனுடைய மனதைக் கவர்ந்துகொண்டான். இவரிடத்திலே நம்பிக்கைகொண்ட மன்னன், தெட்டு திஸ்ஸ, மகாசேன எனப்பட்ட தனது இரு புதல்வர்களுக்கும் கல்வி கற்பிக்கும் பொறுப்பை இவரிடம் ஒப்படைத்தான். இவர் கல்வி கற்பிக்கும்போது இடையிடையே தமது மகாயானக் கருத்துக்களை அரசினங்குமாரர்களுக்குப் புகட்டுவதற்கு எத்தனித்தார். மூத்த வனான தெட்டு திஸ்ஸ குருவினுடைய கருத்துக்களை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. ஆயின் இளையவனான மகாசேனன் அவற்றில் ஈடுபாடு கொண்டான்.

கோதாபய மன்னன் இறந்த பின்னர் அவனுடைய மூத்த மகன் தெட்டு திஸ்ஸ அரசனானான். அவன் அரசனானதும் பிக்கு

சங்கமித்த இந்தியா திரும்பிச் சென்றான். தெட்டு திஸ்ஸ மன்னன் இறந்தமையினால் கி.பி. 276 இல் மகாசேன மன்னனானதும் பிக்கு சங்கமித்த மீண்டும் இலங்கைக்கு வந்து அபயகிரி விகாரையில் வசித்தார். இவருடைய ஆலோசனையின்படியே மகாசேன மன்னனுடைய முடிசூட்டு விழா நடத்தப்பட்டது. மன்னனாகிச் சிறிது காலத்துக்குள் மகா விகாரைக்கு எதிராகச் செயற்படுவதற்குச் சங்கமித்த பிக்கு மன்னனைத் தூண்டினார். குருவினுடைய ஆலோசனைகளை ஏற்றுக் கொண்ட மன்னன் மகாயானத் தத்துவங்களை ஏற்றுக்கொள்ளுமாறு மகாவிகாரைப் பிக்குகளுக்குக் கட்டளையிட்டான். அவர்கள் இந்தக் கட்டளையை நிராகரித்தமையினால் மகா விகாரைப் பிக்குகளுக்குத் தானம் வழங்குவதற்கு மன்னன் தடை விதித்தான். தடையை மீறித் தானம் வழங்குவோர் நூறு கஷண தண்டம் செலுத்த வேண்டுமெனவும் விதித்தான். மன்னனுடைய இந்த ஆணையினால் மகாவிகாரைப் பிக்குகள் மாத்திரமன்றி ஏனைய தேரவாத விகாரைகளைச் சேர்ந்த பிக்குகளும் பாதிக்கப்பட்டார்கள். அநுராதபுரம், மிசிற்தலை போன்ற இடங்களிலே மகாவிகாரையைச் சேர்ந்த ஆராமங்களில் வசித்துவந்த பிக்குகள் தானம் சிடைக்காமையினால் அல்லறப்பட்டனர். எனவே இவர்கள் தஞ்சம் தேடி மலய ரட்டைக்கும் நுகுணு ரட்டைக்கும் சென்றார்கள். இவர்கள் சென்ற பின்னர் மிசிற்தலை போன்ற ஆராமங்களிலே அபயகிரி நிக்காயப் பிக்குகள் குடிபுகுந்தார்கள். இந்த நிலைமை ஏறக்குறைய ஒன்பது ஆண்டுகள் நீடித்தது.

இக்காலத்திலே, பிக்குகளின்றி வறியாக இருந்த மகா விகாரையிலும் அதனுடன் சம்பந்தப்பட்ட ஏனைய ஆராமங்களிலும் இருந்த

பெறுமதியான பொருள்கள் எல்லாம் மன்ன னுடைய ஆணையின்படி அபயகிரி விகாரைக்குக் கொண்டு செல்லப்பட்டன. இதனால் அபயகிரி விகாரையின் பிக்குகளின் எண்ணிக்கை உயர்ந்ததுடன் அதன் வளங்களும் விருத்தியடைந்தன. மகாவிகாரைக்குச் சொந்தமாக இருந்த விகாரை வளவில் உழுந்து பயிரிடுவதற்குரிய நடவடிக்கைகளையுமே மன்னன் மேற்கொண்டான் என்று கூறப்படுகின்றது.

மன்னன் கடைப்பிடித்த இந்த மதக் கொள்கையை மக்களுள் பெரும்பாலானவர்கள் விரும்பவில்லை. எனவே மன்னனுக்கு எதிராகக் கிளர்ச்சிகள் உண்டாயின. மன்னனுடைய முதல் அமைச்சனான மேகவர்ணபய எனப்பட்டவன், மலய நாட்டிலிருந்து படைகளைத் திரட்டிக்கொண்டு மன்னனுக்கு எதிராகக் கிளர்ச்சி செய்த குழுவுக்குத் தலைமை தாங்கினான். மன்னனுடைய இராணி ஒருத்தியினுடைய உதவியும் இக்கிளர்ச்சிக்காரருக்குக் கிடைத்தது. மன்னனுக்குச் சார்பான படைக்கும் கிளர்ச்சிக்காரப் படைக்குமிடையிலே சூழுவதற்கிருந்த கடும் போர், மன்னனுக்கும் மேகவர்ணபயவுக்கும் சிறு பராயத்திலிருந்து இருந்துவந்த அன்னியான்னியமான நட்பினால் தவிர்க்கப்பட்டதெனக் கூறப்படுகின்றது. இவர்களுடைய நட்புப் பற்றிய கதையின்படி, இவர்கள் இருவரும் தமக்குக் கிடைத்த சுவையான பண்டத்தையேனும் பானத்தையேனும் தம்முள் பகிர்ந்துகொள்வதுவழக்கமாக இருந்தது. இறுதிப்போருக்கு ஆயத்தஞ்செய்து கொண்டு இருந்த தினம், மலய நாட்டிலிருந்து அமைச்சனுக்குச் சுவையான தின்பண்டங்கள் கிடைத்தன. அவற்றுள் ஒரு பகுதியை மன்னனுக்குக் கொடுப்பதற்கென அவன் இருந்த பாறைக்கு அமைச்சன் சென்றான். அந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே இருவருக்குமிடையிலுண்டான சுமுகமான சம்பாஷணையின் விளைவாக இருபக்கத்தினரும் சமாதானம் செய்து கொள்வதற்கு இசைந்தார்கள். மகாவிகாரைக்கு எதிரான நடவடிக்கைகளைக் கைவிடுவதற்கு மன்னன் இணங்கினான். இருபக்கத்துத் தலைவர்களும் சமாதானஞ்செய்து கொண்டனராயினும் மகாவிகாரைக்கு எதிராக மன்ன

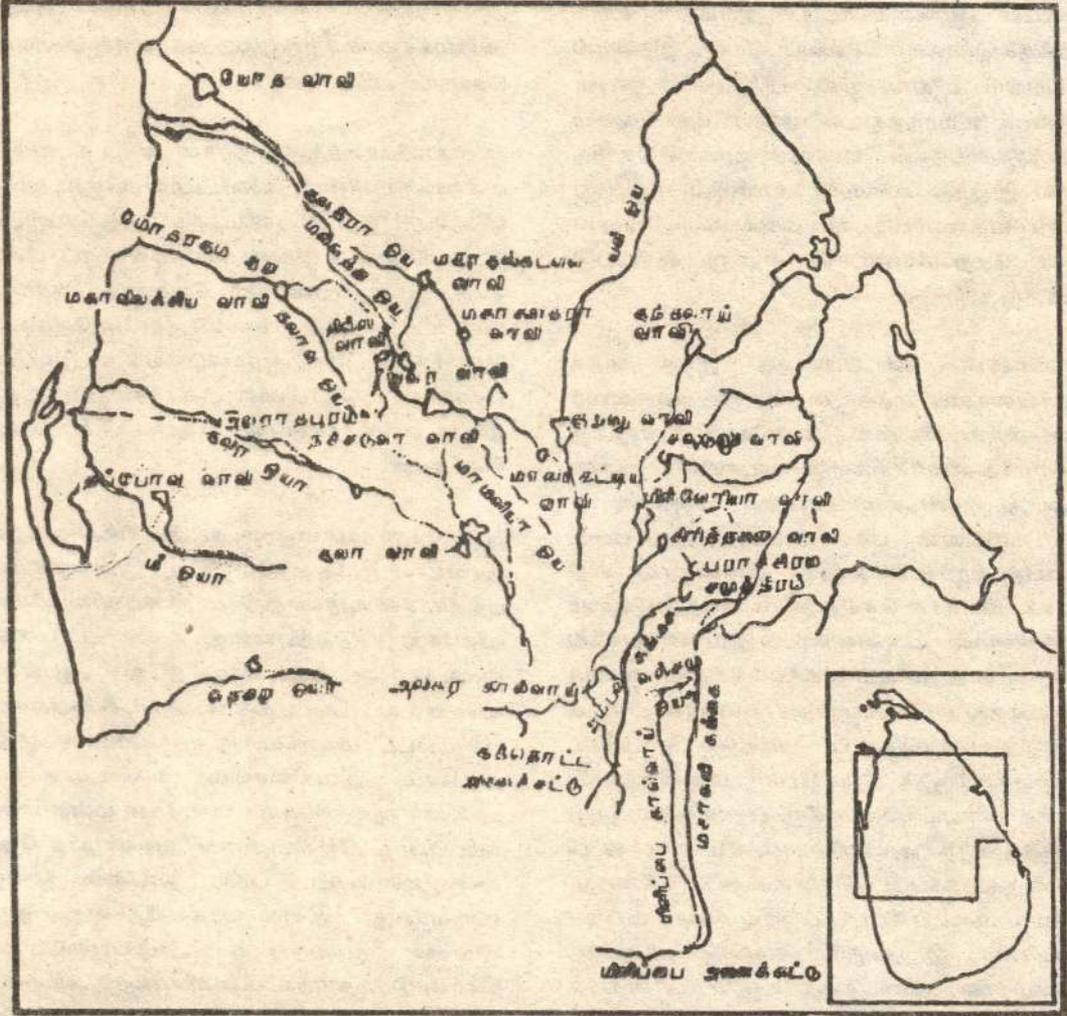
னைத் தூண்டிவிட்ட பிக்கு சங்கமித்தாவும் அவருக்குச் சார்பான சோண என்ற அமைச்சனும் சீற்றமுற்ற மக்களாற் கொலை செய்யப்பட்டார்கள்.

மகாவிகாரைக்கு எதிரான கடும் நடவடிக்கைகளை மன்னன் கைவிட்டானாயினும் அந்த விகாரை பற்றி அவனிடத்திலிருந்த வெறுப்பு நீங்கவில்லை. இவன் மகாவிகாரைப் பிக்குகளினது எதிர்ப்பையும் பொருட்படுத்தாது, மகா விகாரையின் எல்லைக்குள்ளே ஜேதவன என்ற ஒரு புதிய ஆராமையைக் கட்டுவித்து மகாயான கொள்கையைக் கடைப்பிடித்த தில்ல என்ற பிக்குவுக்கு அதனை அர்ப்பணஞ் செய்தான்.

மகாசேன மன்னனுடைய ஆட்சிக்காலத்தில் உண்டான இந்த மதவேறுபாடு இவங்கையின் புத்தசாசன வரலாற்றிலே நீண்டகால விளைவினை ஏற்படுத்தியுள்ளது. 'வலகம்பா மன்னனுடைய ஆட்சிக் காலத்திலே அபயகிரி விகாரை கட்டப்பட்டதனால் அபயகிரி விகாரை எனப்பட்ட மற்றுமொரு முக்கியமான மதத் தாபனம் இவங்கையில் உண்டானதென முன்னர் கற்றுள்ளோம். மகாசேன மன்னனால் கட்டப்பட்ட ஜேதவனராம காரணமாக ஜேதவன எனப்பட்ட புதிய தாபனம் ஒன்று உருவானது. இவ்வாறாகத் தோன்றிய தாபனங்கள் மூன்றையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு வளர்ந்த மகாவிகாரை, அபயகிரி விகாரை, ஜேதவன ஆகிய மூன்று நிகாயாக் களும் பொலன்னறுவைக் காலம் வரை இலங்கை பிக்குகள் மத்தியிற் காணப்பட்டன என்பதற்குரிய சான்றுகளுள்.

மகாவிகாரையை நிர்மூலமாக்கும் கொள்கையை முதலிலே மகாசேன மன்னன் கைக்கொண்டானாயினும், பிற்காலத்திலே மகா விகாரைக் கட்டடம் இவ்வாற புனரமைப்புச் செய்யப்பட்டது. இவன் பல விகாரைகளைக் கட்டுவித்துப் பிக்குகளுக்கு அர்ப்பணஞ் செய்தான்.

சமயம் சம்பந்தமாக மகாசேனன் கைக் கொண்ட கொள்கையினால் அபிப்பிராய.

உரு. 6.1. இராசரட்டைக் குளங்கள்

பேதங்கள் ஏற்பட்டனவாயினும் அவன் பின் பற்றிய பொருளாதாரக் கொள்கை காரணமாக இன்றுவரை அவன் மக்களாற் போற்றிப் புகழப்படுகின்றான். இந்த மன்னுடைய காலத்திலே இலங்கையிற் பல பாரிய நீர்ப்பாசன ஒழுங்குகள் அமைக்கப்பட்டன. இதனால் இவனுடைய ஆட்சிக்காலம் மிகவும் முக்கியமானதாகக் கருதப்படுகின்றது. மகாவலி கங்கையின் நீரைக் கால்வாய்கள் மூலம் எடுத்துச் சென்று இராசரட்டையின் விவசாய நிலங்களைச் செழிப்படையச் செய்யலாம் என்பதை விளங்கிக் கொண்ட பழைய சிங்கள மன்னருள் மகாசேன முக்கியமானவன். மகா

வலி கங்கையின் நீரைக் கொண்டு செல்வதன் பொருட்டு. அம்பன் கங்கையின் நீரை ஓர் அணைக்கட்டினால் மறித்து எலகர கால்வாய் கட்டப்பட்டது. இதனைக் கட்டுவித்தவன் வசப மன்னன். இக்கால்வாயை நீட்டி அதன் நீரை மின்னேரியாக் குளத்துக்குக் கொண்டு செல்வதற்குரிய நடவடிக்கையை மகாசேன மேற்கொண்டான். இலங்கையிற் கட்டப்பட்ட மிகப் பெரிய குளமான மின்னேரியா இம்மன்னனாற் கட்டப்பட்டதாகும். கவுடுலு குளம் இம்மன்னனாற் கட்டப்பட்ட மற்றொரு பெரிய நீர்த்தேக்கமாகும். இந்தக் குளத்தின் நீரைக் கொண்டு பொலன்னறுவை

யைச் சூழ்ந்த பிரதேசத்துப் பெரும் பரப்பில் பயிர் செய்யப்பட்டது. குறுஞ், மாமினியா, மகாகணதறா, மாகல்ல முதலிய குளங்களும் இந்த மன்னனாற் கட்டுவிக்கப்பட்ட ஆயிரம் குளங்களுடங்கும். இராசரட்டையிலே விவசாயத்தை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு இம் மன்னன் அளப்பரிய சேவைகள் ஆற்றினான் என்பதனாலும், இலங்கையில் அக்காலத்தில் இருந்த குளங்களுள் மிகப் பெரிய குளமான மின்னேரிய குளத்தைக் கட்டுவித்தான் என்பதனாலும் பிற்காலத்திலே மக்கள் இவனை "மின்னேரி தெய்வம்" எனப் போற்றினார்கள். இன்று கூட இராசரட்டை மக்கள் மின்னேரித் தெய்வத்தை நினைவுகூர்ந்து கௌரவித்து வருகின்றனர்.

இலங்கையின் முக்கிய வரலாற்று நூலான மகாவமிசம் மகாசேன மன்னனுடைய ஆட்சியின் இறுதிக் காலமளவிலேயே எழுதப்பட்டது. இவனுடைய காலத்தில் இந்தியாவின் கலிங்க தேசத்துடன் இலங்கைக்குச் சமய உறவுகள் இருந்ததாகத் தோன்றுகின்றது. இவனுடைய மரணத்தின் பின்னர் மன்னனான இவனுடைய

மகன் கீத்சிறி மேவன் காலத்திலே கலிங்க தேசத்திலிருந்து தந்ததாது இங்கே கொண்டு வரப்பட்டமைக்கு இந்த உறவே காரணமான தெனலாம்.

செயற்பாடுகள்

(01) கீழ்க்காணும் தலைப்புகள் ஒவ்வொன்றையும் பற்றி மூன்று வாக்கியங்கள் எழுதுக.

(அ) கோதாபய	(ஆ) மகாவிகாரை
(இ) பிக்கு சங்கமித்த	(ஈ) மேகவர்ணாபய
(உ) ஜேதவனாராமய	

(02) இராசரட்டையில் விவசாயத்துக்குத் தேவையான நீரைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கு மன்னன் மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகள் பற்றி ஆறு வாக்கியங்கள் எழுதுக.

(03) இலங்கைப் படம் ஒன்றிலே மகாசேன மன்னனாற் கட்டப்பட்ட குளங்களையும் கால்வாய்களையும் குறிக்க.

தாதுசேன மன்னன் (459 - 477)

அநுராதபுர இராச்சியத்தை அந்நியருடைய ஆதிக்கத்திலிருந்து மீட்டவன் என்பதனாலும் நாட்டின் பொருளாதாரத்தைக் கட்டியெழுப்பினான் என்பதனாலும் தாதுசேன மன்னன் இலங்கை மன்னர்களுள் முக்கியமான ஒரு வனாவான். இவன் மன்னனாவதற்கு முற்பட்ட ஏறக்குறைய முப்பது ஆண்டுகளாக நாட்டிலே அரசியற் குழப்பங்கள் இருந்து வந்தன. தென் இந்தியப் படையெடுப்பு ஒன்றே இதற்குரிய காரணமாகும்.

கி.பி. 436 இல் மேற்கொள்ளப்பட்ட இந்தப் படையெடுப்பு தென் இந்தியாவின் பாண்டி நாட்டிலிருந்து வந்த ஆறு தலைவர்களால் நெறிப்படுத்தப்பட்டது. அப்போது அநுராதபுரத்து மன்னனாக இருந்த மித் சேன் மக்களால் வெறுக்கப்பட்டவனாக இருந்தமையினால் பாண்டியர் படை அநுராதபுரத்தைச் சுலபமாகத் கைப்பற்றிக் கொண்டது. இப்படையெடுப்பின் பின்னர் நாட்டிலே காணப்பட்ட நிலைமை காரணமாக மக்கள் தலைவர்களும் அவர்களுடைய கூட்டத்தவர்களும் புத்த பிக்குகளும் இராசரட்டையைக் கைவிட்டு விட்டுக் கலா ஓயவின் தென் பகுதிகளிலும் நுகுணு ரட்டையிலும் குடியேறினார்கள். முன்னர் மேற்கொள்ளப்பட்ட படையெடுப்புகளை விட இந்தப் படையெடுப்பு சமுதாயத்திலே பெரும் தாக்கத்தை ஈற்படுத்தியது என்பது இதிலிருந்து புலனாகும்.

இளவரசன் தாதுசேனவுக்கு அநுராதபுர இராச்சியத்தின் உரிமை இருந்தது. இதனை அறிந்துகொண்ட இந்திய ஆக்கிரமிப்பாளர் இளவரசனைப் பிடிப்பதற்கு முயன்றார்கள். இந்த ஆபத்திலிருந்து இளவரசனைப் பாதுகாக்கும் பொருட்டு அவனுடைய மாமன் முறையான பிக்கு ஒருவர் இளவரசனைப் பௌத்த பிக்குவாக்கினார். அநுராதபுரத்து

ஆராமத்திலே போதிய பாதுகாப்பு இல்லையெனக் கண்ட பிக்கு இளம் பிக்குவை அழைத்து கொண்டு கலா ஓயவின் தென்பகுதிக்குச் சென்றார்.

இவர்கள் இருவரும் செல்லும்போது கலா ஓய கரைபுரண்டு ஓடியதனால் இவர்களுடைய பிரயாணம் தடைப்பட்டது. "இந்த வேளையிலே இந்த ஆறு எவ்வாறு எமது பிரயாணத்தைத் தடைசெய்கின்றதோ அவ்வாறே என்றோ ஒரு நாள் நீயும் ஒரு குளத்தைக் கட்டி இந்த ஆறு பாய்ந்து செல்வதைத் தடுக்க வேண்டும்" என்று தேரர் சாமனேரருக்கு (இளம் பிக்குவுக்கு) கூறியதாகக் கதைகள் வாயிலாக அறிகின்றோம். இந்த இளம் பிக்கு பிற்காலத்தில் தாதுசேன என்ற பெயருடன் மன்னனானான். அரசனான பின்னர் கலா ஓயவை மறித்து அணைகட்டி கலா வாவியைத் தாதுசேன அமைத்தான் எனக் கூறப்படுகின்றது.

அநுராதபுரத்தைக் கைப்பற்றிய தென் இந்தியர்களுள் பாண்டு என்ற தலைவன் முதலில் அரசனானான். இவனும் இவனுக்குப் பின்னர் அரசர்களான பாரிந்த, இளைய பாரிந்த, கிரிதர, தாடிய, பீடிய ஆகிய அரசர்களும் கி.பி. 461 வரை 27 ஆண்டுகள் அநுராதபுரத்தை ஆட்சி செய்தனர். இவர்களுள் இறுதியாக ஆட்சி செய்த மூவருடைய காலத்திலே இளவரசன் தாதுசேன படை திரட்டி இவர்களுக்கு எதிராகப் பல தடவைகள் போர் தொடுத்தான். கிரிதர, தாடிய ஆகிய அரசர்கள் போரிலே கொல்லப்பட்டனராயினும் தாதுசேனனால் அநுராதபுர இராச்சியத்தைக் கைப்பற்றிக் கொள்ள முடியவில்லை. இதனால் சலிப்படையாத இளவரசன் தனது படையைப் பலப்படுத்திக் கொண்டு பீடிய என்றவனைப் போரிலே வென்று அநுராத

புரத்தைக் கைப்பற்றிக் கொண்டு மன்னனானான்.

தாதுசேன அநுராதபுரத்து மன்னனானமை இவங்கை வரலாற்றிலே முக்கியமான ஒரு நிகழ்ச்சியாகும். அநுராதபுரம் உட்பட நாட்டின் வடபகுதிகளில் நெடுங்காலமாக இருந்த அந்நியர் ஆட்சிக்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்கப்பட்டமை ஒரு காரணமாகும். மற்றது, அந்நியர் ஆட்சிக்கு முன்னர் நாட்டை ஆட்சிசெய்த வம்பகர்ண பரம்பரைக்குப் பதிலாக மோரியர் என்ற பரம்பரையினர் மீண்டும் ஆட்சி உரிமையைப் பெற்றுக்கொண்டமையாகும்.

தாதுசேனனால் நாட்டிலே மீண்டும் அரசியல் உறுதிப்பாட்டை ஏற்படுத்துவதற்குப் பல ஆண்டுகள் கழிந்தன. அந்நியருக்குச் சார்பாக இருந்த சில கூட்டத்தினரை மட்டந்தட்டவேண்டி இருந்தமையே இதற்குரிய காரணமானது. இந்தக் கூட்டத்தினரை ஒழித்துக்கட்டிய பின்னர், தான் அந்நியருக்கு எதிராகப் போர் புரிந்த காலத்திலே தனக்குப் பக்கபலமாக இருந்த தனது சொந்தச் சகோதரர்களுக்கும் தலைவர்களுக்கும் அரசாங்கத்திலே முக்கியமான பதவிகளைக் கொடுத்து நாட்டின் ஆட்சி முறையைப் புனரமைப்புச் செய்தான். இதன்பின்னர் நாட்டின் பொருளாதார வளத்தைக் கட்டியெழுப்புவதிலே மன்னன் கவனஞ் செலுத்தினான். இவனால் அமைக்கப்பட்ட கால்வாவி இவன் நீர்ப்பாசனத் துறையில் ஆற்றிய மிகச் சிறந்த சேவையாகக் கருதப்படுகின்றது. ஏறக்குறைய 240 ஹெட்டயர் (600 ஏக்கர்) பரப்பிற் பரந்துள்ள இந்த வாவி, கலாவாவியையும் பள்ளு வாவியையும் இணைத்துக் கட்டப்பட்டதாகும். கலா ஓயவுக்கும் மல்வத்து ஓயவுக்கும் இடைப்பட்ட பரந்த பிரதேசத்திலே விவசாய வேலைகளுக்கு வேண்டிய நீர் இந்த வாவியிலிருந்தே பெற்றுக்கொள்ளப்படுகின்றது. தற்போது மகாவலித் திட்டத்துடன் இணைக்கப்பட்டுள்ள கலா வாவியானது இராசரட்டையிலே விவசாயத்துக்குவேண்டிய நீரை வழங்கும் முக்கியமான நீர்தேக்கமாகும். தாதுசேன மன்னனுக்கு நன்றியறிதலைக் காட்டும் முகமாகக் கலா வாவியின் பிரதான

கால்வாய்க்கு அண்மையில் ஆண்டுதோறும் பூசைகள் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன கலாவாவியிலிருந்து அநுராதபுரத்து திலா வாவிக்கு நீர் கொண்டுசெல்லும் ஐய கங்கை அல்லது யோத கால்வாயும் இம்மன்னனாற் கட்டப்பட்டதாகும். ஒரு சமவெளிப் பிரதேசத்துக்கு ஊடாகவே இந்தக் கால்வாய் முற்றிலும் பாய்ந்து செல்கின்றது. இச் சமவெளிப் பிரதேசத்தினூடாக இவ்வளவு தூரம் நீரைக் கொண்டு செல்லக்கூடிய ஒரு கால்வாயை அமைத்தமை, பழைய காலத்து நீர்ப்பாசன எந்திரவியலறிஞருடைய நிபுணத்துவத்தை எடுத்துக் காட்டுகின்றது. மல்வத்து ஓயவுக்குக் குறுக்கே கட்டப்பட்ட யோத வாவியும் தாதுசேன மன்னனால் அமைக்கப்பட்டதாகக் கருதப்படுகின்றது. இம்மன்னன் இக்குளம் உட்பட 18 பெரிய குளங்களையும் பல சிறிய குளங்களையும் கட்டுவித்தான் என்று கூறப்படுகின்றது.

புத்த சாசனத்தின் மேம்பாட்டின் பொருட்டும் தாதுசேன மன்னன் அளப்பரிய சேவைகள் செய்தான். மகாவிகாரையில் அதிக பற்றுடையவனாக இருந்த இம்மன்னன் அந்த விகாரைக்குரிய கட்டடங்களைப் புனரமைப்புச் செய்வித்தான். இவற்றைவிட நாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளிலே பல விகாரைகளைக் கட்டுவித்தான் என்றும் கூறப்படுகின்றது. அவுக்கணை விகாரை இவற்றுள் குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றாகும். பிரசித்தி பெற்றுள்ள அவுக்கணை புத்தர் சிலை இந்த விகாரையிலேயே உள்ளது.

மகாவிகாரைக்குப் போலவே அபயகிரி விகாரைக்கும் ஆதரவளித்த தாதுசேன மன்னன் மிகிந்தலையிற் புதிதாகக் கட்டப்பட்ட விகாரையினை அபயகிரி விகாரையில் வசித்து வந்த பிக்குகளுக்கு அர்ப்பணஞ் செய்தான்.

தாதுசேன மன்னனுடைய இறுதிக் காலத்திலே அவனுக்குப் பின்னர் அரசு யாருக்குரியது என்பது பற்றி அரசு குடும்பத்தவர்களுக்கிடையே பிணக்குகள் ஏற்பட்டதாகத் தோன்றுகின்றது. பட்டத்து இராணியின் புதல்வனான இளவரசன் முகலன் என்பவ

னுக்கு இராச்சியம் உரியதாக இருந்தது. ஆயின் மன்னனுடைய மற்றொரு இராணியின் மகனான இளவரசன் காசியப்ப அரசரிமையைப் பெற்றுக்கொள்வதற்குப் பேராசை கொண்டான். இவனுக்கு மன்னனுடைய ஒரு சகோதரியின் புதல்வனான மிகார என்ற படைத் தலைவனின் உதவியும் கிடைத்தது. மிகார, மன்னனுடைய மகளை மணஞ்செய்திருந்தான். மிகார அவனுடைய மனைவியை ஒரு முறை கடுமையாகத் தண்டித்தான். இதனாற் கோபம் கொண்ட மன்னன் இதற்குப் பதிலாக மிகாரைத் தண்டிப்பதற்கு அவனைப் பிடிப்பதற்கு முயற்சித்தான். ஆயின் அவனைப் பிடிக்க முடியாமையினால் அவனுடைய தாயைக் கொலை செய்தான். இதற்குப் பழிவாங்க எண்ணிய மிகார, அரச உரிமை பற்றி மன்னனுடன் முரண்பட்டுக் கொண்டிருந்த காசியப்பவை மன்னனுக்கு எதிராகத் துண்டினான். காசியப்ப, மன்னனைச் சிறையிலிட்டுவிட்டு ஆட்சிப் பொறுப்பைத் தனது கைகளில் எடுத்துக் கொண்டான். இந்த வேளையிலே காசியப்பவை எதிர்ப்பதற்குப் போதிய படைப்பலம் இல்லாமையினால், முகவன் காசியப்பவுக்குப் பயந்து இந்தியாவுக்கு ஓடினான்.

எவ்வாறாயினும் மன்னனைக் கொல்ல வேண்டுமென்பதே மிகாரின் குறிக்கோளாக இருந்தது. எனவே அரசபதவியுடன் திருப்தி கொண்டுவிடாது, மன்னன் மறைத்து வைத்திருந்த செல்வ நிதிகளையும் பெற்றுக்கொள்ளுமாறு அவன் காசியப்பவைத் தூண்டினான் தான் எதனையும் மறைத்து வைத்திருக்கவில்லை என்று மன்னன் விளக்கமாகக் கூறியும் மிகாருடைய தூண்டுதலினால் காசியப்ப அதனை நம்பவில்லை. காசியப்பவிடமிருந்து தப்பிக்கொள்ள முடியாமையினால் "என்னைக் கலா வாலிக்கு--அழைத்துச் சென்றால் என்னிடமுள்ள செல்வத்தைக் காட்டுவேன்" என்று மன்னன் கூறினான். மன்னன் தான் அந்நியர்க

ளோடு போர் புரிந்த காலத்திலே தன்னுடன் நெருங்கிய நட்புக் கொண்டிருந்த பிக்குமாரர்களையும் கலா வாலியையும் இறுதியாகப் பார்க்க விரும்பியதனாலேயே இவ்வாறு கூறினான் என்று கருதப்படுகின்றது. கலா வாலி அண்டைக்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்ட மன்னனுக்கு அவன் விரும்பிய பிக்குகளைக் காணும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. அதன் பின்னர் மன்னன் கலா வாலியிலிருந்து ஒரு சிறங்கை நீரை அள்ளி எடுத்துச் சென்று "என்னிடத்திலுள்ள செல்வம் எல்லாம் இதுவே" என்று கூறினான்.

தூதுவர்கள் இச்செய்தியைக் கூறக்கேட்ட காசியப்ப கடுங்கோபம் கொண்டு தகப்பனென்றும் சிந்திக்காது அவனைக் கொன்று விடுமாறு கட்டளையிட்டான்.

செயற்பாடுகள்

- (01) தாதுசேன இரண்டு காரணங்களினால் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றான். அந்த இரு காரணங்களும் யாவை?
- (02) தாதுசேன மன்னனாற் கட்டப்பட்ட மூன்று வாலிகளினதும் குளங்களினதும் பெயர்களைத் தருக.
- (03) புத்த சாசனத்துக்குத் தாதுசேனன் ஆற்றிய சேவைகள் பற்றி மூன்று வாக்கியங்கள் எழுதுக.
- (04) கீழ்க்காணும் நிகழ்ச்சிகளைப் படமாக வரைக.
 - (அ) சிறிய சாமணரருடன் தேரர் கலா ஓயவைக் கடத்தல்.
 - (ஆ) தாதுசேன மன்னன் "என்னிடத்திலுள்ள செல்வம் எல்லாம் இதுவே" என்று கூறும் காட்சி.

இலங்கையும் தென் இந்தியாவும் - அரசியல் உறவுகள்

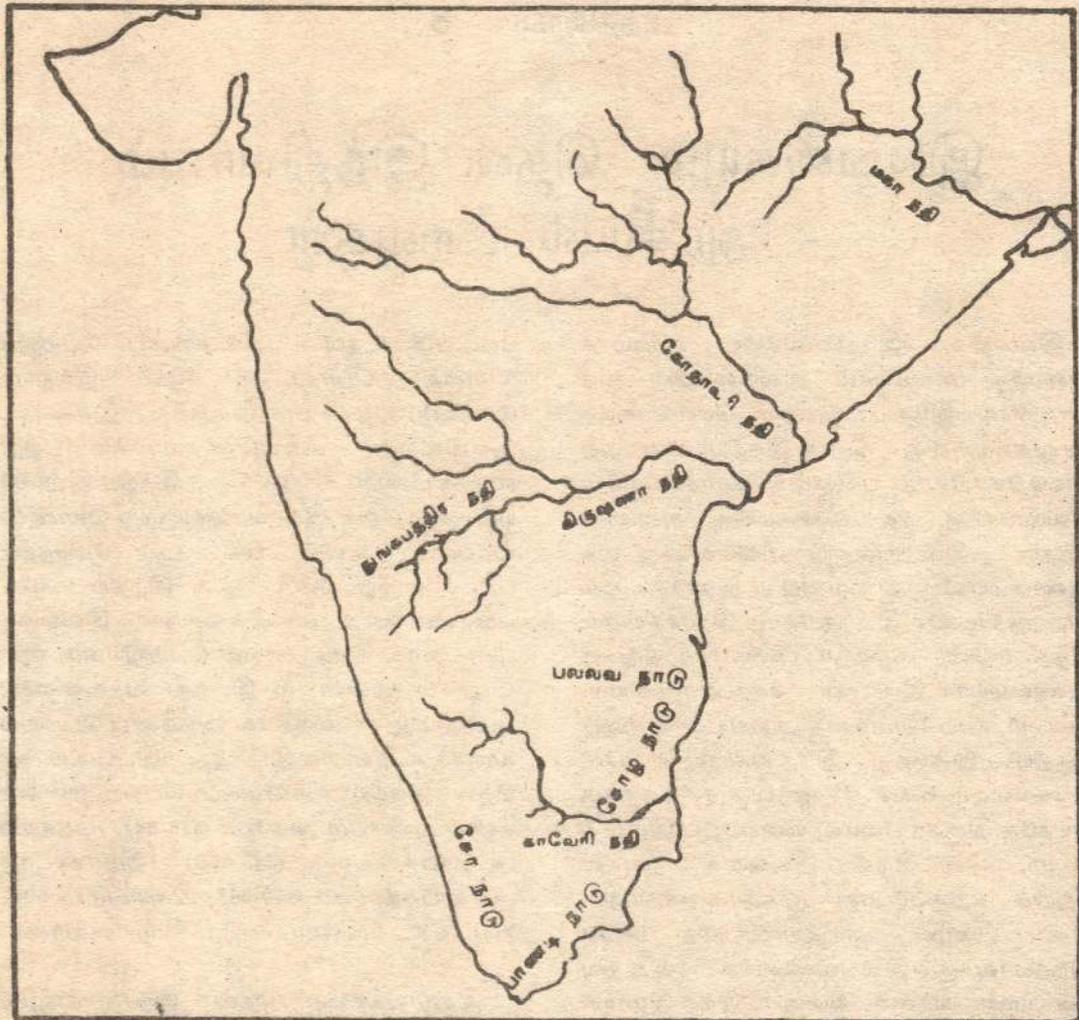
இலங்கை, இந்தியாவுக்குச் சம்பமாக அமைந்துள்ளமையால் இலங்கையின் வரலாற்றிலே இந்தியா பெரும் செல்வாக்குச் செலுத்தியுள்ளது. தென் இந்தியாவின் முற்காலச் சேர, சோழ, பாண்டிய இராச்சியங்கள் இலங்கைக்கு மிக அண்மையில் அமைந்திருந்தன. இவற்றுள்ளும் இலங்கைக்கு மிக அண்மையிலிருந்த பாண்டிய இராச்சியமும் அதற்கு வடக்கே இருந்த சோழ இராச்சியமும் இந்தியாவின் கிழக்குக் கரையோரத்துக்கு அண்மையாக இருந்தன. சேர இராச்சியம், மலபார் கரையோரத்தை அண்டிய மேற்குப் பகுதியில் இருந்தது. இந்த மூன்று இராச்சியங்களையும் விடச் சோழ இராச்சியத்துக்கு வடக்கே இருந்த பல்லவ எனப்பட்ட இராச்சியமும், தென் இந்திய-இலங்கை உறவுகள் பற்றிக் கற்கும்போது முக்கியமானதாகும். மிகப் பழைய காலத்திலிருந்தே தென் இந்தியாவுக்கும் இலங்கைக்குமிடையில் உறவுகள் இருந்துவந்தன. ஆயினும், இந்த இராச்சியங்கள் வலிமை பெற்ற (கி.பி. 5 ஆம் நூற்றாண்டுக்குப் பிற்பட்ட) காலத்தில் உண்டான அரசியற் செல்வாக்குப் பற்றியே இங்கு நாம் ஆராய்வோம்.

கி.பி. 6 ஆம் 7 ஆம் நூற்றாண்டுகள் இலங்கையின் சிங்காசன உரிமை பற்றி மௌரியர், லம்பகர்ணர் என்ற இரு அரசு பரம்பரையினருக்குமிடையிற் பிணக்குகள் காணப்பட்ட காலமாகும். இக்காலப் பகுதியிலே மன்னர்களையும் அரசு உரிமையுடைய அரசினங் குமாரர்களையும் கொலை செய்தல் போன்ற நிகழ்ச்சிகள் சர்வசாதாரணமாக இடம்பெற்றன. இக்காலத்திலே போரிலே தோல்வியுற்ற சில தலைவர்கள் பாதுகாப்புத்

தேடியும் உதவிப் படைகளைப் பெற்றுக் கொள்ளுதற்பொருட்டும் தென் இந்தியா செல்வது வழக்கமாக இருந்தது. இதனால், இலங்கையின் சிங்காசன உரிமை பற்றி எழுந்த பிணக்குகளிலே தென் இந்திய இராச்சியங்களும் தென் இந்தியாவிலிருந்து கொண்டு வரப்பட்ட கூலிப் படைகளும் சம்பந்தப்பட்டன. இங்ஙனம் தென் இந்திய கூலிப் படையினரின் உதவியைக் கொண்டு இலங்கையின் அரசு உரிமையைக் பெற்றுக்கொள்ளும் வழக்கம் முன்னரும் இருந்து வந்துள்ளது. ஆயினும் இக்காலத்திலே அதனைப் பெரிதும் காணக் கூடியதாக இருந்தது. இப்படியாகத் தென் இந்திய உதவியைப் பெற்ற மன்னர்களுள் மூன்றாம் அக்போ (632-643) முதலாம் ஆதோபத்திஸ்ஸ (643-650) இரண்டாம் ஆதோபத்திஸ்ஸ (659-667) மாணவம்ம (684-718) ஆகிய மன்னர்கள் முக்கியமானவர்கள்.

இக்காலத்திலே தென் இந்தியாவிலும், அரசியல் அதிகாரத்தின் பொருட்டுப் பல்லவ, பாண்டிய இராச்சியங்களுக்கிடையே பிணக்குகள் காணப்பட்டன. இலங்கையில் ஏற்பட்ட அரசியற் குழப்ப நிலைமை காரணமாக இந்தியாவுக்கு ஓடிய சில குமாரர்கள் தென் இந்திய அரசியற் பிணக்குகளிலே சம்பந்தப்பட்டனர். அடுத்ததாக, இந்த நிகழ்ச்சிகள் பற்றி நாம் ஆராய்வோம்.

அந்நூதபுர இராச்சியத்தின் இரண்டாம் காகியப்ப மன்னனுடைய மூத்த மகனான மான எனப்பட்ட அரசு குமாரன், முதலாம் நரசிம்ம வர்மன் (630-668) என்ற பல்லவ மன்னனுடைய நண்பனாக இந்த நாட்டிலே வாழ்ந்து வந்தான். இவன் நரசிம்ம மன்னன் பாண்டிய

உரு 81 தென் இந்திய இராச்சியங்கள்

யருக்கு எதிராகத் தொடுத்த போர்களிலே அவனுக்கு உதவி புரிந்தான். இந்த உதவிக்குக் கைம்மாறாக, இலங்கையின் சிங்காசனத்தைப் பெற்றுக் கொள்ளுதற்பொருட்டு இந்த அரச குமாரனுக்குப் பல்லவ மன்னன் போர்ப் படைகளைக் கொடுத்து உதவினான். இந்தப் படைகளின் உதவியைக் கொண்டு இரண்டாம் ஆதோபதிஸ்ஸ மன்னனைக் கொன்று விட்டு மான், இராச்சியத்தைக் கைப்பற்றிக் கொண்டான். இவன் அரசனான பின்னர் பல்லவர்களுடைய பட்டப் பெயரான வர்மன் என்பதைத் தனது பெயருடன் சேர்த்துக் கொண்டான். அதிலிருந்து இவன் மானவர்

மன் என்று பிரசித்தி பெற்றான். இவனுடன் ஆரம்பித்த பரம்பரை மானவம்ம பரம்பரை என்றும் குறிப்பிடப்பட்டது. மானவம்ம மன்னன் மூலம் உண்டான பல்லவ-சிங்கா நட்டி ஏறக்குறைய இரண்டு நூற்றாண்டு காலம் நீடித்திருந்தது.

ஆயின், தென் இந்தியாவிலிருந்து அடிக்கடி கூலிப் படைகள் கொண்டு வரப்பட்டமையும் அவர்களுடைய உதவியைக் கொண்டு சிங்காசனத்தைப் பெற்றுக் கொள்ளுதலும் இந்த நாட்டின் அரசியல் விவகாரங்களிலே பல வகையான சிக்கல்கள் உண்டாவதற்குக் காரண

மாக அமைந்தன. இங்ஙனம் கொண்டுவரப் பட்ட படைவீரர்களுள் சிலர், அரசனிடமிருந்து நிலபுலன்களைப் பெற்று இங்கே குடியமர்ந்தார்கள். இவர்கள், சிங்கள மன்னர்களுடைய தனிப்பட்ட பாதுகாப்புப் படைகளாகவும் இருந்தனர். இந்த இந்தியக் கூலிப் படைகள் சிற்சில சந்தர்ப்பங்களிலே நாட்டின் உண்ணாட்டுப் பிணக்குகளிலே ஒரு பக்கம் சார்ந்து செயற்பட்டனர். இவ்வாறே தென் இந்தியர் படையெடுப்புகளை மேற்கொண்ட சந்தர்ப்பங்களிலே இவர்கள் பக்கஞ் சார்ந்து அநுராதபுர அரசனுக்கு எதிராகப் போர் புரிந்த சந்தர்ப்பங்களுமுள்.

கி.பி. 8 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பாதியிலே பல்லவருடைய ஆதிக்கம் குன்றிப் பாண்டியர் ஆதிக்கம் பெற்றனர். பாண்டியருள் மிக்க வல்லமையடைந்த ஸ்ரீ மாற ஸ்ரீ வல்லப (815-832) மன்னன் காலத்திலே இலங்கைக்கும் தென் இந்தியாவுக்குமிடையில் உண்டான அரசியல் உறவுகள் மிகவும் முக்கியமானவையாகும். இக்காலத்திலே 9 ஆம் சேன (கி.பி. 833-853) இலங்கை மன்னனாக இருந்தான். ஸ்ரீமாற ஸ்ரீ வல்லப மன்னன் இவனுக்கு எதிராகப் படையெடுத்து அநுராதபுர இராச்சியத்தைக் கைப்பற்றினான். மன்னனுடைய சகோதரர்களான மகாதிபாத மகிந்த, ஆதிபாத கஸ்ஸப்ப ஆகிய இருவரும் போரில் மாண்டனர். முதலாம் சேன மன்னன் மலய நாட்டுக்கு ஒடினான். ஆக்கிரமித்த படையினர் அநுராதபுர நகரைச் சூறையாடிப் பல பொருள்களை இந்தியாவுக்குச் கொண்டு சென்றார்கள் என்று கூறப்படுகின்றது. முதலாம் சேன மன்னன், ஸ்ரீ மாற ஸ்ரீ வல்லப மன்னனுக்குக் கப்பம் செலுத்தி மீண்டும் இராச்சியத்தைப் பெற்றுக் கொண்டான் என்று கூறப்படுகின்றது. இது இலங்கைக்கு ஏற்பட்ட ஒரு பெரும் இழிவு எனப் பிற்காலத்து அரசர்கள் கருதினார்கள்.

முதலாம் சேன மன்னனுக்குப் பின்னர் ஆதிபாத கஸ்ஸப்பனின் மூத்த மகனான இரண்டாம் சேன (853-887) அரசனானான். தனது தந்தையைக் கொன்று நாட்டிலே ஏற்படுத்திய பெரும் அழிவு காரணமாகப்

பாண்டியரிடமிருந்து பழிவாங்குவதற்குக் காத்திருந்த இரண்டாம் சேன மன்னனுக்கு, பாண்டிய நாட்டில் ஏற்பட்ட அரசியற் குழப்பங்கள் மூலம் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. ஸ்ரீ மாற ஸ்ரீ வல்லப மன்னனுடைய புதல்வனான வரகுணவர்மன் தகப்பனுக்கு எதிராக இரண்டாம் சேனவிடம் உதவி கேட்டிருந்தமையால் பாண்டிய நாட்டு அரசியலிலே சம்பந்தப் படுவதற்கு அவனுக்குச் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. வரகுணவர்மனுடைய வேண்டுகோளை ஏற்றுக் கொண்டு சேன இலங்கையிலிருந்து அனுப்பிய ஒரு படையின் உதவியுடன் ஸ்ரீ மாற ஸ்ரீ வல்லபவைத் தோற்கடித்துப் பாண்டிய நாட்டுச் சிங்காசனத்தை வரகுணவர்மன் பெற்றுக் கொண்டான். அதனுடன் இலங்கை மீது படையெடுத்த போது இந்தியாவுக்குக் கொண்டு செல்லப்பட்ட எல்லாப் பொருள்களையும் இலங்கைப் படையினர் மீண்டும் இங்கு கொண்டு வந்தார்கள்.

இரண்டாம் சேன மன்னன் காலத்திலே உண்டான இந்த உறவு மூலம் பாண்டிய நாட்டுக்கும் இலங்கைக்குமிடையே நட்பு உண்டானது. ஆயினும், பாண்டியர்களுக்குப் பின்னர் தென் இந்தியாவில் ஆட்சிக்கு வந்த சோழ இராச்சியத்துக்கும் இலங்கைக்கு மிடையில் பிணக்குகள் உண்டாவதற்கும் அந்த உறவு காரணமாக அமைந்தது. பிற்காலத்திலே சோழர் பாண்டியர் மீது படையெடுத்த தினால், பாண்டிய மன்னர்கள் இலங்கை மன்னர்களிடமிருந்து உதவிகள் கோரினார்கள். இப்படியான ஒரு வேண்டுகோளை நிறைவேற்றுதற்பொருட்டும் ஐந்தாம் காசியப்ப மன்னனுடைய உதவிப் படைகள் இந்தியாவுக்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டன. ஐந்தாம் காசியப்பவுக்குப் பின்னர் நான்காம் தப்புல (924-935) மன்னனானான். இவனுடைய காலத்திலும் பாண்டிய மன்னன் சோழருக்கு எதிராகப் போர் புரிவதற்கு உதவிப் படை கேட்டிருந்தான். ஆயின், அக்காலத்தில் இங்கே குழப்பங்கள் ஏற்பட்டமையினால் அந்த வேண்டுகோள் நிறைவேற்றப்பட வில்லை. சோழரால் தோற்கடிக்கப்பட்ட பாண்டிய மன்னன் பாண்டிய அரச குடும்பத்துக்குரிய பொருள்களை எடுத்துக் கொண்டு இலங்கை

க்கு வந்தான். இலங்கை மன்னனிடமிருந்து உதவி பெற முடியாது என்பதைக் கண்ட பாண்டியன் பொருள்களை இலங்கை மன்னனிடம் ஒப்படைத்துவிட்டு சேர நாட்டுக்குச் சென்றான்.

இந்தப் பொருள் இங்கே வைக்கப்பட்ட தனால், பிற்காலத்திலே சோழ நாட்டுக்கும் இலங்கைக்குமிடையிற் பிணக்கு உண்டானது நான்காம் உதய மன்னனுடைய காலத்திலே இந்த அரச சின்னங்களைப் பெற்றுக்கொள்வ தற்காக முதலாம் பரந்தகன் என்ற சோழ மன்னன் இலங்கை மீது படையடுத்தான் ஆபரணங்களைக் கொடுப்பதற்கு மறுத்த உதய மன்னன் றுகுணுரட்டைக்கு ஒடினான் பரந்தகனின் படையினர் அநுராதபுரம் உட்பட பல பிரதேசங்களைச் சூறையாடிக்கொண்டு இந்தியா திரும்பின என்று கூறப்படுகின்றது.

இதன்பின்னர், அநுராதபுரத்து அரசனான நான்காம் மிகிந்துவின் காலத்திலே இலங்கைக்கும் சோழ நாட்டுக்குமிடையிருந்த பகைமை மீண்டும் தலைகாட்டியது. சோழர் இலங்கை மீது மேற்கொண்ட படையெடுப்பினை முறியடித்த மிகிந்து மன்னன் அதற்குப் பழிவாங்கும் பொருட்டுத் தனது படையை அனுப்பித் தென் இந்தியாவை ஆக்கிரமித்தான் என்று கூறப்படுகின்றது.

தென் இந்தியாவுக்கும் இலங்கைக்கும் இடையில் இருந்த உறவுகளைப் பொறுத்தமட்டில் சோழ இராச்சியத்தின் பிரபல மன்னனாக இருந்த முதலாம் இராசராச மன்னனுடைய ஆட்சிக்காலம் (985-1018) அடுத்த முக்கியமான காலப் பகுதியாகும். இவனுடைய காலத்திலே தென் இந்தியா முழுவதும் சோழப் பேரரசுக்குச் சொந்தமாக இருந்தது. இக்காலத்திலே சோழர் அநுராத புரத்தின்மீது படையெடுத்தது, இலங்கையின் வட பகுதிகளைச் கைப்பற்றி அப்பகுதிகளைக் சோழப் பேரரசுடன் இணைத்துக்கொண்டார்கள். இந்தப் படையெடுப்பின்போது அநுராத புரத்து மன்னனான ஐந்தாம் மிகிந்து உண்ணாட்டுக் கலவரங்கள் காரணமாக றுகுணு ரட்டைக்குப் போயிருந்தான் என்று கூறப்படு

கின்றது. இராசராச மன்னனுடைய மகன் முதலாம் இராசேந்திரன் 1017 இல் மீண்டும் ஒரு படையை அனுப்பி மலய நாட்டு மலைப் பிரதேசங்களைக் கைப்பற்றிக்கொண்டுமன்னனைப் பிடிப்பதற்காக றுகுணு ரட்டையையும் ஆக்கிரமித்தான். இந்த ஆக்கிரமிப்பின்போது ஐந்தாம் மிகிந்து மன்னன் கைது செய்யப்பட்டுத் தென் இந்தியாவுக்கு கொண்டு செல்லப்பட்டான். 1029 இல் மிகிந்து மன்னன் இந்தியாவிலேயே இறந்தான். இங்ஙனம், இந்தப் படையெடுப்பின் மூலம் இலங்கையின் பல பகுதிகள் சோழப் பேரரசுக்கு உரித்தாயின. இப்பகுதிகள் சோழப் பேரரசின் ஒரு மாநிலமாக ஆட்சி செய்யப்பட்டன. பொலன்னறுவை ஆட்சி நிலையமாக இருந்தது. பதின்மூன்று நூற்றாண்டுகளாகத் தலைநகராக இருந்துவந்த அநுராதபுரம் இவ்வாறு கைவிடப்பட்டது. பொலன்னறுவை அடுத்த தலைநகரமாகத் திகழ்ந்தது.

செயற்பாடுகள்

1. (அ) இலங்கையிற் செல்வாக்குச் செலுத்திய நான்கு இந்திய இராச்சியங்களின் பெயர்களைக் கூறுக.
- (ஆ) இவற்றுள் இலங்கைக்கு மிக அண்மையில் இருந்த இராச்சியம் எது ?
2. (அ) தென் இந்திய கூலிப் படையினர் உதவியைக் கொண்டு இலங்கையில் அரசு உரிமை பெற்ற இரு மன்னர்களின் பெயர்களைக் கூறுக.
- (ஆ) இப்படியாகக் கூலிப் படையினர் கொண்டு வந்தமையினால் ஏற்பட்ட தீய விளைவுகள் யாவை ?
3. முதலாம் சேன மன்னன் காலத்திலே இலங்கை மீது படையெடுத்த அந்நிய மன்னன் யார் ? அவன் எந்த இராச்சியத்து மன்னன் ?
4. இரண்டாம் சேன மன்னன் பற்றிப் பத்து வரிகளைக் கொண்ட கட்டுரை ஒன்று வரைக.

5. (அ) பாண்டிய மன்னன் தனது அரச சின்னங்களை ஏன் இலங்கை மன்னிடம் ஒப்படைத்துவிட்டுச் சென்றான்.

(ஆ) இந்த அரச சின்னங்கள் பற்றிப் பிற்காலத்திலே பிணக்குகள் ஏன் உண்டாயின?

6. பின்வரும் மன்னர்கள் ஒவ்வொருவரையும் பற்றி மூன்று வரிகள் எழுதுக.

(அ) நான்காம் மகிந்து

(ஆ) முதலாம் இராசராச சோழன்

(இ) ஐந்தாம் மகிந்து

(ஈ) ஐந்தாம் இராசேந்திரன்

7. (அ) இலங்கையையும் இந்தியாவையும் காட்டும் படம் ஒன்று வரைக. (இந்தப் புத்தகத்தில் ஆம் பக்கத்திலுள்ள படத்தைப் பயன்படுத்தலாம்)

(ஆ) அந்தப் படத்திலே பின்வருவனவற்றைக் குறிக்க.

(i) சேர, சோழ, பாண்டி இராச்சியங்கள், இந்தியா

(ii) இலங்கை (iii) பாக்கு நீரிணை

(iv) மதுராபுரி (v) அநுராதபுரம்

(vi) பொலன்னறுவை

முதலாம் விஜயபாகு மன்னன் (1055 - 1110)

அநுராதபுர இராசதானி 1017 இல் எவ்வாறு சோழப் பேரரசின் ஆதிக்கத்துக்குட்பட்டது என ஏற்கனவே கற்றுள்ளீர்கள். அநுராதபுரத்தைச் சோழர் கைப்பற்றியதன் பின்னர், தமது தலைமைப் பாதுகாப்பு முகாமையும் நிருவாக நிலையத்தையும் அவர்கள் பொலன்னறுவையில் அமைத்துக்கொண்டனர். இராசரட்டையையும் நுகுணு ரட்டையையும் இணைக்கும் பாதையில் ஒரு முக்கியமான இடத்திற்கு பொலன்னறுவை இருப்பதே இதற்குரிய முக்கிய காரணமாகும். இன்னும் நுகுணையிலிருந்து சோழருக்கு எதிராக ஏற்படக்கூடிய தாக்குதல்களைத் தவிர்த்துக் கொள்வதற்கும் இன்னும் கைப்பற்றப்படாதிருந்த நுகுணையின் சில பகுதிகளை ஆக்கிரமிப்பதற்கும் பொலன்னறுவை மிகப் பொருத்தமான ஓர் இடமெனச் சோழர் கருதியமையும் இதற்குரிய ஒரு காரணமாக இருந்திருக்கலாம். மேலும் அந்நியர் படையெடுப்புக்களினாலும் உண்ணாட்டுக் கலவரங்களினாலும் அநுராதபுரம் நிரீழலமாக்கப்பட்டிருந்தமையும் பொலன்னறுவை இராசதானியாகத் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டமைக்குரிய ஒரு காரணமாக இருந்திருக்கலாம்.

ஐந்தாம் மிசிந்து மன்னன் கைதியாக இந்தியாவுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டு 1029 இல் அங்கே இறந்தான். அக்காலத்திலே இவங்கை முழுவதையும் சோழப் பேரரசின் ஓர் ஆள்புலமாக்குவதற்குச் சோழர் முயற்சித்துக்கொண்டு இருந்தனர். ஆயினும், நுகுணு ரட்டையை முற்றாக அவர்களால் கைப்பற்ற முடியவில்லை. ஐந்தாம் மிசிந்து மன்னனுடைய மரணம் பற்றிய செய்தி கிடைத்ததும் அவனுடைய புதல்வனான விக்ரமபாகுவைச் சிங்களத் தலைவர்கள் அரசபதவியில் ஆமர்த்தினார்கள். சோழருக்கு எதிராகப் போர் செய்வதற்குரிய ஆயத்தங்களைச் செய்து கொண்டிருந்த விக்ரமபாகு அதன் முடி

வைக் காண முன்னர் இறந்தான். இவன் இறந்த பின்னர் சோழருக்கு எதிரான போர்கள் பெரிதும் ஓய்ந்தன. அரச உரிமையுடைய இளவரசன் ஒருவன் இல்லாமையும் சிங்களப் படைத் தலைவர்களுக்கு கிடையே உண்டான கருத்துவேறுபாடுகளுமே இதற்குரிய காரணங்களாயின. இந்தக் காலத்திலிருந்து பல ஆண்டுகளாகப் புல அந்நியத் தலைவர்களும் உண்ணாட்டுத் தலைவர்களும் இலங்கையின் தென் பகுதிகளிலே முகாம்கள் அமைத்துச் சோழருக்கு எதிராகப் போர் புரிந்தனர். ஆயின் இந்தப் போர்கள் வெற்றியளிக்கவில்லை. நாட்டில் இப்படியான ஒரு தூர்ப்பாக்கியமான நிலைமை காணப்பட்ட காலத்திலேயே சோழருக்கு எதிரான போர்களுக்கு இளவரசன் கீர்த்தி தலைமை தாங்க முற்பட்டான்.

இளவரசன் கீர்த்தி அநுராதபுர அரசபரம்பரையின் ஒரு வழித்தோன்றல் என்று கூறப்படுகின்றது. மொக்கல்லான மன்னன் இவனுடைய தந்தை. தாயின் பெயர் லோகிகா. மொக்கல்லான மன்னனும் அரச குடும்பத்தினரும் சோழருக்குப் பயந்து அங்கும் இங்கும் ஒளித்திருந்த காலத்திலே புத்தராஜ அல்லது புதல்னா என்ற படைத்தளபதி ஒருவன் இவர்களுக்குப் பாதுகாப்பளித்தான். புத்தராஜவினதும் கீர்த்தி என்ற இன்னொரு படைத்தளபதியினதும் உதவியுடன் 1055 இல் இளவரசன் கீர்த்தி நுகுணுரட்டை மன்னனானான். அதன்பின்னர் இவன் மகா விஜயபாகு அல்லது முதலாம் விஜயபாகு என்று அழைக்கப்பட்டான்.

சோழரை இராச ரட்டையிலிருந்து துரத்தியமை

நுகுணு ரட்டைக்கு அரசனான பின்னர், சோழரைத் துரத்துவதற்கு வேண்டிய படைப்

பலத்தைத் திரட்டுவதிலே விஜயபாகு மன்னன் ஈடுபட்டான். சோழருக்கு எதிராகப் போர் புரிவதற்குரிய ஒழுங்குகளை விஜயபாகு இவ்வாறு மேற்கொண்டமை, அந்நியர் பிடியிலிருந்து நாட்டை விடுவிப்பதற்குச் சந்தர்ப்பம் பார்த்திருந்த பொது மக்களுக்குப் பெரும் உச்சாகத்தை ஊட்டியது. இப்படியாகத் தமக்குமாறாக நுகுணையில் உண்டான எதிர்ப்புப் பற்றி அறிந்துகொண்ட சோழர் அதனை அடக்கும்பொருட்டுத் திடீரென நுகுணைமீது படையெடுத்தார்கள். இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே மன்னன் நேருக்குநேர் எதிரிகளைச் சந்திக்காது தனது ஆட்சிப் பீடத்தை வேறு ஓர் இடத்துக்கு மாற்றி அதுவரை தனக்குக் கீழ் வளர்ந்து வந்த படைப்பலத்தை அழியவிடாது பாதுகாத்துக்கொண்டான்.

மேலும் தனது படையைப் பலப்படுத்திக் கொண்டு சோழர் ஆதிக்கத்திலிருந்த பகுதிகளைத் தாக்கிய விஜயபாகு மன்னன் பொலன்னறுவையைக் கைப்பற்றிக்கொண்டான். இந்த முதலாவது படையெடுப்பு வெற்றியளித்ததாயினும் அந்த வெற்றி நெடுங்காலம் நிலைத்திருக்கவில்லை. சோழருடைய படை தோற்கடிக்கப்பட்ட செய்தியை கேள்வியுற்ற சோழப் பேரரசன் பெரிய போர்ப்படை ஒன்றினை அனுப்பி வைத்தான். அப்படையினால் விஜயபாகு மன்னனுடைய படைகள் துரத்தப்பட்டன. சோழர், மன்னனைப் பின் தொடர்ந்து சென்று அவனைப் பிடிப்பதற்கு முயன்றார்கள். ஆயின், கேகாலை மாவட்டத்து வாகிரிகலை என்ற பாதுகாப்பான இடத்திலே மன்னன் முகாம் அமைத்து அங்கே இருந்தான்.

விஜயபாகு மன்னனைப் பிடிப்பதற்குத் தவறிய சோழர் நுகுணையை ஆக்கிரமித்து நில புலன்களை நாசஞ் செய்து விட்டுப் பொலன்னறுவைக்குத் திரும்பினார்கள். அதன் பின்னர், விஜயபாகு மன்னன், நுகுணை ரட்டையில், மீண்டும் தமது ஆதிக்கத்தை நிலைநாட்டிச் சோழருக்கு எதிராகப் போர்புரிவதற்குரிய ஒழுங்குகளைச் செய்து கொண்டு இராசரட்டை மீது படையெடுத்தான். இந்த

இரண்டாவது படையெடுப்பு நன்கு திட்டமிடப்பட்டிருந்தது. இந்த படையெடுப்பின் போது, நுகுணை ரட்டையிலிருந்து இராசரட்டை செல்லக்கூடியதாக இருந்த முன்று பிரதான பாதைகள் வழியே படைகள் அனுப்பப்பட்டன. இவற்றுள் ஒரு பாதை மேற்குக் கரையோரமாகவும், இன்னொரு பாதை கிழக்குக் கரையோரமாகவும், மூன்றாவது பாதை மலை நாட்டுக்கூடாகவும் இருந்தன. சோழரைத் துரத்துவதற்கும் அவர்களுக்குத் தென் இந்தியாவிலிருந்து கிடைக்கும் உதவியைத் தடுப்பதற்கு மென்றே படைகள் இவ்வாறு அனுப்பி வைக்கப்பட்டன. விஜயபாகு மன்னன் கையாண்ட இந்த உபாயம் பயனளித்தது. பொலன்னறுவை உட்பட இராசரட்டை பகுதிகளைச் சோழப் பேரரசின் பிடியிலிருந்து விடுவித்த மன்னன் 1070 இல் இலங்கையின் பேரரசனாக முடிசூட்டப்பட்டான். இவனுடைய முடிசூட்டு விழா இவனுடைய மூதாதையரின் இராசதானியான அநுராதபுரத்திலே நடைபெற்றது. ஆயினும், பொலன்னறுவையையே இவன் தனது ஆட்சிப்பீடமாகத் தெரிவு செய்தான். எனவே, முதலாம் விஜயபாகு பொலன்னறுவை யுகத்தை ஆரம்பித்து வைத்த மன்னன் என்ற பெருமைக்கு உரியவனாவான்.

முதலாம் விஜயபாகு ஆற்றிய சேவைகள்

ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு மேல் நாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளிலே காணப்பட்ட அந்நியரின் ஆதிக்கத்திலிருந்து நாட்டை மீட்டு இலங்கை முழுவதையும் ஒன்றுபடுத்திய மையே விஜயபாகு மன்னன் ஆற்றிய மிகச் சிறந்த சேவையாகும். இக்காலம் முழுவதும் நாட்டின் நிருவாகம் சீரழிந்த நிலையில் இருந்தது. எனவே அதனை மீண்டும் கட்டியெழுப்பும் பணியில் விஜயபாகு மன்னன் ஈடுபட்டான்.

நாட்டிலே அரசியல் உறுதிப்பாட்டினை நிலைநாட்டிய பின்னர், பொருளாதார ரீதியிலும் நாட்டைக் கட்டியெழுப்புவதற்கு மன்னன் நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டான். பல்வேறு காரணங்களினால் சிதைவுற்றிருந்த

இராச ரட்டை நீர்ப்பாசன முறையைப் புனரமைப்பதிலேயே மன்னன் அதிக ஈடுபாடு கொண்டான். அதன் விளைவாகச் சிறிய பெரிய குளங்கள் பலவற்றையும் பல கால்வாய்களையும் இம்மன்னன் புனரமைப்புச் செய்தான் என்று கூறப்படுகின்றது.

மேலும் இக்காலத்திலே சீரழிந்திருந்த பௌத்த சாசனத்தை மேம்படுத்துவதற்குரிய நடவடிக்கைகளையும் இம்மன்னன் மேற்கொண்டான். இவன் நாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளிலே பாழடைந்திருந்த பல விகாரைகளைத்திருத்துவித்தான். இவன் பேமாவுக்கு ஒரு தூதுக் குழுவினை அனுப்பி அங்கிருந்து புத்த பிக்குகளை வரவழைத்து உபசம்பதா (ஒரு புத்த சமயக் குருவத்துச் சடங்கு) எனும் விழாவினை மீண்டும் இங்கு நடத்திப் புத்த சமய வளர்ச்சிக்குப் பெரிதும் பாடுபட்டான்.

விஜயபாகு மன்னனுடைய வெளிநாட்டுக் கொள்கையும் முக்கியமானதாகும். அநுராத புரத்துக் காலத்தின் இறுதிப் பகுதியைச் சேர்ந்த மன்னர்களைப் போலவே இம்மன்னனும் சோழருக்கு எதிரான கொள்கையைக் கடைப்பிடித்தான். எனவே சோழருடைய எதிரிகளான பாண்டியருடன் தொடர்புகளை ஏற்படுத்திக்கொண்ட இம்மன்னன் தனது சகோதரி மித்தா என்பவனைப் பாண்டிய இளவரசன் ஒருவனுக்கு மணஞ்செய்து வைத்தான். இந்தியாவில் கவிங்க தேசச் சூடனும் உறவுகளை ஏற்படுத்திக்கொண்ட இம்மன்னன் திலோகசுந்தரி என்ற கவிங்க நாட்டு இளவரசியை இங்கு வரவழைத்துத் தனது இரண்டாவது இராணியாக்கிக் கொண்டான். தென் இந்தியாவிற்கு சோழருக்கு எதிரான இராச்சியங்களுடன் தொடர்புகளை ஏற்படுத்திக்கொள்வதே இம்மன்னனுடைய வெளி நாட்டுக்கொள்கையின் முக்கிய அம்சமாக இருந்த தென்பது இதிலிருந்து தெளிவாகும். இப்படியான ஒரு கொள்கையைக் கடைப்பிடிப்பதன் மூலம் எதிர்காலத்திலேனும் சோழர் இலங்கையைத் தாக்க முயன்றால் சோழருக்கு எதிரான தென்இந்திய இராச்சியங்களிலிருந்து உதவிகள் பெறலாம் என மன்னன் நம்பியிருக்கக் கூடும். மேலும் பேமா, கம்புச்சியா போன்ற தென்

கிழக்கு ஆசிய நாடுகளுடன் இம்மன்னன் சமய, பொருளாதார உறவுகளை வளர்த்து வந்தான்.

இளம் வயதிலிருந்து பெரும் துன்பங்கள் மத்தியில் வளர்ந்து அந்நியர் ஆதிக்கத்திலிருந்து நாட்டை விடுவித்து, நாட்டின் அரசியல், பொருளாதாரம், சமயம் முதலிய சகல துறைகளுக்கும் புத்துயிரளித்தான் என்பதால் விஜயபாகு மன்னன், இந்நாட்டை ஆட்சி செய்த சிறந்த மன்னனாகக் கருதப்படுகின்றான். இதனாலேயே இவன் மகா விஜயபாகு என்றும் அழைக்கப்படுகிறான்.

செயற்பாடுகள்

- (1) எந்த ஆண்டிலே அநுராதபுர இராச தானியைச் சோழர் தமது பேரரசின் ஆள்புலமாக்கினார்கள் ?
- (2) அநுராதபுரத்துக்குப் பதிலாகப் பொலன் னறுவையைச் சோழர் தமது நிர்வாகத்தின் நிலையமாகக் கொண்டதற்குரிய மூன்று காரணங்கள் கூறு.
- (3) விகிரமபாகு மன்னனுக்குப் பின்னர் சோழருக்கு எதிரான போர்கள் ஓய்ந்தமைக்குரிய காரணங்கள் யாவை?
- (4) இளவரசன் கீர்த்தியினுடைய பெற்றார் யார் ? இவன் பிற்காலத்தில் எவ்வாறு அழைக்கப்பட்டான் ?
- (5) "சோழர் நுகுணையை ஆக்கிரமித்தபோது விஜயபாகு மன்னன் அவர்களை எதிர்க்காது வேறு ஓர் இடத்துக்குச் சென்றான். இது அவன் பயந்தவன் என்பதை எடுத்துக் காட்டுகின்றது" இக்கூற்றுச் சரியா ? உமது விடைக்குக் காரணங் கூறுக.
- (6) விஜயபாகு மன்னன் சோழரைத் துரத்தி விட்டு எந்த ஆண்டிலே இலங்கையின் பேரரசனானான் ?

(7) விஜயபாகு மன்னன் பொலன்னறுவையைச் சோழரிடமிருந்து முதலிலே கைப்பற்றினான் ஆயினும் அவன் பின்வாங்கவேண்டி நேர்ந்தது. இதற்குரிய காரணம் என்ன ?

(8) விஜயபாகு மன்னனுடைய இரண்டாவது படையெடுப்பு வெற்றியளித்தமைக்குரிய காரணங்கள் இரண்டு கூறுக.

(9) பொலன்னறுவை யுகத்தின் ஆரம்ப மன்னன் யார் ?

(10) விஜயபாகு மன்னன் அரசியல், பொருளாதாரத் துறைகளிற் போலவே சமயத்துறையிலும் நாட்டுக்குப் பல சேவைகள் புரிந்தான். இவற்றுள் நீர் விரும்பிய துறையைத் தெரிந்துதெடுத்து மன்னன் ஆற்றிய சேவைகளை விவரிக்க.

(11) விஜயபாகு மன்னனுடைய வெளிநாட்டுக் கொள்கையின் சிறப்பான அமிசம் யாது?

(12) விஜயபாகு மிகவுஞ் சிறந்த ஒரு மன்னன். இதனை நிரூபிப்பதற்குரிய காரணங்கள் கூறுக.

மகா பராக்கிரமபாகு அல்லது முதலாம் பராக்கிரமபாகு மன்னன் (1153 - 1186)

முதலாம் பராக்கிரமபாகு சிறந்த இலங்கை மன்னருள் ஒருவனாக மதிக்கப்படுகின்றான். இதனாலேயே இவன் மகா பராக்கிரமபாகு என்றும் அழைக்கப்படுகின்றான். பொலன்னறுவையின் பொத்குல் விகாரைக்கு அண்மையிலுள்ள கற்சிலையின் ஒளிப்படம் ஒன்று இங்கே காணப்படுகின்றது.

சௌபாக்கியத்தின் சின்னமாகக் கருதப்படும் இந்தச் சிலை மகா பராக்கிரமபாகுவின் சிலை எனக் கருதப்படுகின்றது. இவன் அரசனாவதற்கு முன்னர் நாடு இருந்த நிலைமை பற்றிச் சற்றுச் சிந்திப்போம்.

**முதலாம் விஜயபாகு மன்னனுக்குப் பின்னர்
நாட்டின் அரசியல் நிலைமை**

முதலாம் விஜயபாகு மன்னனால் உருவாக்கப்பட்ட அரசியல் ஒற்றுமைப்பாடு அவனுடைய மரணத்தின் பின்னர் அற்றுப்போனதாகத் தோன்றுகின்றது. அரசாங்கத்தில் முக்கியமான பதவிகளை வழங்குவது சம்பந்தமாக அரசு குடும்பத்து உறுப்பினர்கள் மத்தியில் உண்டான கருத்துவேறுபாடுகளே இதற்குக் காரணமானது. விஜயபாகு மன்னனுக்குப் பின்னர், அக்காலத்தில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட வழக்கத்தின்படி அவனுடைய சகோதரனான இளவரசன் ஜயபாகுவுக்கே இராச்சியம் உரித்தாகியது. இந்த வழக்கத்தின்படி யுவராசன் என்ற பதவி விஜயபாகு மன்னனுடைய புதல்வன் இளவரசன் விகிரமபாகுவுக்கே உரியதாக இருந்தது. ஆயின், இவனுடைய உரிமை

உரு 10.1. பொத்குல் விகாரைக்கு அண்மையிலுள்ள சிலை மகா பராக்கிரமபாகு மன்னன்

யைப் பொருட்படுத்தாது. விஜயபாகு மன்னனுடைய சகோதரியான இளவரசி மித்த என்பவளுடைய மூத்தமகன் மானாபரண என்பவனுக்கே யுவராச பதவி வழங்கப்பட்டது. இதனால் கோபம் கொண்ட இளவரசன் விக்ரமபாகு, ஜயபாகு உட்பட்ட குழுவினரைத் துரத்திவிட்டு பொலன்னறுவை இராச்சியத்தைக் கைப்பற்றினான்.

இந்த நிகழ்ச்சி காரணமாக நாட்டிலே நெடுங்காலம் அரசியற் குழப்பங்கள் உண்டாயின. விக்ரமபாகுமன்னனுடைய-ஆதிக்கத்தை ஏற்றுக்கொள்ளாத ஜயபாகு, மித்த, மானாபரண ஆகியோர் நோஹண, மலய பிரதேசம், தென்பகுதி ஆகியவற்றைக் கைப்பற்றி அப்பகுதிகளைத் தம்முள் பிரித்து ஆட்சி செய்தனர். இக்காலம் முதல் 1153 இல் பராக்கிரமபாகுபொலன்னறுவையின் அரசனாகும்வரை இலங்கை பல சிறிய இராச்சியங்களாகப் பிரிந்திருந்தது. இந்த இராச்சியங்களை ஆட்சி செய்தவர்களுக்கிடையிலே காலத்துக்குக் காலம் போர்கள் உண்டானமையினால் நிருவாக முறை முற்றாகச் சீர்குலைந்திருந்தது. வரலாற்றுக் கதைகளின்படி இந்தக் காலத்தில் நாட்டிலே அரசாட்சி நடைபெறவில்லை. தீவைத்தல், விகாரைகளை உடைத்துப் பொருள்களைச் சூறையாடுத்தல், விவசாய வேலைகள் தடைப்படுத்தல் போன்ற துர்ப்பாக்கியமான நிலையில் நாடு இருந்தது.

மாயா ரட்டையை ஆட்சி செய்த மானாபரண என்பவனே பராக்கிரமபாகுவினுடைய தந்தை. முதலாம் விஜயபாகு மன்னனுடைய மகன் இரத்தினாவளி எனப்பட்டவளே இவனுடைய தாய். இவன் சிறுவயதிலே தந்தையை இழந்தான். எனவே இளம் வயதில் இவன், நுகுணையைப் பாலனஞ் செய்த சிறி வல்லப என்பவனிடத்திலும், பின்னர் மாயா ரட்டையை ஆட்சி செய்த கீர்த்தி ஸ்ரீ மேக என்பவனிடத்திலும் வாழ்ந்து வந்தான். இவர்கள் இருவரும் இவனுடைய சிறிய தகப்பன்மார்.

கீர்த்தி ஸ்ரீ மேகவின் பராமரிப்பில் இருந்த காலத்திலே இவன் மொழி, இலக்கியம்,

மதம், அரசியல், நாடகக்கலை, சங்கீதம் போன்ற பாடங்களையும் போர்க்கலையையும் பயின்றான் என்று வரலாற்றுக் கதைகள் கூறுகின்றன. நாட்டின் பேரரசனாவதற்கு வேண்டிய சகல துறைகளையும் இக்காலத்திலே இவன் கற்றான் எனக் கூறப்படுகின்றது. கீர்த்தி ஸ்ரீ மேகவுக்குப் பிள்ளைகள் இல்லாமையினால் பெறாமகனான பராக்கிரமபாகுவிடத்தில் அவன் பேரன்பு கொண்டிருந்தான்.

காளைப் பருவத்திலிருந்தே பராக்கிரமபாகு தான் என்றோ ஒருநாள் பேரரசனாகி, அரசியற் குழப்பங்களை நாட்டிலே ஒழித்துக் கட்டி, நாட்டை கட்டியெழுப்ப வேண்டுமெனும் குறிக்கோளுடன் வாழ்ந்து வந்தான். இதனாற் சிற்சில சந்தர்ப்பங்களிலே இவனுக்கும் சிறிய தகப்பனாருக்குமிடையில் கருத்து வேறுபாடுகளும் உண்டாயின. ஒருமுறை இவன் சிறிய தகப்பனுடைய புத்திமதியைப் பொருட்படுத்தாது அப்போது ராச ரட்டையை ஆட்சி செய்த விக்ரமபாகுவின் மகன் கஜபாகுவிடம் சென்று சிறிது காலம் அவனுடன் வாழ்ந்து வந்தான். பராக்கிரமபாகு தான் மேற்கொள்ளுவதற்கு எதிர்பார்த்த போர்களிலே பயன்படக்கூடும் எனக் கருதிய ராசரட்டை பற்றி அறிந்து கொள்வதற்கும் கஜபாகு அரசனின் துன்பதியுடன் நட்பை ஏற்படுத்திக் கொள்வதற்குமே இவ்வாறு செய்தான்.

பராக்கிரமபாகு இப்படியாக ராசரட்டையில் வாழ்ந்து வந்த காலத்திலே கஜபாகு மன்னனுக்கு இவனைப்பற்றி ஐயமுண்டானது. அதனை அறிந்துகொண்ட பராக்கிரமபாகு மீண்டும் மாயா ரட்டைக்குச் சென்றான். இவனை ஏற்றுக்கொள்ளுவதற்கு சிறிய தகப்பன் முதலிலே விரும்பவில்லை. ஆயினும் இவனுடைய தாய் இரத்தினாவளி செய்த வேண்டுகோளுக்கிணங்கிப் பின்னர் ஏற்றுக் கொண்டான். சிறிது காலத்தின் பின்னர் கீர்த்தி ஸ்ரீ மேக இறந்தான். அதனால் பராக்கிரமபாகு மாயா ரட்டைக்கு அரசனானான்.

மாயா ரட்டை மன்னன் என்ற முறையிலே இவன் பெரும் சேவை செய்தான். நாட்டின்

எல்லைகளைப் பாதுகாக்கும் வேலைகளை மேற் கொண்ட பின்னர் பெரும் நிருவாகத் திட்டம் ஒன்றை வகுத்தான். இந்த நிருவாகத் திட்டத்தின்படி, அமைச்சர் பதவிகள் உட்பட உயர்ந்த பதவிகள் எப்பொழுதும் திறமையின் அடிப்படையிலேயே வழங்கப்பட்டன. மாயா ரட்டையின் புதிய தலைநகரமாகத் தற்போதைய ஹெற்றிப்பொலவுக்கு அண்மையிலுள்ள பண் டுவஸ்நுவரநகரம் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டு அபிவிருத்தி செய்யப்பட்டது. மாயா ரட்டையின் பொருளாதார வளத்தை அபிவிருத்தி செய்து அதனை ஒரு சிறந்த இராசதானியாகத் திகழ்ச்செய்வதிலேயே மன்னன் அதிக கவனஞ் செலுத்தினான். இதற்குரிய ஒரு நடைமுறையாக, இவன் பழைய குளங்கள், அணைக்கட்டுகள் ஆகியவற்றைத் திருத்தினான். அத்துடன் புதிய குளங்கள், கால்வாய்கள், அணைக்கட்டுகள் ஆகியவற்றையும் அமைப்பித்தான். பராக்கிரமபுர என இவன் பெயரிட்ட பண்டுவஸ் நுவரைக்கு அண்மையில் இருந்த பாழடைந்த குளத்தைப் பெருப்பித்து அதற்குப் பராக்கிரம சமுத்திரமெனப் பெயரிட்டான். இவன் இலங்கையின் பேரரசனான பின்னர், பொலன்னறுவைக்கு அண்மையில் அமைத்த பராக்கிரம சமுத்திரத்துக்கு இதுவே முன்மாதிரியாக இருந்ததெனலாம். வானிலிருந்து விழுகின்ற ஒருதுளி நீரையேனும் மனிதனுக்குப் பயன்படாது கடலைச் சென்றடைய விடமாட்டோம் என்ற பிரபல கூற்றை இந்தக் காலத்திலேயே இவன் கூறினான். இந்தக் குறிக்கோளை மேற்கொண்டிருந்த இம்மன்னன் ததுறு ஓயவுக்குக் குறுக்கேபுன்று இடங்களில் அணைகள் கட்டிக் கால்வாய்கள் மூலம் விவசாயப் பகுதிகளுக்கு நீர் வழங்கி விவசாயத்தை அபிவிருத்தி செய்தான். பராக்கிரமபாகு ஆற்றிய சிறந்த சேவைகளுள் ஒன்று, களுகங்கைக்கும் பெந்தர கங்கைக்கும் இடைப்பட்ட பஸ்துன் கோறளையை அபிவிருத்தி செய்தமையாகும். இந்தப் பகுதி பாழ்நிலமாக இருந்தது. கால்வாய்களை வெட்டி அந்தப் பாழ்நிலப் பகுதிக்கு நீர் பாய்ந்து செல்வதற்கு வழிவகுத்து அந்தப் பகுதியிலும் போதிய விவசாய அபிவிருத்தியை ஏற்படுத்தினான். பொருளாதார விருத்திக்குரிய மற்றுமொரு வழியாக உண்ணாட்டு, வெளிநாட்டு வர்த்தகங்களை இவன்

அபிவிருத்தி செய்தான். இதற்காக மேற்குக் கரையோரத்துச் சிலாபம் கல்பிட்டி போன்ற துறைமுகங்களை அபிவிருத்தி செய்தான். இப்படியாக நிருவாக ஒழுங்கினையும் பொருளாதார வளத்தையும் ஏற்படுத்திக் கொண்டு பராக்கிரமபாகு, நாட்டின் பேரரசனாக வேண்டுமென்ற தனது முக்கிய குறிக்கோளை அடைவதற்குரிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டான்.

இதற்காக இவன் முதலிலே மலையரட்டையை அல்லது மலையகத்தைக் கைப்பற்றினான். அதன் பின்னர் இராச ரட்டையைக் கைப்பற்றும் பொருட்டுப் பல போர்கள் புரிந்தான். இறுதியில் இராச ரட்டை மன்னன் கஜபாகுவைத் தோற்கடித்து அவனை ஒரு சிறைக் கைதியாகப் பிடித்துக் கொண்டு பொலன்னறுவையைத் வசமாக்கினான். இக்காலத்திலே, பராக்கிரமபாகுவின் உடன் பிறவாத சகோதரனான மானாபரண என்ற இளவரசன் றுகுணு ரட்டையை ஆட்சி செய்து கொண்டு இருந்தான். கஜபாகு மன்னனுடைய வேண்டுகோளின் பேரில் ஒரு சேனையுடன் பொலன்னறுவைக்குச் சென்ற மானாபரண பராக்கிரமபாகுவைப் போரிலே வென்று கஜபாகு மன்னனைச் சிறைமீட்டான். ஆயின், நாட்டின் பேரரசன் ஆகவேண்டுமென்ற எண்ணத்தை மானாபரணவும் கொண்டிருந்தான் என்றபடியினால், இவன் கஜபாகுவைத் தனது சிறைக் கைதியாக வைத்துக்கொண்டு தான் விரும்பியவாறு நடந்துகொண்டான். இதனால் திக்கற்ற நிலையில் இருந்த கஜபாகு மன்னன், பராக்கிரமபாகுவின் உதவியை நாடினான். பராக்கிரமபாகு ஒரு சேனையுடன் சென்று மானாபரணனைப் பொலன்னறுவையிலிருந்து துரத்தினான். இந்தவேளையில் சிறையிலிருந்து தப்பி ஓடிய கஜபாகு மன்னன் ஒரு சேனையைத் திரட்டிக்கொண்டு பராக்கிரமபாகுவுக்கு எதிராகப் போர் புரிவதற்குச் சென்றான். இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே புத்த பிக்குகளினுடைய தலைமீட்டினால் மன்னர்கள் இருவரும் சமாதானம் செய்து கொண்டனர். இவர்கள் இருவரில் முன்னர் இறக்கிறவருடைய இராசசியம் மற்றவருக்குச் சேர வேண்டும் என்பதே இந்த ஒப்பந்தத்தின் முக்கியமான நிபந்தனையாகும்.

ஒப்பந்தஞ் செய்யப்பட்டுச் சிறிது காலத்துக்குள் கஜபாகு மன்னன் இறந்தான். எனவே பராக்கிரமபாகு பொலன்னறுவைக்கும் அரசனானான். இந்த வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒப்பந்தம் எழுதப்பட்ட கல்வெட்டு குருணாகல் - தம்புளை வீதியில் மல்சிறிபுர எனும் இடத்துக்கு அண்மையிலுள்ள சங்கமு என்ற விகாரையிற் கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளது.

இவ்வாறு பராக்கிரமபாகு மாயா ரட்டையும், இராச ரட்டையும் உட்பட்ட பெரிய ஒருபகுதிக்கு மன்னனாக இருந்தானாயினும், நுகுணு ரட்டை இன்னும் இவனுடைய உடன் பிறவாத சகோதரனான மானாபரணவின் ஆட்சியில் இருந்தது. கஜபாகு மன்னனுடைய மரணம் பற்றி அறிந்துகொண்டதும் மானாபரணனும் பொலன்னறுவையைக் கைப்பற்றுவதற்குச் சென்றான். ஆயின் இவன் பராக்கிரமபாகுவினால் தோற்கடிக்கப்பட்டான். இதற்குச் சிறிது காலத்தின் பின்னர் மானாபரண இறந்தான். ஆயின் இவனுடைய அமைச்சர்கள் இவனுடைய தாயாகிய சுகலாதேவியின் தலைமையின் கீழ் பராக்கிரமபாகுவுக்கு எதிராக ஒரு பெரும் படையைத் திரட்டினார்கள். இந்தப் படையைத் தாக்கி சுகலாதேவியையும் ஏனையோரையும் தோற்கடித்து நுகுணு ரட்டையைப் பராக்கிரமபாகு கைப்பற்றினான். அக்காலத்திலே இலங்கையின் ஆட்சி உரிமையின் சின்னமாகக் கருதப்பட்ட தந்ததாதுவும் புத்தருடைய பிச்சைப் பாத்திரமும் பொலன்னறுவையில் குழப்பம் ஏற்பட்ட வேளையில் நுகுணுக்குக் கொண்டு செல்லப்பட்டன. அவை இதுவரை நுகுணு ரட்டையிலேயே இருந்தன. சுகலாதேவியைத் தோற்கடித்து அச்சின்னங்களைப் பெற்றுக் கொண்ட பராக்கிரமபாகு சி. பி. 1153 இல் இலங்கையின் பேரரசனாக முடி சூடப்பட்டான்.

இம்மன்னன் மாயா ரட்டையை ஆட்சி செய்தபோது பெற்றுக்கொண்ட அனுபவத்தின் அடிப்படையிலே நாடு முழுவதற்குமுரிய நிருவாக அமைப்பை வகுத்தான். அதுவரை காலமும் குறைச் சுதந்திர பிராந்திய இராச்சியங்களாக இருந்த மாயா, நுகுணு,

மலயரட்டைகள் போன்ற பகுதிகளை தலைநகரிலிருந்து நேரடியாக நிருவாகஞ் செய்வதற்குரிய நடவடிக்கைகளை மன்னன் மேற்கொண்டான். எமது நாட்டின் அரசியல் வரலாற்றிலே, நன்கு மையப்படுத்தப்பட்ட, திட்டப்படியான நிருவாக அமைப்பு ஒன்று இம்மன்னனாலேயே வகுக்கப்பட்டதென ஆய்வாளர் கூறுகின்றனர்.

பராக்கிரமபாகுவின் வெளிநாட்டு உறவுகள்

இலங்கையின் பேரரசனாகிச் சில ஆண்டுகளின் பின்னர் பேமாவுடனும் தென் இந்தியாவின் பாண்டிய நாட்டுடனும் போர் புரிய வேண்டிய சூழ்நிலை இம்மன்னனுக்கு உண்டானது. தேரவாத புத்த சமயம் காரணமாகப் பேமாவுக்கும் இலங்கைக்குமிடையில் நீண்ட காலமாக நெருங்கிய உறவு இருந்து வந்தது. ஆயின், பேமாவின் அலவுங் சித்து என்ற மன்னன் இந்த நெருங்கிய நட்பைப் பொருட்படுத்தாது இருநாடுகளுக்கு மிடையிலிருந்த வர்த்தகக் கொடுக்கல்வாங்கல்களுக்குக் குந்தகம் விளைவித்தமையினால் ஒரு கசப்பு உண்டானது. யானைகளைக் கொள்வனவு செய்வதற்குப் பேமா சென்ற சிங்கள வர்த்தகர்களிடமிருந்து பணத்தையும் அவர்கள் கொள்வனவு செய்த யானைகளையும் பறித்துக் கொண்டு அவர்களை தொல்லைப்படுத்தித் திருப்பி அனுப்பியமையே இதற்கு மூல காரணமானது. அக்காலத்திலே கம்பூச்சியா, லாவோஸ் போன்ற நாடுகளும் தேரவாத புத்தசமயம் காரணமாக இலங்கையுடன் நெருங்கிய நட்புக்கொண்டிருந்தன. கம்பூச்சியாவுக்குப் பிரயாணஞ் செய்த சிங்கள அரசருமாரி ஒருத்தியும் அவளுடைய கூட்டத்தினரும் பேமா ஊடாகச் சென்று கொண்டிருக்கையில் எவ்வித காரணமுமின்றி அவர்கள் கைது செய்யப்பட்டமை போருக்குரிய மற்றுமொரு காரணமானது. இந்த இரண்டு நிகழ்ச்சிகளும் இலங்கையின் கௌரவத்துக்குப் பங்கம் விளைவித்தன என்று கருதிய மன்னன் பேமாவை ஆக்கிரமிக்கும் பொருட்டு, 1164 இல் கித்தநகரகிரி என்ற சேனாதிபதியின்

தலைமையில் ஒரு கடற்படையை அனுப்பினான். இந்தப் போரிலே இலங்கைப் படை வெற்றியீட்டியது. ஆயினும் இரு நாடுகளையுஞ் சேர்ந்த பிக்குகளின் தலைமீட்டினால் இருநாடுகளுக்கும்மிடையில் மீண்டும் நட்பு உண்டானது.

தென் இந்தியாவின் பாண்டிய நாடும் இலங்கையுடன் நீண்ட கால நட்புக் கொண்டிருந்த ஓர் இராச்சியமாகும். பராக்கிரம பாண்டியன் என்றவன் இதனை ஆட்சி செய்த காலத்திலே குலசேகரன் என்ற சிற்றரசன் ஒருவன் இவனுக்கு எதிராகப் போர் தொடுத்தான். அப்போது பராக்கிரம பாண்டியன் இலங்கையின் பராக்கிரமபாகு மன்னனிடம் உதவி கோரினான். பராக்கிரமபாகு உதவி கொடுப்பதற்குச் சித்தமானான். சிறந்த சேனாதிபதிகள் சிலரின் தலைமையில் பல கப்பல்களிலே படைகளை அனுப்புவதற்கு மன்னன் ஆயத்தமானான். ஆயின் இந்தப் படைகள் புறப்படுவதற்குமுன்னர், குலசேகரன் சோழருடைய உதவியைப் பெற்று மதுராபுரியைக் கைப்பற்றிக்கொண்டு பராக்கிரம பாண்டியனைக் கொன்றான். ஆயின் இதனால் தயங்காத பராக்கிரமபாகு தனது படையை அனுப்பி குலசேகரனைச் சிங்காசனத்திலிருந்து தூரத்திலிட்டுப்பராக்கிரம பாண்டியனுடைய மகன் வீர பாண்டியனை பாண்டிய நாட்டு மன்னனாக்கினான். ஆயின் சோழருடைய உதவியைப் பெற்ற குலசேகரன் பக்கமும் பலம்வாய்ந்ததாக இருந்தமையினால் தென் இந்தியாவிலே நடந்த இப்போர் 12 ஆண்டுகள் நீடித்தது. பராக்கிரமபாகு மன்னன் 1186 இல் இறந்த காலத்திலும் இப்போர் முடிவடையவில்லை.

பராக்கிரமபாகுவின் சேவைகள்

அரை நூற்றாண்டு காலம் அரசியல் குழப்பங்கள் நிறைந்த பல கூறுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டிருந்த இலங்கையை ஒரு குடையின் கீழ்க் கொண்டுவந்து சிறந்தமத்திய ஆட்சி முறை ஒன்றைப் பராக்கிரமபாகு மன்னன் வகுத்தானென ஏற்கனவே கற்றுள்ளோம். இவனுடைய காலத்திலே வெளிநாடுகளிலுமே

கைவரிசையைக் காட்டக்கூடிய வல்லமை படைத்தபோர்ப்படை ஒன்றை எழுந்தாட்டியே கட்டியெழுப்புவதற்குரிய அத்திவாரம் இம்மன்னனாலேயே இடப்பட்டது. இவன் மாயா ரட்டை மன்னனாக இருந்த காலத்திலுமே நாட்டின் பொருளாதார வளத்தை கட்டியெழுப்புவதற்கு முயன்றான் என்பதை நாம் அறிவோம். நாட்டின் பேரரசனான பின்னர் சிறந்த அபிவிருத்தித் திட்டங்களை வகுத்து அவற்றின்படி நீர்ப்பாசனத்தொழிலை விருத்தி செய்து பொருளாதார வளத்தைப் பெருக்குவதற்கு இவன் பாடுபட்டான். நீர்ப்பாசன அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் ஓர் அங்கமாக மன்னன், குளங்கள், கால்வாய்கள், அணைக்கட்டுகள் ஆகியவற்றை அமைப்பித்தான். அத்துடன் பழைய குளங்கள் கால்வாய்களையும் திருத்துவித்தான். இவன் புதிதாக அமைப்பித்த அல்லது திருத்துவித்த பெரிய குளங்களும் அணைக்கட்டுகளும் நூற்றுக்கணக்காகும். கால்வாய்களும் சிறு குளங்களும் ஆயிரக்கணக்காகும். பொலன்னறுவையிலுள்ள பராக்கிரம சமுத்திரம் இவனால் கட்டுவிக்கப்பட்ட மிகப்பெரிய குளமாகும். இது அப்போது இருந்த இரண்டு பெரிய குளங்களை ஒன்று சேர்த்துக் கட்டப்பட்டது. மேலும், அலகர கால்வாயைப் பெருப்பித்து அதன் மூலம் மின்னேரியா போன்ற குளங்களுக்கு நீரைக் கொண்டு சென்று இராசரட்டைப் பகுதியிலே பெரும் விவசாய அபிவிருத்தியை, இவன் ஏற்படுத்தினான். பல நூற்றாண்டுகளாக வளர்ந்து வந்த இந்நாட்டு நீர்ப்பாசன முறை இவனுடைய காலத்திலேயே உச்சக்கட்டத்தை அடைந்தது.

புத்த சமயத்தின் மேம்பாட்டின் பொருட்டு மகா பராக்கிரமபாகு அளப்பரிய சேவை புரிந்தான். அநுராதபுர யுகத்தின் ஆரம்பத்திலிருந்தே இங்கு காணப்பட்ட நிக்ஷாய (புத்தசமயப் பிரிவு) வேறுபாடுகளை இல்லாமற் செய்து பெளத்த சங்கத்திலே ஒற்றுமையை ஏற்படுத்துவதற்குரிய நடவடிக்கைகளை இவன் மேற்கொண்டான். அவ்வாறே இம்மன்னனுடைய வேண்டுகோளின்படி அக்காலத்திலிருந்த நாயக்க தேரர்கள் ஒன்று சேர்ந்து ஒழுக்கக் கட்டுப்பாட்டுக் கோவை ஒன்றை வகுத்தார்கள்.

அதனைக் கல்வெட்டாக வரைவதற்குரிய ஒழுங்குகளை மன்னன் செய்துகொடுத்தான். இக்கல்வெட்டைப் பொலன்னறுவையிலுள்ள கல்விகாரையில் இன்று கூடக் காணலாம். பொலன்னறுவையில் கட்டப்பட்ட முக்கியமான விகாரைகள் எல்லாம் இம்மன்னனாலேயே கட்டுவிக்கப்பட்டன. இவற்றுள் ஜேதவன விகாரை, பொத்தூல் விகாரை, உத்தநாறாமய, வங்காதிலக சிலைமனை, பொலன்னறுவை கிரிவிகாரை, பபளு விகாரை, தெமள மகா சாய (தெமழ ஸ்துபய) ஆகிய விகாரைகள் முக்கியமானவையாகும். இம்மன்னனே பொலன்னறுவையை அழகிய தடாகங்கள், சோலைகள் முதலிய நகர அமிசங்கள் அனைத்தையும் கொண்ட தலை நகராக்கினான். சயன அறைகளையும் சாலைகளையும் பல அறைகளையும் மாடிகளையும் கொண்ட தாய்ப் பொலன்னறுவையிலே இம்மன்னனாற் கட்டுவிக்கப்பட்ட மாளிகையின் சிதைவுகளை இன்றும் காணலாம். இதனைவிட மன்னனுடைய கொலு மண்டபத்தின் இடிபாடுகளையும் இம்மாளிகையின் இடிபாடுகளுக்கு அண்மையிற் காணலாம். முறையான கல்வி கற்ற இம்மன்னன் நூல்களை எழுதுவித்து நாட்டின் கல்வியையும் அபிவிருத்தி செய்வதற்குப் பாடுபட்டான். ஆலாபரண பிரிவென என்ற ஹைக்கப்படும் ஆராமக்கூடம் அக்காலத்திலே பிக்குகளின் வசிப்பிடமாகவும், கல்வி நிலையமாகவும் விளங்கியது.

செயற்பாடுகள்

01. முதலாம் விஜயபாகு மன்னனுக்குப் பின்னர் நாட்டின் ஒன்றுபட்டதன்மை அற்றுப் போனது. இதற்குரிய காரணம் யாது?
02. இலங்கையிற் காணப்பட்ட நான்கு சிறிய இராச்சியங்களின் பெயர்களைத் தருக.
03. பராக்கிரமபாகுவின்னுடைய பெற்றார் யார்?
04. பராக்கிரமபாகுவின்னுடைய பேராசை என்னவாக இருந்தது?

05.(அ) பராக்கிரமபாகுமுதலிலே எந்த இராச்சியத்தை ஆட்சி செய்தான்?

(ஆ) அந்த இராச்சியத்தை இவன் எவ்வாறு பெற்றான்?

(இ) அதன் தலைநகரத்தின் பெயர் என்ன?

(ஈ) அதனை நாட்டின் சிறந்த தலைநகரமாக்குவதற்கு மன்னன் மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகள் யாவை?

06. சரியான விடையைக் கூறுக.

(அ) பண்டுவன் நகருக்கு அண்மையிலுள்ள பராக்கிரமசமுத்திரம் (திஸ்ஸ வாலியை) யோத. வாலியை, பண்டு வாலியை, காலா வாலியை) பெருப்பித்தே கட்டப்பட்டது.

(ஆ) வானிலிருந்து விழுகின்ற ஒரு துளி நீரையேனும் மனிதனுக்குப் பயன்படாது கூடலைச் சென்றடைய விடமாட்டோம் என்று கூறப்பட்டது.

(i) நீர் வீணாகப் போவதை விரும்பாமையினால்

(ii) அந்தப் பகுதியிலே போதியளவு நீர் கிடைக்காமையினால்

(iii) எல்லா வளங்களிலிருந்தும் உச்சப் பயனைப் பெற்றுக் கொள்ளவேண்டும் என்பதனால்

(iv) தண்ணீர் மனிதனுக்கு மிகவும் அத்தியாயவசியமானது என்பதனால்

(இ) மலை நாட்டுக்குரிய மற்றுமொரு பெயர் (றுகுணு ரட்டை, பிகிட்டி ரட்டை, மலாய ரட்டை, இராச ரட்டை)

(ஈ) பராக்கிரமபாகு இராச ரட்டையைக் கைப்பற்றுவதற்குச் சென்றபோது அதனை ஆட்சி செய்தவன் (விஜயபாகு, மானாபரண, தாதுசேன, கஜபாகு)

(உ) பராக்கிரமபாகு (அனுலா, ககலா, மித்தா, ரத்னாவளி) தேவியைத் தோற்கடித்தே நுகுணு ரட்டையைக் கைப்பற்றினான்.

(ஊ) பராக்கிரமபாகு (1117, 1170, 1153, 1186) இல் இலங்கையின் பேரரசனாக முடிசூடினான்.

7. சிறந்த மத்திய நிருவாக முறையை வகுத்த மன்னனாக மகா பராக்கிரமபாகு கருதப்படுவதற்குரிய காரணமென்ன?

8. பராக்கிரமபாகு பேமா மன்னனுக்கு எதிராகப் போர்ப் பிரகடனஞ் செய்த மைக்குரிய காரணம் என்ன?

9. பராக்கிரமபாகு பாண்டி நாட்டுடன் போர் தொடுத்தற்குரிய காரணம் என்ன?
அந்தப் போரிலே யாருக்கு வெற்றி கிடைத்தது?

10. பராக்கிரமபாகு மேற்கொண்ட நீர்ப்பாசன அபிவிருத்தி இரண்டு கூறுகளைக் கொண்டது.

(அ) அந்த இரண்டு கூறுகளும் யாவை?

(ஆ) அவை ஒவ்வொன்றுக்கும் உதாரணம் தருக.

11. பராக்கிரமபாகு புத்த சமயத்தின் மேம்பாட்டுக்கு மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகள் மூன்று கூறுக.

12. இம்மன்னன் கல்வியை வளர்ப்பதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுத்தான்?

13. மகா பராக்கிரமபாகு மிகச் சிறந்த ஒரு மன்னனாகக் கருதப்படுவதற்குரிய காரணங்கள் யாவை?

14. இலங்கை படமொன்றிலே பின்வருவனவற்றைக் குறிக்க :-

(அ) அநுராதபுரம், பொலன்னறுவை, வெற்றிப்பொலை, சிலாபம், கல்பிட்டி.

(ஆ) இராச ரட்டை, நுகுணு ரட்டை, மாயா ரட்டை, மலாய ரட்டை.

(இ) தெதுறு ஓய களுகங்கை பெள்தரகங்கை.

(ஈ) பாக்கிரம் சமுத்திரம், அலகர கால்வாய்.

நிஸ்ஸங்கமல்ல மன்னன்

(1187 - 1196)

மகா பராக்கிரமபாகு மன்னனுக்குப் பின்னர் மன்னனாவதற்கு ஒரு சகோதரனேனும் புதல்வனேனும் இருக்காதபடியினாற் சிங்காசன உரிமை பற்றிப் பிணக்குகள் ஏற்பட்டன. பராக்கிரமபாகு மன்னன் உயிருடன் இருந்த காலத்தில், அவனுடைய பெறாமகனான விஜயபாகு என்ற இளவரசனை எதிர்காலத்து மன்னனாகப் பயிற்றினான் எனத் தெரிகின்றது. இவன் (இரண்டாம் விஜயபாகு) சிங்காசனத்தைப் பெற்றானாயினும் இவன் அரசனான காலத்திலிருந்து இவனுக்கு எதிராகச் சதித்திட்டங்கள் தீட்டப்பட்டன; கலகங்கள் செய்யப்பட்டன. இவற்றினால் குறுகிய காலத்துக்கே, அதாவது ஏறக்குறைய ஓர் ஆண்டு காலத்துக்கே இவனால் ஆட்சி செய்ய முடிந்தது. மிகிந்த என்ற படைத்தலைவன் இவனைக் கொன்று சிங்காசனத்தை அபகரித்துக் கொண்டான். ஆயினும் அவனால் ஐந்து தினங்களுக்கு மாத்திரமே ஆட்சி செய்ய முடிந்தது. காரணம், நிஸ்ஸங்கமல்ல என்ற இளவரசன் ஒருவன் இவனைத் துரத்திவிட்டு ஆட்சி செய்யும் அதிகாரத்தைப் பெற்றுக் கொண்டான்.

கீர்த்தி நிஸ்ஸங்கமல்ல என்றும் அழைக்கப்படும் இம்மன்னன் இரண்டாம் விஜயபாகு மன்னனைப் போன்று கலிங்க வமிசத்தைச் சேர்ந்தவன். பராக்கிரமபாகு மன்னனின் மரணத்தின் பின்னர் கலிங்கர், பாண்டியர் என்ற இரு அரச வமிசத்தவர்களுக்கிடையிற் பிரச்சனைகள் உண்டாயின. இதனால், தனக்கு மாறாகப் பலம் வாய்ந்த கூட்டம் ஒன்று இருக்கின்றது என்பதை அறிந்து கொண்ட நிஸ்ஸங்கமல்ல தனக்கும் தனது வமிசத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் இலங்கை

இராச்சியத்தின் உரிமைபற்றி விளக்குவதற்குப் பெரிதும் முயற்சித்தான். இவனுடைய ஆட்சிக் காலம் பற்றிக் கற்பதற்கு இவனாலேயே அமைக்கப்பட்ட பல கல்வெட்டுகள் கிடைத்துள்ளன. இக்கல்வெட்டுகளிலே, கலிங்க வமிசத்தவர்களுக்கு இலங்கை இராச்சியத்துக் கிருந்த உரிமை, அரசனுடைய சமய, பொருளாதார, சமூக சேவைகள் முதலியன விரிவாக விளக்கப்பட்டுள்ளன. இப்போது இலங்கையிற் காணப்படுகின்ற மிக நீண்ட கல்வெட்டு இம்மன்னனால் பொலன்னறுவையில் அமைப்பிக்கப்பட்ட கல் பொத்த என்ற கல்வெட்டாகும். மகா பராக்கிரமபாகு மன்னன் ஏற்படுத்திய அரசியல் ஒற்றுமைப்பாட்டினை இம்மன்னன் மேலும் பேணிவந்தான் என்பதை நாடு முழுவதிலும் பரந்து காணப்படுகின்ற இவனுடைய கல்வெட்டுகள் விளக்குகின்றன. முதலாம் பராக்கிரமபாகு விதித்திருந்த சில வரிகளை நீக்கி மக்களை வரிப்பமுவிவிருந்து விடுவித்தான் எனவும் சில வரிகளைக் குறைத்தான் எனவும் இக்கல்வெட்டுகளிலே கூறப்பட்டுள்ளது. பராக்கிரமபாகு அமைத்த நீர்ப்பாசன முறைகள் அழிந்து யோகவிடாது அவற்றை இம்மன்னன் தொடர்ந்து பேணிவந்தான் என்பது இம்மன்னன் மக்களுக்கு வழங்கிய வரிச் சலுகைகள் மூலம் தெளிவாகும். இம் மன்னன் நிஸ்ஸங்க சமுத்திரம், பன்னிச்சலிய குளம் என்ற இரு குளங்களைக் கட்டுவித்தானென இவனுடைய கல்வெட்டுகளிற் கூறப்பட்டுள்ளது. முன்னர் இருந்த பழைய குளங்கள் இரண்டினைத் திருத்திப் பெருப்பித்து மன்னன் இப்பெயரை வைத்தான் என்று கருதப்படுகின்றது.

புத்தசாசனத்தின் மேம்பாட்டுக்குப் போதிய சேவைகள் புரிந்த இம்மன்னன் சாசனத்தைத்

திருத்தஞ் செய்தான் எனவும் கல்வெட்டுகளிலே கூறப்படுகின்றது. பொலன்னறுவையிற் காணப்படுகின்ற முக்கியமான சமயச் சார்பான பல கூட்டங்கள் நிஸ்ஸங்கமல்ல மன்னன் காலத்துக்குரியன. பொலன்னறுவையிலுள்ள றன்கொத்விகாரை, வட்டதாகெய, ஹட்டதாகெய ஆகியன இக்கூட்டங்களுள் சிலவாகும் இக்கூட்டக் கூடங்களுள் காணப்படும் நிஸ்ஸங்கலதா மண்டபமும் இம் மன்னனால் அமைப்பிக்கப்பட்டதாகும். பொலன்னறுவை அரசசபை மண்டபம் என்று அழைக்கப்படுகின்ற கூட்டம் அக்காலத்திலே அரசசபை கூட்டப்பட்ட இடமாகக் கருதப்படுகின்றது.

பொலன்னறுவைக் காலப்பகுதியில் நாட்டில் ஒற்றுமையும் அமைதியும் நிலவிய இறுதி ஒன்பது ஆண்டுகள் நிஸ்ஸங்க மல்ல மன்னனுடைய ஆட்சிக்காலமாகும். எனவே, இம்மன்னன் அக்காலத்திலிருந்த புகழ்மிக்க மன்னருள் ஒருவனாகக் கருதப்படுகின்றான்.

பொலன்னறுவை இராச்சியத்தின் வீழ்ச்சி

பொலன்னறுவைக் காலப்பகுதியிலே கலிங்க வமிசத்தைச் சேர்ந்தவர்களும் பாண்டிய வமிசத்தைச் சேர்ந்தவர்களும் அரச உரிமைக்காகப் போட்டியிட்டார்கள் என ஏற்கெனவே படித்துள்ளோம். விஜயபாகு மன்னன் இறந்த பின்னர் நாட்டில் உண்டான குழப்பங்களுக்கும் இந்த இரு பகுதியினருக்கும் இடையில் ஏற்பட்ட போட்டியே மூல காரணமாகும். மகா பராக்கிரமபாகு நாட்டிற் கட்டியெழுப்பிய ஒற்றுமைப்பாட்டினைப் பேணுவதற்கு இந்தப் போட்டியே முக்கியமான முட்டுக்கட்டையாக இருந்தது. நிஸ்ஸங்கமல்ல மன்னன் அவனுடைய கல்வெட்டுகளிலே அவனுடைய வமிசத்துக்கு விரோதிகளான சோழர், பாண்டியர் போன்ற வமிசத்தினர் பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளான். இவன் இறந்த பின்னர், சிங்காசனத்துக்குரிய போட்டியின்றும் தலைதூக்கியது. இந்த இரு பக்கத்தவர்களுக்கும் சார்பான சிங்களப் படைத் தலைவர்கள் இருந்தார்கள். இதன் விளைவாக

நாடு முழுவதிலும் அடிக்கடி குழப்பங்களும் போர்களும் ஏற்பட்டன. நிஸ்ஸங்கமல்ல மன்னனுடைய மரணத்தை அடுத்த இருபது ஆண்டுகளிலே பதினைந்து அரசர்கள் ஆட்சி செய்தார்கள் என்பதிலிருந்து நாட்டு நிலைமை எவ்வாறு இருந்தது என்பதை ஊகித்துக் கொள்ளலாம். இந்த நிலைமையைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு கலிங்க வமிசத்தைச் சேர்ந்த மாக என்ற ஆக்கிரமிப்பாளன் ஒருவன் தென் இந்தியாவிலிருந்து ஒரு பெரிய கூலிப்படையுடன் வந்து 1214 இன் இறுதிப்பகுதியிற் பொலன்னறுவையைக் கைப்பற்றினான்.

கலிங்க வமிசத்து மாகன் அரசனானதுடன் கொடுங்கோல் காலப்பகுதி ஆரம்பித்தது. இவன் தனது கூலிப் படையினர் வசிப்பதற்காக விகாரைகளைப் படை முகாம்களாக மாற்றி அவற்றுக்குரிய நிலபுலங்களை இவர்களுக்கிடையிற் பங்கிட்டு வழங்கினான். இவன் புத்தசமயத்தை அழிக்க வேண்டுமெனத் திட்டமிட்டுச் செயற்பட்டான். விகாரைகளை இடித்து வீழ்த்தினான்; பௌத்த தர்ம நூல்களுக்குத் தீவைத்தான் பிக்குகளை மனிதாபிமான மற்ற முறையில் துன்புறுத்தினான். அது மாத்திரமன்றி அக்காலச் சமூக அமைப்பினையும் இவன் சீர்குலைக்க முனைந்தான். மாகனுடைய தொல்லைகளிலிருந்து தப்பிய மக்கள் அநேகர் தமது நிலபுலங்களைக் கைவிட்டு விட்டு றுகணுரட்டை, மாயாரட்டை, மலய ரட்டை ஆகிய இடங்களுக்குச் சென்றார்கள். மாகனின் கைகளிற் சிக்கிக்கொள்ளாப் பிக்குகள் தந்ததாதுவையும் கைக்கெட்டிய தர்ம நூல்களையும் எடுத்துக்கொண்டு மலய ரட்டைக்குச் சென்றார்கள். நாற்பது ஆண்டுகளாக இராச ரட்டையில் நிலவிய மாகனின் கொடிய ஆட்சியினால், பொலன்னறுவை இராசதானி சீழிழந்து வீழ்ந்தது. பழைய இராசரட்டையை மையமாகக் கொண்டு உருவாகிய நீர்வளநாகரிகமும் நிர்மூலமாகியது.

செயற்பாடுகள்

- (1) நிஸ்ஸங்கமல்ல மன்னன் எந்த அரச பரம்பரையைச் சேர்ந்தவன் ?

(2) தற்போது கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ள மிக நீண்ட கல்வெட்டு யாருடையது ? அக்கல்வெட்டு எவ்வாறு அழைக்கப்படுகின்றது?

(3) நாட்டின் ஒற்றுமைப்பாட்டை நிஸ்ஸங்கமல்ல மன்னன் பேணி வந்தான் என்பதைக் காட்டுகின்ற விடயங்கள் இரண்டு கூறுக.

(4) நிஸ்ஸங்கமல்ல மன்னன் கட்டுவித்த முக்கியமான கட்டடங்கள் நான்கின் பெயர்களைக் கூறுக.

(5) பொலன்னறுவை காலத்துப் புகழ்மிக்க மன்னனாக நிஸ்ஸங்கமல்ல கருதப்படுவதற்குரிய காரணமென்ன ?

(6) நிஸ்ஸங்கமல்ல மன்னன் காலத்தின் பின்னர் இராசரட்டையில் குழப்பங்கள் உண்டானமைக்குரிய காரணங்களைக் கூறுக.

(7) (அ) மாகன் எனப்படுபவன் யார் ?

(ஆ) இவன் எந்தக் காலத்திலே இலங்கைக்கு வந்து பொலன்னறுவையைக் கைப்பற்றினான்.

(இ) இவன் எவ்வளவு காலம் இராசரட்டையை ஆட்சி செய்தான் ?

(ஈ) இவனுடைய காலத்தில் மக்கள் ஏன் இராசரட்டையைவிட்டு வெளியேறினார்கள் ?

பொலன்னறுவை காலப்பகுதியிற் சமயத்தின் நிலைமை

பொலன்னறுவை காலப் பகுதியிலே புத்தசாசனம் புத்துயிர் பெற்றது. அநுராதபுர காலப் பகுதியின் பிற்கூறிலே நாட்டில் நிலவிய குழப்பங்கள் காரணமாகவும், ஐம்பது ஆண்டுகளுக்குமேல் நிலவிய சோழர் ஆட்சிக் காலத்திலே அரசு ஆதரவு கிடைக்காமை காரணமாகவும் சீரழிந்திருந்த புத்த சமயத்தைச் சீர்பெறச் செய்வதற்கு முதலாம் விஜயபாகு மன்னன் பெரிதும் பாடுபட்டான். பேமாவிலிருந்து பிக்குகளை வரவழைத்து உபசம்பதா என்ற பௌத்த குருத்துவ மதச் சடங்கினை மீண்டும் இந்நாட்டிலே இவன் நடப்பித்தான் என்பது இங்கு விசேடமாகக் குறிப்பிடப்பட வேண்டிய ஒரு விடயமாகும். மகிந்த தேரர் இலங்கைக்குப் பௌத்த மதத்தைக் கொண்டு வந்த பின்னர், உபசம்பதாச் சடங்கினை நடத்துவதற்கு வெளி நாட்டிலிருந்து பிக்குகள் வரவழைக்கப்பட்ட முதலாவது சந்தர்ப்பம் இதுவேயாகும்.

நெடுங்காலமாக நிக்காய ரீதியிற் பிரிந்திருந்த பௌத்த பிக்குகளை ஒன்று சேர்ப்பதற்குப் பராக்கிரமபாகு மேற்கொண்ட முயற்சிகள் பற்றி விசேடமாகக் குறிப்பிடுதல் வேண்டும். நிஸ்ஸங்கமல்ல மன்னனுமே மூன்று நிக்காயங்களையும் ஒன்றுபடுத்தியதாக அவனுடைய கல்வெட்டுகளிலே கூறப்பட்டுள்ளதாயினும் மகா பராக்கிரமபாகுவினால் நிக்காயாக்களுக்கிடையே ஏற்படுத்தப்பட்ட ஒற்றுமை புத்த சங்கத்தின் எதிர்காலத்திலே செல்வாக்குக் கொண்டிருந்தது. இதன்பின்னர் இலங்கையில் வாழ்ந்த பிக்குகள் அனைவரும் மகாவிகாரைப் பிக்குகள் என்றே பொதுவிற்கு குறிப்பிடப்பட்டார்கள். அக்காலத்து முக்கியமான பிக்குகளுள் திம்புலாகலை மகா காசியப்ப, பொலன்னறுவை சாரி புத்திர போன்றோர் முன்ன

ணியைச் சேர்ந்தவர்கள். இவர்களுடைய ஆலோசனைப்படி பராக்கிரமபாகு மன்னன் வரைவித்த பொலன்னறுவை ஒழுக்கக் கோவையானது பௌத்த சங்க உறுப்பினர்கைக்கொள்ளவேண்டிய விதிமுறைகளைக் கொண்டுள்ள ஒரு சிறந்த நூலாகும். இது தவிர, பிக்குகள் ஆரணிய வாசிகள், ஊர் வாசிகள் என இரு பகுதியாகப் பிரிக்கப்பட்டிருந்தமை பொலன்னறுவை காலப் பகுதியிலிருந்து புத்த சங்கத்தின் வரலாற்றிலே தெற்றெனத் தோன்றுகின்ற ஒரு விடயமாகும். தற்போது, இலங்கையிற் காணப்படுகின்ற பிரிவேனாக்கள் போன்ற கல்வி நிலையங்களுக்கும் பொலன்னறுவை காலத்திலேயே வித்திடப்பட்டது. முதலாம் விஜயபாகு, மகா பராக்கிரமபாகு, நிஸ்ஸங்கமல்ல, லீலாவதி இராணி போன்றவர்கள் பௌத்த நூல்களை வரைவித்துப் புத்த மதத்தைப் பரப்புவதற்குப் பெரும் ஆதரவு வழங்கினார்கள்.

சிவனொளிபாதமலை வணக்கம் பிரபல்லியமடைந்தமை இக்காலப்பகுதியிற் காணப்படுகின்ற ஒரு விசேடமாகும். முதலாம் விஜயபாகு நிஸ்ஸங்கமல்ல போன்ற மன்னர்கள் சிவனொளி பாத யாத்திரிகர்களுக்குப் பல வசதிகளைச் செய்து கொடுத்ததாக இவர்களுடைய கல்வெட்டுக்களிற் கூறப்பட்டுள்ளது. தந்த தாதுவை அரசு உரிமையின் சின்னமாகக் கருதியமையும் இக்காலப் பகுதியின் மற்றுமொரு விசேடமாகும். தந்த தாதுவை வைப்பதற்குரிய மண்டபத்தினைப் பொலன்னறுவை காலத்து மன்னர்கள் தமது மாளிகைகளுக்கு மிகவும் அண்மையிலே அமைத்து அவற்றுக்கு விசேட பாதுகாப்பு ஒழுங்குகளைச் செய்தார்கள் என்பதிலிருந்து இது உறுதிப்படுத்தப்படுகின்றது.

பொலன்னறுவை காலத்திலே இந்து மத மும் பிரபல்யடைந்தது. தற்போது சிதைவு களாகக் காணப்படும் சிவன் கோவில்களும் விஷ்ணு கோவில்களும் இதற்கு சான்று பகரு கின்றன. இவற்றைவிட பொலன்னறுவையிலும் அதனைச் சூழ்ந்த பகுதிகளிலும் கண்டெ டுக்கப்பட்டுள்ள பல சிவன், பார்வதி கணபதி போன்ற இந்து மதத் தெய்வங்களின் செப்புச் சிலைகளும் இதனை எடுத்துக் காட்டுகின்றன. சில மன்னர்களால் இங்கே கொண்டு வரப் பட்ட தென் இந்தியக் கூலிப் படைகள் மத்தியில் இந்து மதத்தின் பல்வேறு பிரிவுகளை வழிபட்டவர்கள் இருந்தார்கள் என்பதற்கு இடமுண்டு. இக்காலத்துக்குரிய சில கலைப் படைப்புகளிலே இந்து மதத்தவர்களுடைய செல்வாக்குக் காணப்படுகின்றதென அறிஞர் கள் கூறியுள்ளார்கள். எடுத்துக் காட்டாக அநுராதபுர காலத்துக்குரிய சந்திர வட்டக் கல்லிற் காணப்பட்ட இடபத்தின் உருவம் பொலன்னறுவை காலத்துக்குரிய சந்திரவட்டக் கல்லிலே காணப்படவில்லை. இடபம் சிவனு டைய வாகனம் என்பது இந்து சமயத்தவர் களுடைய நம்பிக்கை. எனவே அப்படி ப்பட்ட வணக்கத்துக்குரிய ஒன்றை எப்பொ ழுதும் மிதிக்கப்படும் கால் துடைப்பத்திலே அமைப்பது ஏற்றதல்ல என்று கருதியமை காரணமாகவே இந்த வித்தியாசம் உண்டா னது எனலாம். இந்து மதத்தின் செல்வாக்குக்

காரணமாகவே பொலன்னறுவைக் காலத் திலே சிவன், விஷ்ணு, கணபதி, கார்த்திகேயன் போன்ற பல தெய்வங்களை வழிபடும் முறை இருந்துள்ளது.

செயற்பாடுகள்

- (1) பொலன்னறுவைக் காலத்திற் வாழ்ந்த முக்கியமான பிக்குகள் இருவருடைய பெயர்களைத் தருக.
- (2) பொலன்னறுவை ஒழுக்கக்கோவை எனப்படுவது யாது ?
- (3) பொலன்னறுவைக் காலத்திலிருந்து பிக்குகள் இரு பகுதிகளாகப் பிரிக்கப் பட்டிருந்தனர். அந்த இரு பகுதிகளும் யாவை ? இந்தப் பிரிவு ஏற்பட்டமைக் குரிய காரணம் என்ன என்று நீர் கருதுகின்றீர்?
- (4) பொலன்னறுவைக் காலத்தில் இந்து மதம் பிரபல்லியமடைந்திருந்தது என்பதற்குரிய இரண்டு சான்றுகள் கூறுக.
- (5) முக்கியமான இந்துத் தெய்வங்கள் மூவருடைய பெயர்களைக் கூறுக.

நம் நாட்டு இளஞ் சந்ததியினரின் நலன்கருதி நம் அரசு உங்களுக்கு வழங்கும் இந்நாலை அடுத்த ஆண்டும் உங்கள் சகோதர்களுக்கு வழங்கத்தக்க முறையிற் கவனமாக வைத்துப் படிக்க.

பாடசாலைப் பெயர்.....

	மாணவர் பெயர்	ஆண்டு	வகுப்பு ஆசிரியரின் கையொப்பம்
1998
1999
2000